

SPIS TREŚCI

Prąd elektryczny	
Źródła energii	4
Co to jest prąd?	10
Źródło zasilania – baterie	16
Urządzenia techniczne w naszym domu	21
Co wiemy o prądzie?	25
 Święta już, już	
Przyjechała do nas zima	30
Prezenty pani zimy	36
Zwyczaj i tradycje świąteczne	42
Ozdoby choinkowe	47
Przy wigilijnym stole	50
 Zwierzęta zimą	
Leśniczy pomaga zwierzętom	54
Zima w lesie	58
Ptaki zimą	63
Choinka dla ptaków	69
Dokarmiamy ptaki	72
 Karnawał	
Księżniczki i czarodzieje	76
Na balu karnawałowym	82
Bale dawniej i dziś	86
Maski karnawałowe	90
Urządzamy bal karnawałowy	92
 Moja rodzina	
Moja rodzina	94
Co odmierza czas	102
Moja Babcia i mój Dziadek	108
Czerwony kapturek	113
Święto Babci i Dziadka	117
 Zabawy na śniegu	
Bezpieczne zabawy zimą	120
Zabawy na śniegu	126

Zima w górach	133
Gdzie mieszkają eskimosi	139
Zwierzęta Grenlandii	142

W kosmosie

Poznajemy układ słoneczny	147
Podróż na Księżyc	154
Zwiedzamy planetę Mars	159
Spotkanie z ufoludkiem	166
Mikołaj Kopernik	169

Zwierzęta egzotyczne

Co to jest sawanna?	175
Życie na sawannie	180
Żyrafa	185
Zwierzęta mieszkające w zoo	189
Zwierzęta z Akademii Pana Kleksa	194

W marcu jak w garncu

Marcowa pogoda	200
Żegnaj bałwanku!	206
Marzec czarodziej	211
W marcu jak w garncu	220
Wiatr – przyjaciel czy szkodnik	224

Dbamy o zdrowie na przedwiośniu

Jemy zdrowe rzeczy	229
Dbamy o higienę	235
Ubieramy się odpowiednio do pogody	241
Co robimy gdy jesteśmy chorzy?	246
Z wizytą u lekarza	250

Doznawanie uczuć jest ważne

Uczucia są ważne	253
Serce dla przyjaciela – dzień serca w przedszkolu	259
Namaluj, wytnij, wyrwij i wyrzuć swoją złość	263
Wyrażanie uczuć	266
Moja radość, szczęście, miłość	271

Objaśnienie symboli użytych w przewodniku

Zajęcia rozwijające mowę i myślenie

Zajęcia rozwijające pojęcia matematyczne

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna

Ćwiczenia gimnastyczne

TEMAT KOMPLEKSOWY: PRĄD ELEKTRYCZNY

Dzień 1

Temat dnia: **ŹRÓDŁA ENERGII**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Pisanie ołówkiem znaków literopodobnych w liniaturze, Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Piłeczki” – zabawa sprawnościowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II „Różne źródła energii” - wykorzystanie prądu elektrycznego w życiu codziennym na podstawie wiersza pt. „Pod samą chmurą” L. J. Kerna.

„Pod samą chmurą” - słuchanie wiersza Ludwika Jerzego Kerna.

„Źródła energii” – omówienie obrazków.

„Z czego powstaje prąd?” – słuchanie informacji nauczycielki z jednoczesnym pokazem na ilustracji

„Jaka to elektrownia?” – rozwiązywanie zagadek.

„Rodzaje elektrowni” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

III Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Wiatr” – rysowanie jednocześnie obiema rękami mazakiem różnorodnych linii (symbolizujących wiatr).

„Idziemy pod wiatr” – zabawa ruchowa naśladowcza.

Zabawy i gry stolikowe.

RANEK

Pisanie ołówkiem znaków literopodobnych w liniaturze, Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Ćwiczenia usprawniające ruchy dłoni wiodącej, rysowanie szlaczków od strony lewej ku prawej.

„Piłeczki” – zabawa sprawnościowa.

Dzieci siedzą w dwóch kołach (ważne, żeby było po tyle samo osób). Jedno dziecko ma szarę – początek zabawy. Dzieci podają sobie piłeczkę, tak aby każde miało ją w ręku. Zabawa kończy się, kiedy piłka wróci do osoby mającej szarę. Wygrywa zespół, którego piłka szybciej obiegnie koło.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 14.

„Marsz – bieg” w dowolnym kierunku.

Dzieci poruszają się w zależności od muzyki, marsz - muzyka marszowa, bieg- muzyka szybka.

„Dwa – trzy” – zabawa orientacyjno- porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali. na hasło: dwa – dzieci ustawiają się parami, na hasło: trzy – dzieci tworzą trójki.

„Koraliki” – reakcja na przerwę w muzyce.

Dzieci ustawiają się w szeregu i łączą się za ręce, wyznaczamy pierwsze dziecko, które prowadzi sznur koralików. Podczas muzyki dzieci maszerują trzymając się za ręce. na przerwę w muzyce pierwsze dziecko - koralik odpada i przechodzi na koniec, teraz drugie dziecko prowadzi sznurek do kolejnej przerwy. Bawimy się dopóki wszystkie dzieci nie będą prowadzącymi sznurek.

„Kolorowe kółka” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieciom rozdajemy szarfy w 4 kolorach. Dzieci podskakują z nogi na nogę. na hasło: zielony dzieci mające zielone szarfy ustawiają się w kółko. Pozostałe zatrzymują się i stoją w bezruchu.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Różne źródła energii”- wykorzystanie prądu elektrycznego w życiu codziennym na podstawie wiersza pt. „Pod samą chmurą” L. J. Kerna.

- Zapoznanie dzieci z różnymi źródłami prądu oraz zasadami pracy elektrociepłowni,

- Uwrażliwienie dzieci na bezpieczne korzystanie z urządzeń elektrycznych.

Pomoce: tekst wiersza Ludwika Jerzego Kerna „Pod samą chmurą”, obrazki elektrowni, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 1, 2.*

Przebieg:

„Pod samą chmurą” - słuchanie wiersza Ludwika Jerzego Kerna.

„Pod samą chmurą

Na masztach stalowych, gór.

Wysoko,

Pod samą chmurą

Biegną. Elektryczne przewody...”

Udzielanie odpowiedzi na pytania:

- do czego potrzebny jest prąd?

- z czego powstaje prąd?

- Jakiego rodzaju urządzenia zasilane prądem?

- Jakiego rodzaju urządzenia zasilane prądem znajdują się w waszych domach?

„Źródła energii” – omówienie obrazków. Zwrócenie uwagi na rodzaje elektrowni i wykorzystanie różnych źródeł do produkcji prądu. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 1.*

„Z czego powstaje prąd?” – słuchanie informacji nauczycielki z jednoczesnym pokazem na ilustracji *Zabawy z porami roku, Zima, s. 2.*

Wiadomości dla nauczyciela

W Polsce najczęściej energię elektryczną (ok. 90 %) uzyskuje się ze spalania węgla kamiennego i brunatnego. Węgiel przywożony jest do elektrowni koleją lub w ciężarówkach. Węgiel w elektrowniach ciepłych jest spalany w urządzeniach zwanych kotłami parowymi. Powstała para napędza urządzenie zwane turbogeneratorem. w turbinie parowej następuje zamiana energii cieplnej pary na energię mechaniczną, która służy do napędzania generatora prądu. w generatorze wytwarzana jest energia elektryczna, która liniami elektrycznymi płynie do naszych domów.

„Jaka to elektrownia?” – rozwiązywanie zagadek.

- Prąd uzyskujemy dzięki sile wiatru.

- Żeby był prąd, musi być zbiornik wodny.
- Energii do wytworzenia prądu dostarcza słońce.
- Aby uzyskać prąd potrzebny jest atom.
- Tam do wytworzenia prądu wykorzystuje się węgiel.

Łączenie ilustracji z elementami potrzebnymi do produkcji prądu. *Zabawy z porami roku – Zima, s.2*

„Rodzaje elektrowni” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzielimy dzieci na dwie grupy, które siedzą naprzeciwko siebie. Nauczyciel pokazuje jednej grupie obrazek elektrowni, grupa ma gestem pokazać jaka to elektrownia. Przeciwna grupa odgaduje. Po rozwiązaniu następuje zmiana zadania.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolorowymi szarfami”

Dzieci ustawiają się w rozsypanie. Prowadzący pokazuje szarfy w różnych kolorach. Czerwona szarfa oznacza, że należy przyjąć pozycję siad kłęczny, niebieska – leżenie na brzuchu, żółta – przysiad podparty, a zielona – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna

„Prąd jest, prądu nie ma” – zabawa ruchowa.

Dzieci zamieniają się w zabawki na baterie. Kiedy prowadzący mówi: prąd jest, dzieci naśladują ruchy zabawek na baterie, kiedy prowadzący

powie: prądu nie ma, zastygają w bezruchu. Trzecie hasło: bateria rozładowuje się, ćwiczący zwalniają ruchy swojego ciała i bardzo powoli zatrzymują się i zastygają w bezruchu.

Dzieci pobierają po jednej szarfie i ustawiają się w rozsypce.

Dzieci trzymają szarfę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci chwytają szarfę za jej końce i napinają ją, ramiona unoszą w górę nad głowę, wykonują ruchy ramion zachowując się jak drzewo podczas kiedy wieje wiatr, prowadzący podaje hasła: wieje zefirek, wieje halny, idzie trąba powietrzna.

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych, składają szarfę na połowę dłońmi chwytają za końce i zaczepiają szarfę o śródstopie ugiętej nogi:

Ruch: prostujemy nogę jednocześnie pogłębiając skłon tułowia w przód, następnie uginamy nogę, ćwiczenie powtarzamy 5 razy, zmiana nogi ćwiczącej.

Ćwiczenie jak wyżej tylko szarfę zaczepiamy o obie stopy.

„Elektryczne węgorze” – zabawa ruchowa.

Rozkładamy szarfy na podłodze. Dzieci muszą przemieścić się z jednej strony sali na drugą przeskakując przez szarfy, czyli nad „elektrycznymi węgorzami”, dziecko które nadeptnie na szarfę zatrzymuje się w tym miejscu, tam, gdzie nastąpiło dotknięcie szarfy. Wygrywają dzieci, którym udało się bez dotknięcia stopą szarfy przemieścić się na drugą stronę. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy szarfy.

„Impuls” – zabawa ruchowa.

Dzieci chwytają się za ręce i tworzą koło. Jedna z osób wybrana przez nauczycielkę wychodzi z koła i odwraca się tyłem do wszystkich. Dzieci stoją w kole poprzez uścisk dłoni przekazują sobie impuls. Nauczycielka wskazuje osobę w kole, od której impuls zacznie być przekazywany. Osoba wcześniej wybrana wchodzi do środka koła, prowadzący podaje hasło: impuls i dziecko, które wskazała w kole nauczycielka rozpoczyna zabawę. Zadaniem dziecka jest wskazać gdzie znajduje się impuls. Po wykonaniu prawidłowo zadania, nauczycielka wybiera kolejne dziecko i zabawa toczy się dalej.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Wiatr” – rysowanie jednocześnie obiema rękami mazakiem różnorodnych linii (symbolizujących wiatr).

- Rozwijanie sprawności manualnej obu rąk.

„Idziemy pod wiatr” – zabawa ruchowa naśladowcza. Nauczyciel gra na instrumencie perkusyjnym a dzieci poruszają się dowolnie, zgodnie z rytmem. Gdy nauczyciel pokazuje napis „wiatr” dzieci naśladują chodzenie pod wiatr, wyginanie się drzew, szum drzew.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej..

Zabawy i gry stolikowe.

Dzieci wybierają różnorodne gry z kostką, układanki, puzzle, mozaiki geometryczne i wtyczkowe.

Z chętnymi dziećmi nauka gry w warcaby.

Dzień 2

Temat dnia: CO TO JEST PRĄD?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Klasyfikujemy obrazki” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy konstrukcyjne – budowanie domów z klocków różnego typu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II „Prąd elektryczny” – wypowiedzi dzieci na temat „Jak należy obchodzić się urządzeniami elektrycznymi?” na podstawie opowiadanie Joanny Myślińskiej.

Rozmowa z dziećmi na temat opowiadania i własnych doświadczeń.

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych.

„Uwaga prąd” - zapoznanie z symbolem.

„Uwaga prąd” - kolorowanie kredkami ołówkowymi według wzoru znaku ostrzegającego przed prądem elektrycznym.

„Jak płynie prąd?” – rysowanie mazakiem i malowanie farbą akwarelową, wykonanie abstrakcji.

„Piękne obrazy” - oglądanie reprodukcji obrazów Picassa, wypowiedzi dzieci

„Jak płynie prąd?” – zabawa z kolorową wełną. Wystawa prac dzieci.

„Kto szybciej dookoła?” - zabawa ruchowa.

III „Robimy kółeczka” – zabawa matematyczno – ruchowa.

„Umiemy liczyć” – wprowadzenie liczebnika głównego 6.

„Mój cień – mój przyjaciel” – zabawa ruchowa.

Praca domowa – przyniesienie dowolnej zabawki działającej na baterie.

RANEK

„Klasyfikujemy obrazki” – zabawa dydaktyczna. Dzieci otrzymują różne obrazki przedstawiające przedmioty, rośliny i zwierzęta, starają się poklasyfikować obrazki w grupy, np.: zwierzęta, rośliny, przedmioty domowe i inne. Dzieci pracują indywidualnie lub w zespołach.

- Rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego, spostrzegawczości.

Zabawy konstrukcyjne – budowanie domów z klocków różnego typu.

- Budzenie radości z wspólnej zabawy, rozwijanie pomysłowości.

Podział dzieci na zespoły, wybór przez zespół rodzaju klocków, z których powstanie dom. Wystawa prac dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Prąd elektryczny” – wypowiedzi dzieci na temat „Jak należy obchodzić się z urządzeniami elektrycznymi?” na podstawie opowiadania Joanny Myślińskiej.

- Zapoznanie ze znakiem „Uwaga prąd”,
- Wdrażanie do uważnego słuchania nauczycielki i wypowiedzi kolegów,
- Uświadczenie konieczności przestrzegania zasady dotyczącej samodzielnego korzystania z urządzeń elektrycznych podłączonych do sieci.

Pomoce: znak „Uwaga prąd”, tekst opowiadania Joanny Myślińskiej „Prąd elektryczny”, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 3.*

Przebieg:

„Prąd elektryczny” - słuchanie opowiadania.

„W domu Kasi zabrakło prądu. Wystarczyło jedno „pstryk” i wszystkie urządzenia przestały działać. Tatuś zadzwonił po pana elektryka. Pan elektryk obiecał, że przyjdzie po południu, ale niestety, do tego czasu w domu było jakoś dziwnie. Światło nie działało. Mama nie mogła wyprać ani wyprasować Kasi ubranek, nie mogła nawet wysuszyć jej włosów. Tata nie mógł zrobić jej ulubionych tostów. Nie działało radio ani telewizor. Jednym słowem cały dom stanął na głowie. W końcu pojawił się pan elektryk. Jak tylko przyszedł, pooglądał uważnie gniazdka i kabelki, coś tam dotknął takim swoim specjalnym śrubokrętem, pogrzebał

w specjalnej skrzynce, a potem zrobił „pstryk” i prąd wrócił jak za dotknięciem czarodziejskiej różyczki. Kasia z zaciekawieniem obserwowała jego pracę.

- Proszę pana, czy z pana jest taki prądowy czarodziej? - zapytała dziewczynka bawiąc się swoim długim warkoczem.

- O nie - zaśmiał się pan elektryk.

- Ja naprawiam elektryczność. Myślę, że prąd przestał działać przez wczorajszą burzę. Pamiętaj Kasiu, że podczas burzy wszystkie urządzenia powinny być zawsze wyłączone.

Pan elektryk wyjaśnił też Kasi, że z prądem nie ma żartów i dlatego dzieci nie powinny same korzystać z urządzeń elektrycznych. Bo prąd jest pożyteczny, ale może też wyrządzić krzywdę. Każdy też musi pamiętać, że podczas pracy z urządzeniami elektrycznymi trzeba mieć suche ręce. Ważne jest, żeby nie włączać jednocześnie zbyt wielu urządzeń elektrycznych, bo też mogą przestać działać.

Teraz Kasia poczuła się bardzo mądrą dziewczynką, wiedziała przecież tyle na temat prądu i chciała się tą wiedzą ze wszystkimi podzielić. Wy tłumaczyła nawet swojemu starszemu bratu Kubie, że nie wolno mu zapominać o tym, że kiedy wychodzi z domu musi wyłączyć wszystkie urządzenia elektryczne, żelazko, grzałkę i lampki.

- Bo pożaru w domu to byśmy nie chcieli, prawda? - podsumowała Kasia z poważną miną”.

Joanna Myślińska

Rozmowa z dziećmi na temat opowiadania i własnych doświadczeń.

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych:

- Używaj urządzenia elektryczne tylko w obecności dorosłych.
- Nie dotykaj mokrymi rękami urządzeń elektrycznych.
- Nie wyciągaj wtyczki z gniazdka, ciągnąc za sznur.
- Baw się daleko od słupów elektrycznych (nie puszczaj latawców w pobliżu linii elektrycznych).
- Nie manipuluj przy gniazdach wtyczkowych.

„Uwaga prąd”- zapoznanie z symbolem.

Nauczyciel pokazuje dzieciom znak: „Uwaga prąd”. Omówienie, gdzie taki znak się znajduje i dlaczego.

„Uwaga prąd”- kolorowanie kredkami ołówkowymi według wzoru znaku ostrzegającego przed prądem elektrycznym. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 3*

II. Temat: „Jak płynie prąd?” – rysowanie mazakiem i malowanie farbą akwarelową, wykonanie abstrakcji.

- Zapoznanie z twórczością Picassa i jego malarstwem,
- Utrwalenie pojęcia abstrakcja – malarstwo abstrakcyjne,
- Uwrażliwienie dzieci na działanie linii i plamy,
- Rozwijanie wyobraźni i fantazji dzieci.

Pomoce: reprodukcje 2 obrazów Picassa np. „Kulturalna szafa” i „Tęcza abstrakcyjna”, kłębek wełny, kartki, mazaki, farby akwarelowe.

Przebieg;

„Piękne obrazy” - oglądanie reprodukcji obrazów Picassa, wypowiedzi dzieci.

- Gdzie możemy zobaczyć obrazy? (w muzeum, w domu...)
- Jak nazywa się osoba, która maluje obrazy?
- Co przedstawiają te obrazy?

Dzieci mówią, co sobie wyobrażają, co widzą na nich.

Przypomnienie, jak nazywa się malarstwo w którym każdy może zobaczyć coś innego(malarstwo abstrakcyjne)

Wiadomości dla nauczyciela:

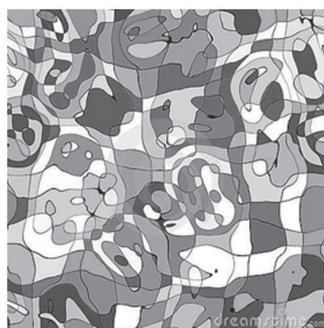
Pablo Picasso urodził się 25 października 1881 w Maladze w Hiszpanii, jako pierwszy syn. Talent u Picasso odkrył jego ojciec, który był znakomitym rysownikiem. Chłopiec kształcił się w Hiszpanii, później w Paryżu. Prace Picasso z lat 1901-1904 określa się jako okres błękitny. Były to dzieła utrzymane w kolorystyce melancholijnym, ukazujące tematykę i postaci osób biednych (Życie, Stary gitarzysta, Dwie siostry, Prasowaczka). W 1904 roku Picasso spotyka modelkę, która zostaje jego towarzyszką życia na następne siedem lat. w tym czasie twórczość Picasso wchodzi w okres różowy, między innymi sceny z życia cyrkowców (Dziewczyna na kuli, Kuglarze, Toaleta, Rodzina arlekin). od roku 1907 Picasso pod wpływem Paula Cézanne'a oraz sztuki iberyjskiej i afrykańskiej rozpoczął eksperymenty z geometryzacją i uproszczeniem formy, które dały począ-

tek kubizmowi. w tym roku maluje "Panny z Avignon". Następne lata charakteryzowały ciągłe poszukiwania twórcze. w 1936 roku, Picasso spotyka piękną, młodą dziewczynę Dorę Maar. od tej daty rozpoczął się najważniejszy okres jego twórczości. Okres twórczości powojennej Picasso jest bardzo bogaty, różnorodny i nie poddający się klasyfikacji. na tle sztuki XX wieku osobowość twórcza Picasso miała olbrzymi wpływ na każdą dziedzinę współczesnej plastyki. Zmarł 8 kwietnia 1973 w Mougins.

„Kulturalna szafa”

„Tęcza abstrakcyjna”

„Jak płynie prąd?” – zabawa z kolorową wełną.

Dzieci siedzą w kole. Nauczycielka zaczyna zabawę. Kłębek wełny to jest prąd, który płynie z elektrowni do domów. Prowadząca puszcza kłębek i mówi do kogo popłynie – imię dziecka. Kłębek wełny wędruje od dziecka do dziecka, tworząc pajęczynę.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

Dzieci czarnym mazakiem, bez oderwania ręki tworzą esy- floresy. (Płynne linie przecinające się lub linie proste przecinające się).

Następnie białe miejsca wypełniają farbą akwarelową.

Wystawa prac dzieci.

„Kto szybciej dookoła?”- zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą parami naprzeciw siebie chłopiec z dziewczynką. na hasło: dziewczynki, dziewczynki wstają i obiegają siedzącego chłopca i siadają na swoje miejsce. na hasło: chłopcy, chłopcy obiegają dziewczynki.

POPOŁUDNIE

„Robimy kółeczka” – zabawa matematyczno – ruchowa.

- Kształcenie umiejętności przeliczania w zakresie 6.

Dzieci poruszają się po sali do dowolnej muzyki lub instrumentu: bębenka lub tambury, a jedno dziecko stoi z boku z dużą kostką do gry. Na przerwie dziecko rzuca kostką. Wyrzucona liczba oczek, jest liczbą osób w kółku.

„Umiemy liczyć” – wprowadzenie liczebnika głównego 6.

- Zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 6.

Zaznaczanie cyfry 6 na tarczy telefonu, liczenie bombek w pętlach i łączenie z cyfrą 6. Skreślanie lub dorysowywanie elementów. Wodzenie palcem po śladzie cyfry 6 i pisanie ołówkiem cyfry po śladzie. Zabawy z porami roku, *Zabawy matematyczne*, s. 28, 29.

„Mój cień – mój przyjaciel” – zabawa ruchowa. Dzieci dobierają się w pary, i na zmianę naśladują wszystkie ruchy, wykonywane przez drugie dziecko z pary.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

Praca domowa – przyniesienie dowolnej zabawki działającej na baterie.

Dzień 3

Temat dnia: ŹRÓDŁO ZASILANIA - BATERIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Do czego służą baterie?” – oglądanie różnego rodzaju baterii.

Zabawy dowolne dzieci zabawkami działającymi na baterie.

„Lampka” - ozdabianie rysunku konturowego znakami literopodobnymi.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II „Latarka” – wykonanie pracy według instrukcji nauczyciela.

„Obwód zamknięty, obwód otwarty” – zabawa ruchowa.

Zabawy latarkami wykonanymi własnoręcznie.

„Spotkania z muzyką klasyczną” – papierowa orkiestra do muzyki J. S. Bacha „Badinerie”.

„Tworzenie powitania” – improwizacje dzieci.

„Kolorowy marsz” - marsz po obwodzie koła.

„Papierowa orkiestra” - zabawa muzyczna.

„Rób to, co ja” – rytmiczne naśladowanie ruchów wykonywanych przez nauczycielkę...

„Papierowe paski” - zabawa rytmiczna rozdieranie kartki.

„Kolorowe kule” – gniecenie kartek.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa..

Wyjście na podwórko – spacer w okolicy przedszkola.

III „Pożyteczne urządzenia” – zabawa słowna – masażyk.

„Co działa na baterie?” - nazywanie urządzeń, kolorowanie rysunków

„Prąd płynie – nie płynie” – zabawa inhibicyjno – incytacyjna

RANEK

„Do czego służą baterie?” – oglądanie różnego rodzaju baterii.

- Zapoznanie dzieci z innym źródłem prądu jakimi są baterie.

Wypowiedzi dzieci na temat: „Co to są baterie i do czego służą?”. Pokaz zabawek, które działają na baterie.

Zabawy dowolne dzieci zabawkami działającymi na baterie.

„Lampka” - ozdabianie rysunku konturowego znakami literopodobnymi. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Ćwiczenia grafomotoryczne, przygotowanie dzieci do nauki pisania.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Latarka” – wykonanie pracy według instrukcji nauczyciela.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania latarki,
- Wyjaśnienie pojęć: obwód zamknięty, obwód otwarty,
- Aktywizacja procesów: myślenia i wyobraźni.

Pomoce:

tekturka, mała żarówka do latarki, bateria płaska 3LR12, folia aluminiowa, taśma klejąca, koła z bloku technicznego.

„Obwód zamknięty, obwód otwarty” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole trzymając się za ręce, przekazują uścisk dłoni. Uścisk wraca do osoby, która rozpoczęła zabawę.

Zabawę powtarzamy (nauczyciel stoi w środku i nie przekazuje uścisku).
Rozmowa z dziećmi:

- Dlaczego uścisk nie powrócił do osoby rozpoczynającej zabawę?
- Wyjaśnienie dzieciom, że aby płynął prąd, musi być obwód zamknięty. Jeśli gdzieś jest uszkodzenie nie będzie prąd płynął.

„Latarka” - wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci otrzymują tekturkę 6 x 10 cm z wyciętym otworem na żarówkę oraz kolorowe koła z bloku technicznego o promieniu 3 cm (osłonka na żarówkę). Przez otwór przekładają żarówkę, wokół której robią osłonkę, z drugiej strony taśmą przyklejają baterię. Z folii aluminiowej robią dwa przewody (związują w rulon). Folię okręcają wokół blaszek baterii i jeden

przewód łączą na stałe z żarówką (można przykleić taśmą) drugi przewód po dotknięciu z żarówką włącza latarkę.

Zabawy latarkami wykonanymi własnoręcznie.

II. Temat: „Spotkania z muzyką klasyczną” – papierowa orkiestra do muzyki J. s. Bacha „Badinerie”.

- Rozwijanie wrażliwości słuchowej dzieci,
- Wdrażanie do aktywnego słuchania muzyki klasycznej, zaznajomienie z jej specyfiką i pięknem,
- Wykorzystanie kolorowych kartek do tworzenia akompaniamentu podczas słuchania muzyki.

Pomoce: kolorowe kartki w 4 kolorach (tyle, ile jest dzieci), kosz lub papierowy karton, muzyka J. s. Bacha „Badinerie”, pałeczka do dyrygowania.

Przebieg:

„Tworzenie powitania” – improwizacje dzieci.

Dzieci siedzą w kole. Nauczycielka jako pierwsza śpiewa „Dzień dobry ... ” (imię dziecka), a dziecko odpowiada na tę samą melodię „Dzień dobry pani”, następnie nauczycielka wita kolejne dzieci.

„Kolorowy marsz” - marsz po obwodzie koła.

Na krześle leżą kolorowe kartki, dzieci maszerują i kolejno biorą kartki.

„Papierowa orkiestra” - zabawa muzyczna.

Dzieci wypróbują różne formy wydobywania dźwięku z kartki papieru np. gniecie, rozciąganie, pocieranie, stukanie.

Podział dzieci na 4 grupy według koloru kartki i określenie w jaki sposób będą „grały”.

Wyjaśnienie zespołom w jaki sposób mają „wydobywać dźwięki”.

zespół I - rozciąga kartkę (ruchy podobne do gry na akordeonie),

zespół II - pociera dłonią kartkę,

zespół III – stuka paluszkami w kartkę,

zespół IV – gniecie kartkę.

Przy muzyce J. s. Bacha „Badinerie” dzieci naprzemiennie grają, a nauczyciel dyryguje, może dyrygować dziecko.

„Rób to, co ja” – rytmiczne naśladowanie ruchów wykonywanych przez nauczycielkę.

Nauczycielka do muzyki J. s. Bacha „Badinerie” wykonuje różne zabawy z kartką, a dzieci naśladowują np. porusza w dole, w górze, przykładą do brzucha i pociera, uderza, kładzie na podłogę i stuka palcami, ręką otwartą, piąstką, nogą, gniecie...

„Papierowe paski” - zabawa rytmiczna rozdzieranie kartki.

Do muzyki dzieci rytmicznie rwą kartki na paski, lecz nie do końca. Na koniec muzyki dzieci podnoszą do góry i tworzą szum wiatru.

„Kolorowe kule” – gniecenie kartek.

Rytmiczna podrzucanie i łapanie papierowych kulek na akcent w muzyce.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

Dzieci ustawiają się w rząd i mają za zadanie rzucić kulą do celu - kosza – porządkowanie sali.

Wyjście na podwórko – spacer w okolicy przedszkola.

POPOŁUDNIE

„Pożyteczne urządzenia” – zabawa słowna – masażyk.

Dzieci dobierają się parami, na zmianę wykonują masażyk na plecach kolegi.

„W moim domu mówię wam

Ja urządziłem dużo mam. - *rysujemy domek na plecach*

Gdy do prądu włączę je,

Życie lepsze staje się. - *uderzamy dwoma palcami*

Już lokówkę podłączyłam

Śliczne loki nakręciłam. - *rysujemy spirale od góry do dołu*

Gdy żelazko się nagrzało,

Pięknie bluzkę prasowało. - *otwartymi dłońmi masujemy plecy*

Teraz wodę ja nalewam

i w czajniku ją podgrzewam. - *uderzamy paluszkami po całych plecach*

W domu już czyściutko mam,

bo odkurzacz sprząta sam. - *piąstką masujemy plecy*

Urządzenia elektryczne,

są tak bardzo pożyteczne. - *rysujemy uśmiechniętą buźkę*

Uciekajmy teraz stąd, - *paluszkami uderzamy po całych plecach*
czy poczułeś mały prąd? - *łaskoczemy pod paszką*

Bożena Szuchalska

„Co działa na baterie?” - nazywanie urządzeń, kolorowanie rysunków. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 4.*

- Wdrażanie do precyzyjnego kolorowania rysunków urządzeń działających na baterie.

„Prąd płynie – nie płynie” – zabawa inhibicyjno – incytacyjna. Nauczycielka pokazuje napis „tak” dzieci łąpią się za ręce, tworzą szereg i biegają, naśladując płynący prąd. Napis „nie” powoduje zatrzymanie się biegających dzieci i wykonanie przysiadu. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

- Reagowanie na polecenia wykonywania różnych zadań do haseł wzrokowych, kształcenie refleksu i spostrzegawczości dziecka.

Dzień 4

Temat dnia: URZĄDZENIA TECHNICZNE W NASZYM DOMU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

„Urządzenia w naszych domach” – zagadki słuchowe.

„Dom” - wypowiedzi dzieci na podst. ilustracji przedstawiającej urządzenia elektryczne gospodarstwa domowego, nazywanie urządzeń a elektrycznych, podział ich nazw na sylaby i głoski.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14

II „Światła nocą” – wycinanie z kolorowego papieru figur geometrycznych – okna domów i naklejanie na czarną kartkę.

„Szukamy figur: kwadratowych i prostokątnych” - zabawa dydaktyczna.

„Kwadrat i prostokąt” – zabawa matematyczna.

„Spacer nocą” – wypowiedzi dzieci, na temat.

„Barwy ciepłe i zimne” – segregowanie kolorowych klocków wg określonej cechy

Praca indywidualna dzieci.

„Kto pierwszy?” – zabawa ruchowa.

Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

III „Urządzenia w gospodarstwie domowym dawniej i dziś” – rozmowa z dziećmi w oparciu o ilustracje. Łączenie dawnych urządzeń z współczesnymi.

„Urządzenia elektryczne” słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej, rozmowa na temat wiersza.

„Urządzenia elektryczne” - rysowanie kredkami urządzeń, jakie wystąpiły w wierszu.

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

„Urządzenia w naszych domach” – zagadki słuchowe.

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania dźwięków z otoczenia, ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel odtwarza nagrane odgłosy urządzeń elektrycznych, dzieci odgadują jakie to urządzenie.

„Dom” - wypowiedzi dzieci na podst. ilustracji przedstawiającej urządzenia elektryczne gospodarstwa domowego, nazywanie urządzeń a elektrycznych, podział ich nazw na sylaby i głoski. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 5.*

- Utrwalenie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Światła nocą” – wycinanie z kolorowego papieru figur geometrycznych – okna domów i naklejanie na czarną kartkę.

- Kształcenie umiejętności rozpoznawania figur prostokątnych spośród figur innych kształtów,
- Zapoznanie dzieci z pojęciem „kolory ciepłe i zimne”,
- Budzenie zainteresowania kompozycjami artystycznymi z prostokątnych figur.

Pomoce: mozaika geometryczna, wycinanki, nożyczki, klej, kartki w czarnym kolorze.

Przebieg:

„Szukamy figur: kwadratowych i prostokątnych” - zabawa dydaktyczna.

Dzieci obserwują w sali przedmioty i wynajdują te, które mają kształt kwadratu i prostokąta. Nazwę rzeczy mówią głoskami, a dzieci odgadują co to jest. (zwrócenie uwagi na okna i ich kształt.)

„Kwadrat i prostokąt” – zabawa matematyczna.

Wyszukiwanie podobieństw i różnic w kształcie (kąty, długość boków, ilość boków).

„Spacer nocą” – wypowiedzi dzieci, na temat.

- Co możemy zobaczyć idąc ulicą w nocy?
- Jakiego koloru są okna, w których palą się światła?

„Barwy ciepłe i zimne” – segregowanie kolorowych klocków wg określonej cechy (może być mozaika geometryczna).

Na środku leżą klocki, dzieci kolejno biorą po klocku, który kojarzy się z ogniem - barwy ciepłe – wyjaśnienie pojęcia. Następnie biorą po klocku który kojarzy się z lodem, wodą - barwy zimne – wyjaśnienie pojęcia.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kolor – jest barwą wyprodukowaną, dobraną dla określonych celów.

Kolory ciepłe i zimne. Zimne – te, które kojarzą się z zimnem (wodą, lodem), zmierzają do niebieskiego i zielonego. Ciepłe – te, które wywołują wrażenie ciepła (ogień), zmierzają do czerwonego, pomarańczowego.

„Światła nocą” - podanie tematu pracy plastycznej i wyjaśnienie sposobu wykonania pracy.

Dzieci z kolorów: czerwony, pomarańczowy, żółty – barwy ciepłe, wycinają kwadraty i prostokąty.

Praca indywidualna dzieci.

Naklejanie na czarną kartkę w dowolny sposób wyciętych figur geometrycznych.

Wystawa prac.

„Kto pierwszy?” – zabawa ruchowa.

Na dywanie leżą różne figury geometryczne. Dzieci maszerują pomiędzy figurami. na hasło: szukamy kwadratu, wyszukują daną figurę i podnoszą do góry.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 14.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

POPOŁUDNIE

„Urządzenia w gospodarstwie domowym dawniej i dziś” – rozmowa z dziećmi w oparciu o ilustracje. Łączenie dawnych urządzeń z współczesnymi. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 6.*

„Urządzenia elektryczne” słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej, rozmowa na temat wiersza.

- Znaczenie urządzeń elektrycznych w życiu człowieka.

„Pewnej nocy, po kryjomu,
urządzenia wyszły z domu,
bardzo mocno oburzone,
bo przez dzieci nie cenione.
No i dzieci już się smucą:
Czy na pewno spręty wrócą?
Chcemy mieć je w swej sypialni,
toaletcie i bawialni
Wróc ma pralko prosi Hania
bo są spodnie do wyprania.
I żelazka mi brakuje,
więc czym bluzki uprasuję?
Adasiowi zaś potrzeba,
by był toster, ten od chleba,
bo uwielbiał na śniadanko
jeść wędlinkę z ciepłą grzanką...
W końcu dzieci powiedziały,
iż nareszcie zrozumiały,
że spełniały ich życzenia
elektryczne urządzenia.”

Joanna Myślińska

„Urządzenia elektryczne” - rysowanie kredkami urządzeń, jakie wystąpiły w wierszu.

- Utrwalenie nazw urządzeń elektrycznych.

Dzień 5

Temat dnia: ŹRÓDŁO ZASILANIA - BATERIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kolorowe lampki” - dekorowanie drzewka świątecznego lampkami elektrycznymi - liczenie lampek.

„Do czego potrzebny prąd” – zabawa aktywizująca w wykonanie mapy mentalnej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II „Co wiemy o prądzie?” – zagadki słowno - obrazkowe o urządzeniach elektrycznych.

Układanie puzzli przedstawiających urządzenia elektryczne.

Podliczanie punktów zdobytych przez zespoły z użyciem liczebników głównych.

Nagradzanie zwycięskiej drużyny brawami. Wręczenie dzieciom nagród (naklejek, obrazków...)

„Muzyczne echo” – zabawy i ćwiczenia rytmiczne.

„Z muzyką jest weselej” -muzyczne powitanie.

„Co to jest echo?” – rozmowa z dziećmi.

„Detektywi” – zabawa ruchowa, tworzenie zespołów.

„Rytmiczne echo” – zabawa rytmiczna.

„Fala” – zabawa ruchowa.

Spacer w okolicy przedszkola. Obserwacja linii wysokiego napięcia.

III „Dawniej i dziś” – rozmowa na temat sposobów oświetlania domów od najdawniejszych czasów.

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa dydaktyczna

„Zgadnij, co robię?” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

RANEK

„Kolorowe lampki” - dekorowanie drzewka świątecznego lampkami elektrycznymi - liczenie lampek. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 7.*

- Wdrażanie do umiejętnego liczenia w zakresie liczby 6.

„Do czego potrzebny prąd” – zabawa aktywizująca w wykonanie mapy mentalnej. Nauczyciel pisze lub rysuje na arkuszu papieru, odpowiedzi dzieci na pytanie: do czego służy nam prąd?

- Zapamiętanie poznanych wiadomości poprzez poszukiwanie, segregowanie wiadomości, przedstawienie w postaci rysunku

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Co wiemy o prądzie?” – zagadki słowno - obrazkowe o urządzeniach elektrycznych.

- Utrwalenie wiadomości o prądzie elektrycznym,
- Kształcenie umiejętności liczenia liczebnikami głównymi,
- Utrwalenie pojęć: mniej, więcej,
- Wdrażanie do umiejętności rywalizacji.

Pomoce: dwa pudełka, klocki.

Przebieg:

Wprowadzenie do tematu z wykorzystaniem zagadki:

„Czasem bywa niebezpieczny,
choć jest bardzo pożyteczny.

Gdy go nie ma nic nie działa.

Oto i zagadka cała”.

(prąd).

Podział dzieci na zespoły.

Dzieci siedzą w kole i odliczają do dwóch. Jedyński tworzą jeden zespół, dwójki – drugi. Każdy zespół ma pudełko i klocki. Nauczyciel zadaje zagadki. Jeśli zespół prawidłowo odpowie, wrzuca klocek do pudełka. Na koniec zespoły podliczają ilość klocków - punkty.

Zagadki słowne o urządzeniach elektrycznych Iwony Mojsak, Joanny Myślińskiej.

Każdy zespół losuje po cztery karteczki z numerami zagadek, po prawidłowym rozwiązaniu, wrzuca klocek do pudełka.

1. Z włosów robi loki, fale
takie, jakie mają lale. (lokówka)
2. Kurzu w domu wprost nie znoszę,
więc kim jestem? Zgadnij, proszę. (odkurzacz)
3. Jeśli gdzieś zadzwonić chcecie,
bardzo mnie potrzebujecie. (telefon)
4. Włącz mnie do gniazdka i nakarm mnie,
a ja tostem odwdzięczę się. (toster)
5. Jestem mądry, myszkę mam,
a kim jestem? Zgadnij sam. (komputer)
6. Nie boją się ciemności dzieci,
gdy jestem włączona do sieci. (lampa nocna)
7. Gdy ubrania brudne macie,
zawsze do mnie je wkładacie,
potem, co jest oczywiste,
wyjmujecie je już czyste. (pralka)
8. Czy poznajesz urządzenie,
które suszy na życzenie
każde włosy przemoczone
lub wałkami ozdobione? (suszarka)

Zagadki obrazkowe

Każdy zespół losuje po dwa obrazki przedstawiające mały fragment urządzenia elektrycznego. Zadaniem jest odgadnąć jakie to urządzenie elektryczne i do czego służy?

Układanie puzzli przedstawiających urządzenia elektryczne.

Podliczanie punktów zdobytych przez zespoły z użyciem liczebników głównych.

Nagradzanie zwycięskiej drużyny brawami. Wręczenie dzieciom nagród (naklejek, obrazków...)

II. Temat: „Muzyczne echo” – zabawy i ćwiczenia rytmiczne.

- Rozwijanie predyspozycji muzycznych: poczucia rytmu, tempa i pamięci muzycznej,
- Kształcenie umiejętności słuchania,
- Wytworzenie pogodnego i radosnego nastroju.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, kolorowe kartki w dwóch odcieniach: jedna w ciemnym i po trzy w jasnym (czerwona, niebieska, zielona, fioletowa, pomarańczowa, żółta) , dowolna muzyka.

Przebieg:

„Z muzyką jest weselej” -muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa na dowolną melodię słowa: „Z muzyką jest weselej”, dzieci odpowiadają w ten sam sposób. Nauczyciel powtarza kilka razy to zdanie za każdym razem w inny sposób (wolno, szybko, głośno, cicho, smutno, itp.).

„Co to jest echo?” – rozmowa z dziećmi.

- Czy ktoś widział echo?
- Co to jest echo?
- Gdzie możemy usłyszeć echo?
- Czy echo odpowiada głośniej, czy ciszej?

„Detektywi” – zabawa ruchowa, tworzenie zespołów.

W sali pochowane są w różnych miejscach karteczki w różnych kolorach. Kiedy muzyka gra dzieci chodzą po sali, na przerwę w muzyce szukają karteczek. Dziecko, które znalazło jedną karteczkę siada na dywanie. To dziecko, które znalazło taki sam kolor (może być inny odcień) siada obok.

„Rytmiczne echo” – zabawa rytmiczna.

Dzieci siedzą w zespołach na dywanie. Osoba, która ma karteczkę z ciemnym kolorem wybiera dowolny instrument perkusyjny.

Próby wyjaśnienia dlaczego jedna osoba ma ciemną kartkę reszta jaśniejsze (jaśniejsze kartki to echo, echo jest cichsze).

Po kolei dziecko z każdej grupy gra dowolny rytm, grupa wyklaskuje go. Sprawdzamy, który zespół najlepiej powtórzył.

Zabawę utrudniamy: dziecko gra na instrumencie, osoby w grupie powtarzają rytm pojedynczo, każde kolejne dziecko musi zrobić to ciszej. Z każdej grupy jedna osoba wystukuje rytm, wszystkie dzieci powtarzają.

„Fala” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Wybrana osoba pokazuje ruch (np. przysiad, podskok). Dzieci po kolei pokazują to samo, tak jakby to była fala.

Spacer w okolicy przedszkola. Obserwacja linii wysokiego napięcia.

POPOŁUDNIE

„Dawniej i dziś” – rozmowa na temat sposobów oświetlania domów od najdawniejszych czasów.

- Wdrażanie do prawidłowego używania określeń: najpierw, potem, teraz,
- Utrwalenie pojęcia: para.

Nazywanie i łączenie w pary urządzeń wykorzystywanych w gospodarstwie domowym dawniej i dziś.

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa dydaktyczna.

- Rozwijanie spostrzegawczości.

„Zgadnij, co robię?” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

- Jedno dziecko pokazuje dowolną czynność z wykorzystaniem urządzeń elektrycznych (np. prasuje, odkurza...), pozostałe odgadują.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTA TUŻ, TUŻ

Dzień 1

Temat dnia: **PRZYJECHAŁA DO NAS ZIMA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zimowe obrazki” – wykonanie gazetki tematycznej.

„Śniegowe gwiazdki” – składanie papieru, wycinanie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II „Przyjechała Zima wozem” - rozmowa z wykorzystaniem wiersza L. Krzemienieckiej na temat „Co zrobiła Zima w kolejne dni tygodnia?”.

„Zima” – rysowanie skojarzeń związanych z zimą.

„Symbole zimy” - tworzenie mapy mentalnej.

„Pani Zima” - oglądanie ilustracji w książce

„Zaprzęgi pani Zimy” – zabawa ruchowa.

Układanie puzzli o tematyce zimowej.

Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

III Przyjechała zima wozem” nauka wiersza Lucyny Krzemienieckiej.

„Zimowa mandala” – zabawa plastyczno – techniczna.

„Zimno, ciepło” – zabawa ruchowa.

RANEK

„Zimowe obrazki” – wykonanie gazetki tematycznej.

- Kształtowanie umiejętności dostrzegania charakterystycznych cech pór roku.

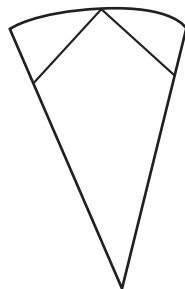
Dzieci spośród obrazków wybierają te, które są związane z zimą i wspólnie z nauczycielem wykonują gazetkę tematyczną.

„Śniegowe gwiazdki” – składanie papieru, wycinanie.

- Doskonalenie umiejętności cięcia po linii.

Dzieci odrysowują koła na białym papierze, wycinają je, następnie składają na pół (3x). Górną część wycinają według podanego wzoru.

Z boków nacinają dowolne wzory. Po rozłożeniu powstanie gwiazdka. Dekorowanie sali śniegowymi gwiazdkami.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

„Idziemy na sanki” – marsz po obwodzie koła.

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowa orientacyjno- porządkowa. Dzieci rozkładają ręce w bok, kręcą się wokół własnej osi, na sygnał słuchowy – klaśnięcie, płatki opadają na ziemię – dzieci kładą się na dywanie.

„Podążamy za tropem” – zabawa ruchowa z elementem podskoku. dzieci dobierają się parami. Jedna osoba porusza się po sali w dowolny sposób, druga idzie za nią starając się dokładnie powtórzyć jej ruchy (np. skoki na jednej nodze, duże kroki, stopa za stopą, podskoki obunóż).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Przyjechała Zima wozem” – rozmowa z wykorzystaniem wiersza L. Krzemienieckiej na temat „Co zrobiła Zima w kolejne dni tygodnia?”.

- Zapoznanie z treścią wiersza i wprowadzenie dzieci w świat literatury dziecięcej,
- Utrwalenie nazw dni tygodnia,
- Wzbogacenie słownictwa o nowe wyrazy.

Pomoce: karteczki dla każdego dziecka, kredki, *Zabawy z porami roku, Zima s. 8*, zimowe puzzle (obrazki pocięte na 6 - 8 części), duży arkusz szarego papieru z napisem ZIMA,

Przebieg:

„Zima” – rysowanie skojarzeń związanych z zimą.

Każde dziecko otrzymuje karteczkę, na której ma narysować jedną rzecz kojarzącą się z zimą (np. płatek śniegu, bałwan, choinka, Mikołaj, rękawiczki, itp.)

„Symbole zimy” - tworzenie mapy mentalnej.

Dzieci chodzą po sali z karteczkami w ręku i starają się dobrać w grupy według podobnych rysunków. Przyklejenie karteczek z rysunkami na duży arkusz papieru z napisem ZIMA (mapa mentalna).

„Przyjechała zima wozem” słuchanie wiersza Lucyny Krzemienieckiej.

„Przyjechała zima wozem.

A z kim?

Ze śniegiem i mrozem.

Zaraz w poniedziałek

ubieliała pola kawałek...”

Wyjaśnienie niezrozumiałych słów: ubieliała, borek, tarnina, tarki.

„Pani Zima” - oglądanie ilustracji w książce *Zabawy z porami roku, Zima s. 8*.

Przeliczanie obrazków.

Nazywanie kolejnych dni tygodnia.

Ponowne wysłuchanie wiersza ze zwróceniem uwagi:

- Co zrobiła pani Zima w kolejne dni tygodnia?

Omówienie, co zrobiła pani Zima:

- w poniedziałek (dzieci na podstawie obrazków odpowiadają na pytania),

- We wtorek ...,

„Zaprzągi pani Zimy” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się parami, tworzą zaprzęgi.

Układanie puzzli o tematyce zimowej.

Dzieci w grupach układają puzzle. Każda grupa musi opowiedzieć słownie lub ruchowo, co przedstawia ich obrazek.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Powtarzamy wierszyk i wykonujemy ruchy zawarte w tekście.

Prawa rączka, lewa rączka, *(wyciągamy raz prawą rękę w przód, potem lewą)*

Sprawdźmy czoło czy gorączka *(dotykamy dłońmi czoła)*

Oko prawe, oko lewe, *(paluszkami prawej rączki wskazujemy raz prawe raz lewe oko)*

Spójrz na Krzysia, spójrz na Ewę, *(patrzymy wzrokiem w prawą stronę, a potem w lewą)*

Prawa nóżka, lewa nóżka *(wysuwamy w przód raz jedną raz drugą nóżkę)*

Chęć skakania ma jak kózka, *(podskakujemy w miejscu jak kózki)*

Z przodu brzuszek, z tyłu pupa *(dłońmi dotykamy brzuszka, a potem pupy)*

Trochę wyżej plecki mamy *(ramiona wyciągamy w górę i staramy się dotknąć dłońmi łopatek)*

Rączki w bok wyciągamy,

I w wiatraczki się zmieniamy *(wyciągamy ramiona w bok i kręcimy się dookoła własnej osi naśladując wiatraczki).*

Część główna

Dzieci po części wstępnej ustawione są w rozsypce i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 3 razy:

Ręce w górę, wznos w przód prawej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, wznos w przód lewej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,
Ręce w bok, wznos lewej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,
Ręce w bok, wznos prawej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,
Ręce w bok, wznos lewej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,
Ręce w bok, wznos prawej nogi w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej,
Pozycja rozkrok ramiona w bok:
Ruch: na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół, na 2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok,
Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok.
Ruch: na 1 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,
na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian
- podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię,

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej wykonują leżenie tyłem, chusteczkę kładą na twarz, wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz, powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

"Przyjechała zima wozem" nauka wiersza Lucyny Krzemienieckiej.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej dzieci.

„Zimowa mandala” – zabawa plastyczno – techniczna. Dzieci kolorują kontury mandali o tematyce zimowej, rozpoczynając od środka manda-

li, następnie wycinają i układają w jedno wielkie koło na podłodze „mandala z mandali”.

- Pobudzanie i rozwijanie twórczego myślenia, wyciszanie negatywnych napięć i emocji.

„Zimno, ciepło” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie orientacji przestrzennej.

Dzieci wybierają zabawkę związaną z zimą (np. pingwin, miś polarny). Jedno dziecko wychodzi z sali, w tym czasie zabawka zostaje schowana. Po powrocie dziecko musi odnaleźć zabawkę. Grupa podpowiada mówiąc: ciepło - prawidłowy kierunek szukania, zimno - zły.

Dzień 2

Temat dnia: PREZENTY PANI ZIMY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zabawy z panią Zimą” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Pani Zima” - kolorowanie obrazka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II „Zimo, baw się z nami” – gry i zabawy przygotowujące dzieci do nauki czytania.

Śpiewanie dowolnej piosenki o tematyce zimowej.

„List od pani Zimy” - odczytanie treści.

„Znajdź swój kolor” – zabawa ruchowa.

„Zagadki pani Zimy” – rozwiązywanie zagadek.

„Budowle ze śniegu” – zabawa ruchowa.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, chodzenie po śladach, rzut śnieżką do celu.

„Choinka” - praca przestrzenna z papieru.

„Historia choinki” – opowieść nauczyciela o pochodzeniu tradycji strojenia choinki. Wspólna pogadanka nauczyciela z dziećmi.

„Choinka” - oglądanie karty pracy.

Praca dzieci: wycinanie, sklejanie i ozdabianie choinki.

Wykonanie wystawki prac.

Spacer w okolicy przedszkola w poszukiwaniu drzew iglastych – świerków.

III „Prezenty” – zabawy matematyczne. Przeliczanie i zaznaczanie szóstego elementu od lewej i prawej strony.

„Zmięta i mokra choinka” – zabawa plastyczna.

„Niespodzianki pani Zimy” – zabawa ruchowo – naśladowcza z tekstem.

RANEK

„Zabawy z panią Zimą” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

„Pani zima wozem jedzie

i prezenty dzieciom wiezie.

Łyżwy, sanki, narty też
Baw się ze mną

Bożena Szuchalska

Narty - wybrane dziecko mówi w jaką zabawę na śniegu będą się bawić. Dzieci naśladują jazdę na nartach.

Łyżwy, ...

„Pani Zima” - kolorowanie obrazka, *Zabawy z porami roku, Zima s. 9.*

- Wdrażanie do precyzyjnego kolorowania obrazka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Technika

I. Temat: „Zimo, baw się z nami” – gry i zabawy przygotowujące dzieci do nauki czytania.

- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy słuchowej wyrazów,
- Utrwalenie znajomości cyfr od 1 do 6,
- Uaktywnienie dzieci, rozwijanie ich inwencji twórczej oraz logicznego myślenia,
- Wyrabianie umiejętności pokonywania trudności o charakterze umysłowym.

Pomoce: list od pani Zimy, zagadki w kopertach ponumerowanych od 1 do 4 (po cztery zestawy), 4 obrazki: kot, dom, lalka, motyl, naklejki – niespodzianki, tablica punktów.

Przebieg:

Śpiewanie dowolnej piosenki o tematyce zimowej.

W trakcie śpiewania wchodzi osoba, która przynosi list od pani Zimy.

„List od pani Zimy” - odczytanie treści.

„Na pewno jesteście ciekawi, kto napisał ten list. Przychodzę do was co roku o tej porze.

Spróbujcie odgadnąć kim jestem:

Śnieg wokół i mróz trzyma.

Czy już wiecie kim ja jestem?

Jestem (zima)

Zasypałam wszystko dookoła śniegiem. Przyjemnie jest teraz na podwórku. Możecie lepić bałwana, zjeżdżać z górki na sankach, jeździć na łyżwach. Pamiętajcie jednak o bezpieczeństwie podczas zimowych szaleństw.

Widzę was codziennie na podwórku, kiedy bawicie się, a także kiedy pomagacie moim małym przyjaciółom ptaszkom.

Dziękuję wam za to i w nagrodę przesyłam zagadki. Zorganizujcie z waszą panią zgadulę -zgadulę. Mam upominki. Jakież?

Dowiecie się po rozwiązaniu zagadek."

Bożena Szuchalska

Podział dzieci na cztery zespoły (przyklejenie do bluzek karteczek w czterech kolorach lub założenie szarf).

Przyczepienie tablicy punktów.

„Znajdź swój kolor” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał dobierają się w zespoły według koloru.

„Zagadki pani Zimy” – rozwiązywanie zagadek.

Wykonywanie poleceń wyznaczonych przez panią Zimę, zapisywanie punktów na tablicy.

Zadania słowne – rozwiązywanie zagadek przez grupy, podział wyrazów na głoski.

Na szybach wzory czaruje
i dzieciom buzie maluje.

(mróz)

Jest bardzo zimny, czysty i biały,
wszystkie bałwanki z niego powstały.

(śnieg)

Pan Mikołaj na nich jedzie,
a renifer jest na przedzie.

(sanie)

W renifery zaprzężone
pędzą sanie jak szalone,
a w nich siedzi Pan Czerwony,
przez dzieciaki uwielbiony. (Mikołaj)

Nie jest niebem, a ma gwiazdę,
nie jest słońcem, a świeci
i ubierać na zimę,
bardzo lubią ją dzieci. (choinka)

Pędzą, pędzą sanie, przed saniami konie,
na saniach są ludzie, którzy klaszczą w dłonie.
Dźwięk podków i dzwonków zwłaszcza tych na przedzie,
nikogo nie dziwi, bo to jedzie. (kulig)

Białe kule, dwa węgielki,
marchew i kapelusz wielki
Kim ja jestem chyba wiecie,
cieszę zimą wszystkich dzieci. (bałwan)

Zimą bardzo ciężko mają
do karmników zaglądają
choć niektóre odlatują
inne pięknie podziękują. (ptaki)

Iwona Mojsak, Joanna Myślińska, Bożena Szuchalska

Układanie obrazków z części - każda grupa otrzymuje inny obrazek o tematyce zimowej.

Zadania matematyczne – każda grupa otrzymuje komplet liczb od 1 do 6

- układanie liczb od najmniejszej do największej,
- przedstawianie liczb, (np. jestem liczbą 2 przypominam łabędzia.)
- podnoszenie odpowiednich liczb, (o 1 większą od 5, o 3 mniejszą od 4, itp.)

Rysowanie na kartce obrazków zaczynających się daną głoską. Każda grupa otrzymuje obrazek, który zaczyna się odpowiednią głoską: k, m,

d, l. Zadaniem grupy jest rysować jak najwięcej obrazków, zaczynających się tą głoską..

„Budowle ze śniegu” – zabawa ruchowa.

Kiedy muzyka gra dzieci tańczą, na przerwę w muzyce w grupach tworzą różne figury.

Podsumowanie zajęć

Przeliczenie punktów, rozdanie upominków – naklejek.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, chodzenie po śladach, rzut śnieżką do celu.

II. Temat: „Choinka”
- praca przestrzenna z papieru.

- Koordynacja ruchów rąk i palców z pracą oczu – cięcie po linii,
- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych dzieci.

Pomoce: tekst wiersza „Choinka w lesie” Marii Konopnickiej, Zabawy z porami roku, Wycinanka s. 14, klej brokatowy.

Przebieg:

„Historia choinki” – opowieść nauczyciela o pochodzeniu tradycji strojenia choinki. Odpowiadanie na pytania od dzieci, dzielenie się przeżyciami, doświadczeniem i wiedzą dzieci. Wspólna pogadanka nauczyciela z dziećmi.

„Choinka” - oglądanie karty pracy. Zabawy z porami roku, Wycinanka s. 14.

Omówienie wykonania zadania plastycznego.

Dzieci mogą same proponować różne rozwiązania tematu.

Praca dzieci: wycinanie , sklejanie i ozdabianie choinki.

Wykonanie wystawki prac.

Spacer w okolicy przedszkola w poszukiwaniu drzew iglastych – świerków.

- Kształcenie umiejętności rozróżniania i nazywania drzew iglastych.

POPOŁUDNIE

„Prezenty” – zabawy matematyczne. Przeliczanie i zaznaczanie szóstego elementu od lewej i prawej strony. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 30.*

- Uświadomienie dzieciom miejsca liczebnika w ciągu liczbowym.

„Zmięta i mokra choinka” – zabawa plastyczna. Dzieci gniotą, moczą w wodzie, rozkładają na tekturze arkusz białego papieru. Następnie malują na nim choinkę farbami akwarelowymi. Po wyschnięciu można wyciąć i nakleić choinkę na arkusz twardego papieru.

- Stwarzanie możliwości do własnych wypowiedzi za pomocą różnorodnych środków artystycznych.

„Niespodzianki pani Zimy” – zabawa ruchowo – naśladowcza z tekstem.

„Komu prezent zima da
ten niech robi tak jak ja.”

Bożena Szuchalska

Dzieci stoją w kole. Jedno dziecko stoi w środku z dowolną zabawką. Mówi tekst rymowanki i pokazuje ćwiczenie. Wszystkie dzieci naśladowują. Przekazuje zabawkę innej osobie, która wchodzi do środka i zabawa trwa dalej.

- Doskonalenie sprawności ruchowo – słuchowej.

Dzień 3

Temat dnia: ZWYCZAJE i TRADYCJE ŚWIĄTECZNE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Dziewczynka z zapalnikami” – słuchanie baśni J. Ch. Andersena. „Wesołych świąt” - zabawy z literą „R”. Ozdabianie litery „R, r”. Kolorowanie rysunków, których nazwy zawierają głoskę „r”, wyszukiwanie litery „r” w podanych wyrazach. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „r” po śladzie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II „Przybieżeli do Betlejem” – nauka kolędy.

„Kolędy” - słuchanie trzech dowolnych kolęd tradycyjnych po jednej zwrotce.

„Święta Bożego Narodzenia” – rozmowa na temat zwyczajów i tradycji świątecznych z wykorzystaniem ilustracji i plansz.

„Stroik świąteczny” – rysowanie po śladach gwiazdki, dzwonków i bombek z jednoczesnym słuchaniem kolędy „Przybieżeli do Betlejem”. Kolorowanie aniołka grającego na trąbce.

Nauka słów kolędy z pokazywaniem refrenu..

„Ubieramy choinkę” – zabawa ruchowa.

„Kartka bożonarodzeniowa” – wykonanie kartki świątecznej.

„Kolorowe kartki” - oglądanie kartek i segregowanie według rodzaju.

Słuchanie wiersza „Pocztówki świąteczne” Doroty Kossakowskiej Wyjaśnienie pojęcia: „Każda ta pocztówka – to symbol ludzkiej pamięci”.

„Przybieżeli do Betlejem” – wspólny śpiew kolędy.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

III „Przygoda choinki” – opowiadanie historyjki obrazkowej i układanie zakończenia historyjki.

„Prezenty od Świętego Mikołaja” - układanie schematów wyrazów.

„Gorąca herbata” - ćwiczenie oddechowo – ruchowe.

RANEK

„Dziewczynka z zapałkami” – słuchanie baśni J. Ch. Andersena.

- Kształcenie umiejętności skupienia uwagi i śledzenia rozwijającej się akcji.

„Wesołych świąt” - zabawy z literą „R”. Ozdabianie litery „R, r”. Kolorywanie rysunków, których nazwy zawierają głoskę „r”, wyszukiwanie litery „r” w podanych wyrazach. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „r” po śladzie. *Zabawy z porami roku. Zabawy z literami, s. 22.*

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „r”,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski „r” w śródgłosiu,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Plastyka

I. Temat: „Przybieżeli do Betlejem”
– nauka kolędy.

- Przybliżenie tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia,
- Wprowadzenie w radosną atmosferę świąteczną,
- Czerpanie radości ze wspólnego śpiewania kolęd.

Pomoce: dzwoneczki, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 13.*

Przebieg:

„Kolędy” - słuchanie trzech dowolnych kolęd tradycyjnych po jednej zwrotce.

„Święta Bożego Narodzenia” – rozmowa na temat zwyczajów i tradycji świątecznych z wykorzystaniem ilustracji i plansz.

wysyłanie kartek z życzeniami,
ubieranie choinki,

oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę,
kolacja wigilijna i dzielenie się opłatkiem,
wręczanie prezentów.

„Przybieżeli do Betlejem” - słuchanie kolędy, omówienie treści, wyjaśnienie nieznanych słów i zwrotów.

„Stroik świąteczny” – rysowanie po śladach gwiazdki, dzwonek i bombek z jednoczesnym słuchaniem kolędy „Przybieżeli do Betlejem”. Kolorowanie aniołka grającego na trąbce. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 13.*

Nauka słów kolędy z pokazywaniem refrenu:

„Chwała na wysokości /2x	- <i>dzieci podnoszą ręce do góry</i>
a pokój	- <i>ręce krzyżują na piersi</i>
na ziemi.”	- <i>ręce opuszczają wskazując ziemię.</i>

„Ubieramy choinkę” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują polecenia nauczycielki:

- Rysujemy w powietrzu oburącz jednocześnie jak największą choinkę,
- na samej górze wieszamy gwiazdę,
- na dole wieszamy bombkę,
- z prawej strony wieszamy pajacyka,
- z lewej strony wieszamy trzy jabłuszka,
- w dowolnych miejscach wieszamy cztery bombki,
- Choinkę ozdabiamy łańcuchem.

II. Temat: „Kartka bożonarodzeniowa” – wykonanie kartki świątecznej.

- Uczenie zasad kompozycji,
- Rozbudzanie kreatywności, wyobraźni przestrzennej i uczenia planowania pracy.

Pomoce: różne rodzaje kartek pocztowych: widokówki (z pejzażem lub fotografią miasta), świąteczne i okolicznościowe (z gratulacjami lub życzeniami), tekst wiersza „Pocztówki świąteczne” Doroty Kossakowskiej

Przebieg:

„Kolorowe kartki” - oglądanie kartek i segregowanie według rodzaju.

Na środku leżą różne rodzaje kartek pocztowych:

- widokówki (z pejzażem lub fotografią miasta),
- świąteczne (bożonarodzeniowe i wielkanocne),
- okolicznościowe (z gratulacjami lub życzeniami).

Słuchanie wiersza „Pocztówki świąteczne” Doroty Kossakowskiej

Wesoły, świąteczny czas,
choinki zapach niesie.
Dla wszystkich ludzi radość
i szczęście wnet przyniesie.
Przy świątecznej kolacji
z rodziną się spotkamy.
A wszystkim swym znajomym
pocztówki wysyłamy.
A w nich życzenia szczerze:
zdrowia i powodzenia.
Wszystkiego co najlepsze
oraz marzeń spełnienia.

Wyjaśnienie pojęcia: „Każda ta pocztówka – to symbol ludzkiej pamięci”.

Udzielanie odpowiedzi na pytanie:

- Komu i kiedy wysyłamy kartki świąteczne?

„Kartka bożonarodzeniowa” - podanie tematu pracy.

Pokaz materiałów jakie mogą wybrać sobie dzieci, aby wykonać kartkę.
Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna dzieci - wykonanie kartek.

Prace porządkowe – sprzątnięcie ze stolików.

Wystawa prac.

„Przybieżeli do Betlejem” – wspólny śpiew kolędy.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

POPOŁUDNIE

„Przygoda choinki” – opowiadanie historyjki obrazkowej i układanie zakończenia historyjki. *Zabawy z porami roku, Zima s. 10.*

- Wdrażanie do prawidłowego stosowania określeń: najpierw, potem.

„Prezenty od Świętego Mikołaja” - układanie schematów wyrazów.

- Kształcenie procesów myślowych analizy i syntezy wyrazów.

Nauczyciel mówi wyraz (lalka, klocki, motor, wózek, itp.), dzieci wspólnie dzielą go na głoski, następnie za pomocą białych cegiełek układają jego schemat.

„Gorąca herbata” - ćwiczenie oddechowo – ruchowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorącą herbatę, którą trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie. Następnie wstają i poruszają się w rytm bębenka, zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

- Pogłębianie wdechu i wydechu, rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

Dzień 4

Temat dnia: OZDOBY CHOINKOWE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Dziewczynka z zapałkami” – słuchanie dalszej części baśni Andersena.

„Szłaczki” – rysowanie ołówkiem wzorów literopodobnych.

„Mikołaje są na świecie” – śpiew zbiorowy i indywidualny piosenki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15

II „Ozdoby świąteczne” – wykonanie różnorodnych elementów na choinkę.

„Zielony gość” - zgromadzenie dzieci wokół choinki, która nie jest ubrana.

„Co możemy zrobić, aby nasza choinka była ładniejsza?” - rozmowa z dziećmi.

Wspólne dekorowanie drzewka świerkowego wykonanymi przez siebie ozdobami - określanie położenia ozdób choinkowych.

„Przybieżeli do Betlejem” – wspólny śpiew kolędy.

Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

III „Ile ozdób jest na choince?” – zabawy matematyczne. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 6. Liczenie ozdób na choince, pisanie działań po śladzie, kolorowanie rysunku.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań w zespołach.

„Wesołych Świąt” – wykonanie karty świątecznej.

RANEK

„Dziewczynka z zapałkami” – słuchanie dalszej części baśni Andersen.

- Kształtowanie uczuć i postaw społeczno – moralnych.

„Szłaczki” – rysowanie ołówkiem wzorów literopodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Mikołaje są na świecie” – śpiew zbiorowy i indywidualny piosenki (słowa Joanna Myślińska, muzyka Damian Zalewski).

- Utrwalenie słów piosenki,
- Próby śpiewania piosenki z podkładem.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Ozdoby świąteczne” – wykonanie różnorodnych elementów na choinkę.

- Rozwijanie uzdolnień dekoracyjnych dzieci,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego posługiwania się przyimkami: na, pod, za, obok,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania prac.

Pomoce: choinka, kolorowe kartki.

Przebieg:

„Zielony gość” - zgromadzenie dzieci wokół choinki, która nie jest ubrana.

„Co możemy zrobić, aby nasza choinka była ładniejsza?” - rozmowa z dziećmi.

Wyjaśnienie sposobu wykonania pracy:

- Kolorowy łańcuch

Dzieci z kolorowego papieru wycinają paski i kleją je tworząc łańcuch.

- Pawie oczko

Dzieci odrysowują na kolorowym papierze koła różnych wielkościach i nakleją od największego do najmniejszego z obu stron.

- Bombka

Dzieci wycinają od 6 do 10 kół takiej samej wielkości, składają je na pół i sklejają połówki tak aby utworzyć pracę przestrzenną - kulę.

Praca dzieci – dzieci same wybierają jaką chcą zrobić ozdobę na choinkę, przechodzą do stolika, na którym leżą odpowiednie do pracy materiały.

Wspólne dekorowanie drzewka świerkowego wykonanymi przez siebie ozdobami - określanie położenia ozdób choinkowych.

„Przybieżeli do Betlejem” – wspólny śpiew kolędy.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

POPOŁUDNIE

„Ile ozdób jest na choince?” – zabawy matematyczne. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 6. Liczenie ozdób na choince, pisanie działań po śladzie, kolorowanie rysunku.

Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 31.

- Utrwalenie określeń matematycznych (dodać, odjąć, równa się)

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań w zespołach.

- Wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy.

„Wesołych Świąt” – wykonanie karty świątecznej.

Omówienie obrazka, wycinanie i układanie puzzli, przyklejanie na kartkę. *Zabawy z porami roku, Zima s. 11 i 12.*

Dzień 5

Temat dnia: PRZY WIGILIJNYM STOLE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Bombka” – rysowanie po śladzie i kończenie wzorów literopodobnych. Kolorowanie bombki.

Słuchanie kolęd i pastorałek. Wspólny śpiew kolęd znanych dzieciom.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II „Wieczór wigilijny” – rozmowy na temat tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia na podstawie ilustracji i wiersza D. Kossakowskiej.

„Wieczór wigilijny” - słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Rozmowa na podstawie ilustracji, wiersza i własnych doświadczeń dzieci (nazywanie członków rodziny, prac, które wykonują w domu).

„Na wigilijnym stole” - zabawa dydaktyczna.

„Potrawy wigilijne” - łączenie produktów spożywczych z odpowiednimi potrawami wigilijnymi.

„Dokończ zdanie” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

„Siadamy wokół stołu” – zabawa ruchowa.

Spotkanie opłatkowe - Podtrzymywanie tradycji i zwyczajów świątecznych,

Wdrażanie do kulturalnego zachowania się, używania form grzecznościowych.

III Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Święta w moim domu” – opowiadanie dzieci jak wygląda dom w czasie Świąt Bożego Narodzenia, kolorowanie kredkami ołówkowymi rysunku.

„Świąteczne życzenia” – składanie życzeń, zabawa słownikowo- gramatyczna.

RANEK

„Bombka” – rysowanie po śladzie i kończenie wzorów literopodobnych. Kolorowanie bombki. Ćwiczenia grafomotoryczne, Część 1, s. 28.

- Kształcenie motoryki małej.

Słuchanie kolęd i pastorałek. Wspólny śpiew kolęd znanych dzieciom.

- Budzenie zapału do śpiewu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

I. Temat: „Wieczór wigilijny” – rozmowy na temat tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia na podstawie ilustracji i wiersza D. Kossakowskiej.

- Utrwalenie znajomości tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia,
- Kształcenie sprawności językowej dzieci w toku rozmowy.

Pomoce: mały stolik, obrazki potraw, tekst wiersza „Wieczór wigilijny”, *Zabawy z porami roku, Zima s. 14 i 15.*

Przebieg:

„Wieczór wigilijny” - słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Kiedy na niebie gwiazdka rozbłyśnie,
To do wieczery siadamy.
Piękna choinka, stół z potrawami,
A my kolędy śpiewamy.
W stajence Jezus się dziś narodził,
pasterze go odwiedzili.
Z pokłonem przyszli też Trzej Królowie
i dary hojne złożyli.
A my z opłatkiem wśród swych najbliższych,
Życzenia sobie składamy.
I wszyscy razem dziś się cieszymy,
że święta wspaniałe mamy.

Rozmowa na podstawie ilustracji, wiersza i własnych doświadczeń dzieci (nazywanie członków rodziny, prac, które wykonują w domu). *Zabawy z porami roku, Zima s. 14.*

„Na wigilijnym stole” - zabawa dydaktyczna.

Na dywanie porozkładane są obrazki przedstawiające potrawy. Dzieci mają za zadanie wybrać te, które mogą znaleźć się na wigilijnym stole, nazwać je i położyć na mały stolik.

Podział wybranych nazw potraw na sylaby i głoski.

„Potrawy wigilijne” - łączenie produktów spożywczych z odpowiednimi potrawami wigilijnymi. *Zabawy z porami roku, Zima s. 15.*

„Dokończ zdanie” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

Na wigilijnym stole jest...
Pod choinką znajdują się...
Na choince wiszą...
Mama przygotowała...
Tata śpiewa...
Przy stole siedzi...
Prezenty przynosi...
Pod obrusem leży...

„Siadamy wokół stołu” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. na hasło: „siada do stołu rodzina np. czteroosobowa” dzieci siadają w grupkach po czterech.

II. Temat: Spotkanie opłatkowe
(zajęcia do dyspozycji nauczyciela).

- Podtrzymywanie tradycji i zwyczajów świątecznych,
- Wdrażanie do kulturalnego zachowania się, używania form grzecznościowych.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Święta w moim domu” – opowiadanie dzieci jak wygląda dom w czasie Świąt Bożego Narodzenia, kolorowanie kredkami ołówkowymi rysunku. *Zabawy z porami roku, Zima s. 16.*

- Rozumienie wieloznaczności znaczenia słowa dom.

„Świąteczne życzenia” – składanie życzeń, zabawa słownikowo- gramatyczna.

- Wdrażanie dzieci do umiejętności formułowania życzeń i kierowania ich do konkretnej osoby.

Dzieci siedzą w kole. Nauczycielka trzyma w ręku kłębek wełny. Rozpoczyna zabawę – składa życzenia np. Małgosi i puszcza do niej kłębek wełny. Następnie Małgosia składa życzenia kolejnej osobie i po ziemi toczy wełnę. w ten sposób utworzy się „pajęczynka życzeń”.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZWIERZĘTA ZIMĄ

Dzień 1

Temat dnia: **LEŚNICZY POMAGA
ZWIERZĘTOM**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

„Leśne zwierzęta” – kolorowanie obrazków przedstawiających zwierzęta, nazywanie zwierząt, podział nazw na głoski.

Wykonanie gazetki z wykorzystaniem prac plastycznych dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II „W leśnej stołówce” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Układamy puzzle” – ćwiczenia słownikowo – gramatyczne.

„Co jedzą zwierzęta?” – dobieranie obrazków.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych.

Zajęcia ruchowe – zestaw 16.

Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

III Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, wożenie na sankach kolegi.

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych i pochyłych w zmniejszonej liniaturze.

„Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ruchowa ze śpiewem.

RANEK

Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

- Wdrażanie do poszanowania książek, jako źródła wiedzy.

„Leśne zwierzęta” – kolorowanie obrazków przedstawiających zwierzęta, nazywanie zwierząt, podział nazw na głoski.

Wykonanie gazetki z wykorzystaniem prac plastycznych dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

Marsz po sali.

„Płochliwe sarenki” - zabawa z elementem biegu.

Dzieci dzielimy na dwie grupy. Jedna to drzewa, druga to sarenki. Drzewa stoją w miejscu, ręce trzymają w górze, kołyszają się i mówią: szy..., sarenki biegają po sali. na sygnał: wilk, chowają się za drzewa. Zmiana ról.

„Niedźwiedzie” – zabawa z elementem czworakowania.

Marsz po sali, szukanie miejsca na legowisko, na sygnał słowny: niedźwiedzie śpią, dzieci skulone leżą na dywanie.

„Zające” – zabawa z elementem skoku.

Naśladowanie skoków zająca.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „W leśnej stołówce” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęć: paśnik, leśniczy,
- Rozwijanie umiejętności konstruowania wypowiedzi wielozdaniowych,
- Kształcenie umiejętności prawidłowego nazywania zwierząt leśnych i pokarmów znajdujących się w paśniku.

Pomoce: puzzle zwierząt lub pocięte ilustracje, ilustracja przedstawiająca zwierzęta w lesie zimą, *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 17, obrazki zwierząt leśnych, marchew, kapusta, orzechy, żółędzie.

Przebieg:

„Układamy puzzle” – ćwiczenia słownikowo – gramatyczne.

Dzieci siedzą w kole. Kolejno odliczają do czterech. Tworzą zespoły jedynek, dwójki, trójki i czwórki. Każdy zespół otrzymuje puzzle zwierząt lub pocięte ilustracje. Mają za zadanie ułożyć, a następnie powiedzieć jak najwięcej o swoim zwierzęciu, bez podania jego nazwy. Pozostałe grupy mają za zadanie odgadnąć nazwę.

„W lesie” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 17.*

Nauczyciel zwraca uwagę na rolę leśniczego, wyjaśnia pojęcia: paśnik, lizawki.

„Co jedzą zwierzęta?” – dobieranie obrazków.

Dzieci otrzymują po 3 obrazki zwierząt i pokarmów, które spożywają. Zadaniem jest dopasować zwierzę i pokarm. Podział wyrazów nazw głoski – układanie schematów wyrazów.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych. Dzielimy dzieci na cztery grupy: dziki, sarny, zające i wiewiórki. Każda grupa otrzymuje emblematy z rysunkami zwierząt. Grupy reagują na akompaniament wybranego instrumentu:

dziki – bębenek (*chodzą wolno na czworakach z głową opuszczoną*),

sarny – dzwonek (*szybko poruszają się na czworakach z głową uniesioną wysoko*),

zające – kołatki (*skaczą w przysiadzie*),

wiewiórki – tamburyno (*skaczą na ugiętych lekko nogach*).

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 16.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Przybory: pisaki po jednym dla dziecka, kartki z narysowanymi 4 kształtami geometrycznymi dla każdego dziecka, 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach, 30 kasztanów, 30 zakrętki, 30 kawałków kolorowej kre-

py, kolorowe gazety pocięte na karteczki o wymiarach 5 cm x 5 cm sztuk 30.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, każde po kolei pokazuje proste ćwiczenie, a pozostali naśladują, nauczycielka podpowiada i koordynuje całą zabawę. Kończymy kiedy wszystkie dzieci pokażą ćwiczenie.

Część główna

„Porządki” – zabawa ruchowa.

Nauczycielka dzieli dzieci na 4 zespoły, oznacza je szarfami i ustawia je w 4 narożnikach. Każdy zespół otrzymuje 1 tekturowe pudełko, które przez cały czas trwania zabawy znajduje się w wyznaczonym miejscu. Na środku sali nauczycielka rozsypuje nakrętki, kasztany, kolorowe kartki i kawałki krepiny. Na sygnał zespoły przemieszczają się na środek sali i palcami stóp starają się przenieść wyznaczone przedmioty do swoich tekturowych pudełek.

I tak zespół mający szarfy czerwone zbiera kasztany,

Zespół mający szarfy zielone kolorowe karteczki,

Zespół mający szarfy żółte kawałki krepy,

Zespół mający szarfy niebieskie nakrętki.

Wygrywa zespół, który jako pierwszy pozbiera określone przybory.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem określając jakie przedmioty zbiera dany zespół.

Część końcowa

Każde dziecko pobiera jeden pisak i jedną kartkę z narysowanymi kształtami geometrycznymi. Kartkę kładziemy na podłodze, a palcami stopy chwytaamy pisak i stopą rysujemy po śladzie kształty figur.

Dwa kształty rysujemy prawą nogą, dwa lewą nogą.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, wożenie na sankach kolegi.

- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na śniegu.

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych i pochyłych w zmniejszonej liniaturze. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ruchowa ze śpiewem.

- Budzenie radości z zabaw do piosenek, przy których bawili się dziadkowie i rodzice.

Dzień 2

Temat dnia: ZIMA w LESIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

„Jaka jest ta zima?” – zabawa plastyczna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II „Zima w lesie” – malowanie farbami plakatowymi, przedstawianie sytuacji inspirowanej porą roku.

„Zima” - odnajdywanie fragmentu ilustracji, wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Kulig” – zabawa ruchowa.

„Hej! do lasu” - nauka piosenki, słowa Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

„Hej! do lasu” - słuchanie piosenki i ilustrowanie słów za pomocą ruchu.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa orientacyjno – porządkowa

III „Jakie to zwierzę” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. Określanie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie.

„Zwierzęta” – lepienie z plasteliny zwierząt.

„Zwierzęta tańczą do muzyki” – zabawa ruchowa przy muzyce.

RANEK

„Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

- Wdrażanie do logicznego myślenia, pamięci i uwagi,
- Próby uogólniania wiedzy.

Podział wyrazów na sylaby. Wyróżnianie pierwszej głoski w wybranych wyrazach, tworzenie nowych wyrazów zaczynających się daną głoską.

Zagadki o zwierzętach leśnych:

1. Ja mam szczecinę i ostre kły,
lubię żółędzie bardziej niż ty. (dzik)
2. Piękny mam ogon, więc ty masz chrapkę,
by z niego uszyć szal albo czapkę. (lis)
3. Do psa podobna jest moja skórka,
lubię jeść mięso, lecz nie Kapturka. (wilk)
4. Chcę mieszkać w lesie, ale nie w norze
i mieć na głowie piękne poroże. (jeleń)
5. W dziuplach swych lubię trzymać zapasy
i mieć orzeszki na ciężkie czasy. (wiewiórka)
6. Zanim za oknem robi się biało,
ja w sen zapadam na zimę całą, a sny w barłogu
mam kolorowe, zawsze wspaniałe oraz miodowe. (niedźwiedź)
7. Lubię marchewkę chrupać wieczorem,
a gdy jest zima, obgryzać korę.
Płoszy mnie wszystko, to co się rusza,
więc mówię na mnie strachliwa dusza. (zając)
8. Znajdziesz mnie w lesie w liściach się kryję,
igieł mam wiele, chociaż nie szyję. (jeż)
9. Mieszkam w lesie, stukam dziobem,
umiem leczyć drzew chorobę,

korniki się mnie lękają
i przede mną uciekają.

(dzięcioł)

„Jaka jest ta zima?” – zabawa plastyczna. Dzieci malują farbami plakatowymi na rozłożonych i przyklejonych do tektury chusteczkach higienicznych, na temat „zima” w kreatywnym ujęciu przez dziecko..

- Doskonalenie sprawności manualnych.
- Rozwijanie kreatywności malarskiej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Zima w lesie” – malowanie farbami plakatowymi, przedstawianie sytuacji inspirowanej porą roku.

- Rozwijanie wrażliwości na barwę, na działanie plam,
- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego i wyobraźni twórczej, spostrzegawczości,
- Wzbogacenie ekspresji malarskiej dzieci.

Pomoce: farby, kartki, pędzle, obrazki przedstawiające zimę w lesie.

Przebieg:

„Zima” - odnajdywanie fragmentu ilustracji, wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Na tablicy znajdują się 4-5 ilustracji przedstawiających zimę w lesie. Z prawego rogu w każdej wycięty jest mały fragment (we wszystkich obrazkach w tym samym miejscu). Dzieci mają za zadanie odnaleźć brakujący fragment.

Oglądanie ilustracji i wypowiedzi dzieci na temat piękna zimowego krajobrazu.

„Zima w lesie” – podanie tematu pracy plastycznej.

Przypomnienie jak nazywa się malarstwo przedstawiające przyrodę (pejzaż).

Nauczycielka tłumaczy dzieciom w jaki sposób należy wykonać pracę plastyczną, jak korzystać z farb plakatowych i jak zadbać o porządek w miejscu pracy.

Praca indywidualna dzieci.

Dzieci siadają do swoich stolików i przygotowanych materiałów.
Po skończeniu malowania dzieci porządkują swoje stanowisko pracy.
Swoje prace pozostawiają do wyschnięcia w wyznaczonym miejscu..

„Kulig” – zabawa ruchowa.

II. Temat: „Hej! do lasu”- nauka piosenki, słowa
Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

- Zapoznanie ze słowami i melodią piosenki,
- Utrwalenie pojęcia „paśnik”,
- Wdrażanie do koncentracji uwagi.

Pomoce: ilustracje zwierząt: sarny, zające i dziki, instrumenty perkusyjne: bębenek, dzwonki, kołatki.

Przebieg:

„Hej! do lasu”- słuchanie piosenki.

„Hej! do lasu razem śpieszmy,
By nakarmić tam zwierzęta.
Smakotykiem się pocieszą
Żubry, zając i łosięta.

Do paśnika siano nieśmy,
Sarny już czekają na nie,
A dla dzików mamy dzisiaj
Garść żołądzi na śniadanie.

Borsuk, susły i niedźwiedzie
Część zapasów swoich zjadły,
Pochowały się już w norach
I w zimowy sen zapadły.”

Omówienie słów:

- Jakie zwierzęta wystąpiły w piosence?
- Co jedzą zwierzęta zimą, kiedy śnieg przykryje ziemię?
- Co to jest paśnik?
- Kto opiekuje się zwierzętami leśnymi zimą?

„Hej! do lasu” - słuchanie piosenki i ilustrowanie słów za pomocą ruchu.

Nauka słów i zwrotki piosenki i śpiewanie jej.

Nauka kolejnych zwrotek.

Wspólny śpiew piosenki.

„Zwierzęta w lesie” – zabawa orientacyjno – porządkowa

Dzieci podzielone na trzy grupy: sarny, zające i dziki. Grupy reagują na akompaniament wybranego instrumentu:

dziki – bębenek (na dwóch nogach wykonują lekki przysiad),

sarny – dzwonki (poruszanie się na czworakach),

zające – kołatki (skaczą w przysiadzie).

POPOŁUDNIE

„Jakie to zwierzę” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. Określanie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazie.

- Rozwijanie procesów poznawczych: analizy i syntezy słuchowej.

„Zwierzęta” – lepienie z plasteliny zwierząt.

- Rozwijanie sprawności manualnej.

„Zwierzęta tańczą do muzyki” – zabawa ruchowa przy muzyce. Dzieci wchodzą w role wymyślonych przez siebie zwierząt i poruszają się, tańczą do dowolnej muzyki, włączanej przez nauczyciela. na przerwę w muzyce dzieci – zwierzęta odpoczywają, kładą się na dywanie.

- Rozwijanie koordynacji słuchowo – ruchowej.

Dzień 3

Temat dnia: PTAKI ZIMĄ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „O zziębniętym Elemelku, pustym brzuszku i rondelku” – słuchanie opowiadania H. Łochockiej czytane przez nauczycielkę.

„O zziębniętym Elemelku” - układanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej na podstawie wcześniej wysłuchanego opowiadania. Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

II „Zimowi goście” - porównywanie liczebności zbiorów i posługiwanie się liczebnikami porządkowymi na podstawie wiersza D. Kossakowskiej.

„Zimowi goście” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej. Udzielanie odpowiedzi na pytania.

„Ptaki” - zabawa matematyczna, klasyfikowanie ptaków wg jednej cechy: ubarwienia, wielkości, przeliczanie ptaków.

„Ptaki w karmniku” – zabawa ruchowa.

„Gil” – wykonanie pracy plastycznej techniką orgiami wg wzoru, wycinanie elementów i naklejanie ich na kartkę.

„Figury geometryczne” – zabawa matematyczna, szukamy drugiej połowy.

„Koło i owal” - zabawa matematyczna, wprowadzenie pojęcia owal, wyszukiwanie podobieństw i różnic pomiędzy kołem, a owalem.

„Ptaszki” - zabawa ruchowa.

Wyjście na podwórko, wysypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu.

III „Zabawy z literą U, u” – wyszukiwanie i zaznaczanie wyrazów z głoską „u” w śródgłosie oraz w podanych wyrazach, pisanie ołówkiem po śladzie małej i wielkiej litery „u”.

„Jaka to litera?” – zabawa ruchowa.

„Wróbelek” – zabawa muzyczna do piosenki

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, wożenie się na sankach, zjazdy z górki.

RANEK

„O zziębniętym Elemelku, pustym brzuszku i rondelku” – słuchanie-opowiadania H. Łochockiej czytanego przez nauczycielkę.

- Wdrażanie do uważnego słuchania opowiadania czytanego przez nauczyciela,
- Rozwijanie wyobraźni, skupienia uwagi, umiejętności śledzenia rozwijającej się akcji.

„O zziębniętym Elemelku” - układanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej na podstawie wcześniej wysłuchanego opowiadania. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 18.*

- Rozwijanie umiejętności logicznego kojarzenia faktów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Zimowi goście” - porównywanie liczebności zbiorów i posługiwanie się liczebnikami porządkowymi na podstawie wiersza D. Kossakowskiej.

- Kształcenie umiejętności liczenia w zakresie 6 i posługiwanie się liczebnikami porządkowymi,
- Rozwijanie umiejętności porównywania liczebności dwóch zbiorów,
- Wdrażanie do samodzielnego wykonywania zadań.

Pomoce: tekst wiersza „Zimowi goście” – Dorota Kossakowska, 3 gile, 2 gotębie, wróble, sikorki, karmniki.

Przebieg:

„Zimowi goście” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej

Co to za goście siedzą na drzewie

u mojej cioci Martyny?

Każdego ranka tu przylatują

do ziaren i do słoniny.

Pierwszy to wróbel co ziarna dziobie,

druga sikorka bogatka.
Są jeszcze cztery ogromne wrony,
Co siedzą u wujka Władka.

Na tablicy umieszczona jest gałąź, na której dzieci będą umieszczać ptaki.

Udzielanie odpowiedzi na pytania:

- Jakie ptaszki usiadły pierwsze na gałęzi?
 - Ile było tych ptaszków? – umieszczanie ich na tablicy (dziecko przelicza liczebnikami porządkowymi).
 - Jakie ptaki przyleciały drugie?
 - Jak one wyglądają?
 - Czym różnią się wrony od sikorki?
 - Skąd wyszły dzieci?
 - Co dzieci zawiesiły na drzewie?
 - Jakie jedzenie dla ptaków zostawiły dzieci?
- Przeliczanie ptaków.

„Ptaki” - zabawa matematyczna, klasyfikowanie ptaków wg jednej cechy: ubarwienia, wielkości, przeliczanie ptaków.

„Ptaki w karmniku” – zabawa ruchowa.

Na podłodze rozłożone są cztery obręcze – karmniki. Dzieci poruszają się po sali. Nauczycielka wydaje polecenia:

- do każdego karmnika przyleciały po cztery ptaki,
- do dwóch karmników przyleciało po dwa ptaki, a do pozostałych po trzy,...

Dzieci, które nie znajdują miejsca w karmniku na chwilę siadają.

II. Temat: „Gil” – wykonanie pracy plastycznej techniką orgiami wg wzoru, wycinanie elementów i naklejanie ich na kartkę.

- Rozwijanie umiejętności wyszukiwania spośród wielu jednej określonej figury,
- Zapoznanie z nową figurą geometryczną: owal,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: figury geometryczne (w 4 kolorach) podzielone na połowę: kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt, *Zabawy z porami roku, Wycinanka*, s. 16, koło i owal, nożyczki, kartki, klej, farby akwarelowe.

Przebieg:

„Figury geometryczne” – zabawa matematyczna, szukamy drugiej połowy.

Dzieci siedzą na dywanie, na tablicy wywieszone są znane dzieciom różne figury geometryczne podzielone na połowę: kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt.

Zadaniem dzieci jest połączyć i nazwać figury geometryczne.

„Koło i owal” - zabawa matematyczna, wprowadzenie pojęcia owal, wyszukiwanie podobieństw i różnic pomiędzy kołem, a owalem.

Wyjaśnienie i pokaz kolejnych etapów pracy.

Wycięcie figur geometrycznych.

Składanie kółek na połowę po linii.

Ułożenie ptaka.

Przyklejenie na kartkę.

Domalowanie farbami akwarelowymi dowolnych elementów, tła, nieba, drzewa...

Wystawa prac.

„Ptaszki” - zabawa ruchowa.

Dzieci - ptaszki na hasło: ptaszki fruwać poruszają się po sali w różnych kierunkach naśladując latanie ptaków, na hasło: ptaszki szukać pożywienia dzieci zatrzymują się i uderzają paluszkami o podłogę, na hasło: ptaszki wracają do gniazd - siadają na dywanie.

Wyjście na podwórko, wysypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu.

- Wdrażanie dzieci do dokarmia ptaków zimą.

POPOŁUDNIE

„Zabawy z literą U, u” – wyszukiwanie i zaznaczanie wyrazów z głoską „u” w śródgłosie oraz w podanych wyrazach, pisanie ołówkiem po śladzie małej i wielkiej litery „u”, *Zabawy z porami roku, Zabawy z literami*, s. 24, 25.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej, drukowanej i pisanej litery „u” na podst. wyrazu ule,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głóski „u” w nagłosie i śródgłosie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Jaka to litera?” – zabawa ruchowa.

- Utrwalenie znajomości liter.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. Jedno dziecko stoi z boku. na przerwę w muzyce pisze w powietrzu dowolną literę. Dziecko, które odgadnie jaka to litera staje z boku i na kolejnej przerwie pisze literę.

„Wróbelek” – zabawa muzyczna do piosenki, słowa Barbara Najmanowicz, muzyka Damian Zalewski.

- Kształcenie wrażliwości muzycznej i rozwijanie predyspozycji muzycznych,
- Kształtowanie opiekuńczej postawy dzieci wobec ptaków,

„Wróbelek” - słuchanie piosenki i nauka słów.

Szare piórka, pulchny brzuszek,
to ćwir- ćwerek łakomczuszek.
Z tym wróbelkiem daję słowo,
Zabawicie się wesoło.
Hej, wróbelku, proszę cię,
Do zabawy zaproś mnie.

Barbara Najmanowicz

Wróbelek

sza re piór ka pulch ny brzu szek to ćwir ćwi rek ła kom czu szek

z tym wró bel kiem da je sło wo za ba wi cie się we so ło

hej wró bel ku pro szę cię

do za ba wy za proś mnie

Opis zabawy muzyczno - ruchowej:

Dzieci w kole trzymają się za ręce, w środku jest wróbelek.

„Szare piórka, pulchny brzuszek,- wszyscy śpiewają i poruszają się po obwodzie koła, a wróbelek podskakuje.

to ćwir- ćwirek łakomczuszek

Z tym wróbelkiem daję słowo,

Zabawicie się wesoło.

Hej, wróbelku, proszę cię,- wróbelek wybiera dowolne dziecko z koła

Do zabawy zaprosz mnie.”

Wróbelek tańczy z wybranym dzieckiem poleczkę (podkład muzyczny), a pozostałe dzieci klaszczą rytmicznie. Po tańcu, wybrane dziecko zostaje wróbelkiem.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, wożenie się na sankach, zjazdy z góry.

Dzień 4

Temat dnia: CHOINKA DLA PTAKÓW

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Karmnik” – rysowanie po śladzie, kreślenie znaków literopodobnych, ozdabianie karmnika. Dorysowywanie ptaków, które przyleciały do karmnika i gwiazdek śniegowych.

„Jaki to ptak?” - rozwiązywanie zagadek obrazkowych. Łączenie ptaka z jego cieniem.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

II „Choinka dla ptaków” - wykonanie różnych karmników dla ptaków i zawieszenie ich na drzewie, praca zespołowa.

„Gdzie i co jedzą ptaki?” - zabawa dydaktyczna.

„Domek dla ptaszków” - rozmowa na temat dokarmiania ptaków zimą.

„Karmniki dla ptaków” - oglądanie karmników wykonanych wcześniej przez nauczycielkę.

Wyjście na podwórko – zawieszenie karmników wykonanych przez dzieci na drzewie lub choince – obserwacja.

Zajęcia ruchowe – zestaw 16.

Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

III „Dokarmiamy ptaki” – nauka słów piosenki Anny Moszczyńskiej (muzyka taka sama jak w piosence „Hej! do lasu”).

„Dokarmiamy ptaki” - nazywanie ptaków, określanie ich położenia, przeliczanie i kolorowanie rysunku.

„Pani Zima i ptaki” – zabawa ruchowa.

RANEK

„Karmnik” – rysowanie po śladzie, kreślenie znaków literopodobnych, ozdabianie karmnika. Dorysowywanie ptaków, które przyleciały do karmnika i gwiazdek śniegowych. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Wdrażanie do dokładnego kreślenia linii pionowych, poziomych i ukośnych.

„Jaki to ptak?” - rozwiązywanie zagadek obrazkowych. Łączenie ptaka z jego cieniem. *Zabawy z porami roku – Zima, s. 19.*

- Kształcenie procesów myślowych syntezy i spostrzegawczości.

Nauczycielka dzieli na głoski nazwy ptaków, zadaniem dzieci jest odgadnąć jego nazwę (wróbel, sikorka, gil, sroka).

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Choinka dla ptaków” - wykonanie różnych karmników dla ptaków i zawieszenie ich na drzewie.

- Rozwijanie umiejętności właściwego posługiwania się prostymi narzędziami i materiałami,
- Wdrażanie do systematycznego dokarmiania ptaków.

Pomoce: rolki od papieru toaletowego, plastikowe talerzyki, miseczki, nożyczki, sznurek lub drut, karma dla ptaków: ziarno, krupy (ryż, jagły, pęczak, groch), nasiona (dynia, słonecznik) tektura, kłajster z krochmalu bądź dwustronna taśma klejąca, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 20.*

Przebieg:

„Gdzie i co jedzą ptaki?” - zabawa dydaktyczna. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 20.*

Na podstawie ilustracji i naturalnych okazów nazywanie pokarmów i stółków ptaków.

„Domek dla ptaszków” - rozmowa na temat dokarmiania ptaków zimą.
„Karmniki dla ptaków” - oglądanie karmników wykonanych wcześniej przez nauczycielkę.

Omówienie jak należy wykonać kolejne karmniki.

Podział na zespoły.

Przejdźcie do stolików.

Praca dzieci - wykonanie karmnika.

I zespół:

Rolki od papieru toaletowego smarujemy klajstrem z krochmalu bądź oklejamy dwustronną taśmą klejącą i posypujemy nasionami lub ziarnem. Przez środek przeciągamy sznurek lub cienki drucik do zawieszenia.

II zespół:

W plastikowych talerzykach lub miseczkach robimy dziurki i przywiązujemy sznurek, do środka wsypujemy nasiona.

III zespół:

Z tektury wycinamy różne kształty serduszka, gwiazdki, kółka i smarujemy klajstrem z krochmalu bądź oklejamy dwustronną taśmą klejącą i posypujemy nasionami lub ziarnami. Przeciągamy sznurek.

Wyjście na podwórko – zawieszenie karmników wykonanych przez dzieci na drzewie lub choince – obserwacja.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 16.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

POPOŁUDNIE

„Dokarmiajmy ptaki” – nauka słów piosenki Anny Moszczyńskiej (muzyka taka sama jak w piosence „Hej! do lasu”).

„Kiedy śnieg przykryje wkoło
Wszystkie drzewa, grządki, krzaki,
To znak, że nadeszła zima
I dokarmiać trzeba ptaki.
Z tatą zrobię mały karmnik
I wsypiemy tam nasionka.
Niech najedzą się do syta
Drozdzy, wróble, i sikorka.
Jarzębiny garść dostaną,
Jabłka, proso i sianinę.
Każdy ptak zje coś pysznego
I odpocznie odrobinę.”

„Dokarmiamy ptaki” - nazywanie ptaków, określanie ich położenia, przeliczanie i kolorowanie rysunku. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 21.*

- Rozpoznawanie i nazywanie kilku gatunków ptaków.

„Pani Zima i ptaki” – zabawa ruchowa.

Pomoce: ilustracje ptaków do pokolorowania (gile, sikorki, wróble, drozdy).

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka. na przerwę zatrzymują się. Wybrane dziecko – pani Zima podchodzi do kilkorga dzieci i rozdaje im ptaki. Zabawa kończy się gdy pani Zima rozda każdemu dziecku ptaka.

Dzień 5

Temat dnia: **DOKARMIAMY PTAKI**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Poznajemy ptaki” – oglądanie albumów, książek o ptakach.

„Ptaki” - kolorowanie kredkami ptaków, które rozdała pani Zima.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II „Dokarmiamy ptaki” – opowiadanie twórcze dzieci z wykorzystaniem obrazków leżących na dywanie.

„Dokarmiamy zwierzęta” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat konieczności dokarmiania zwierząt zimą.

„Czy potrafisz?” – zabawa słownikowo – gramatyczna.

„Podskocz, tyle razy ile słyszysz wyrazów w zdaniu” – zabawa ruchowa.

„Wsypujemy ziarenka do karmników” – zabawa ruchowa.

„Dokarmiamy ptaki” - instrumentacja piosenki, słowa Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

„Dokarmiamy ptaki” - śpiewanie piosenki.

„Instrumenty perkusyjne” – wybór instrumentu.

„Cicho – głośno” – zabawa z instrumentami.

III „Szłaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych i pochyłych w zmniejszonej liniaturze.

„Jaki ptak woła tak...?” – ćwiczenia ortofoniczne.

„Taniec ptaków” – zabawa ruchowa przy muzyce.

RANEK

„Poznajemy ptaki” – oglądanie albumów, książek o ptakach. Rozmowy indywidualne i w małych grupach, dzielenie się wiedzą, doświadczeniem przez dzieci.

- Pogłębianie wiedzy o ptakach.

„Ptaki” - kolorowanie kredkami ptaków, które rozdała pani Zima.

- Wdrażanie do precyzyjnego kolorowania ptaków,
- Zwrócenie uwagi na kolorystykę ptaków.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Dokarmiamy ptaki”
– opowiadanie twórcze dzieci.

- Rozwijanie aktywności słownej,
- Uwrażliwienie dzieci na ciężkie warunki życia ptaków w zimie,
- Kształtowanie opiekuńczej postawy dzieci wobec ptaków i zwierząt.

Pomoce: sylwety dzieci, ptaków, drzewa, karmniki, nasiona, płatki śniegu.

Przebieg:

„Dokarmiamy zwierzęta” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat konieczności dokarmiania zwierząt zimą.

„Czy potrafisz?” – zabawa słownikowo – gramatyczna.

Nauczycielka kładzie na dywanie po jednej rzeczy: sylwety dzieci, ptaków, drzewa, karmniki, nasiona, płatki śniegu – podział wyrazów na głoski.

Układanie zdań z podanymi wyrazami.

Liczenie wyrazów w zdaniu.

„Podskocz, tyle razy ile słyszysz wyrazów w zdaniu” – zabawa ruchowa.

Nauczycielka mówi zdanie, a dzieci podskakują odpowiednią ilość razy.

„Dokarmiamy ptaki” – opowiadanie twórcze dzieci z wykorzystaniem obrazków leżących na dywanie.

Dzieci siedzą w kole na środek kładziemy gwiazdki śniegowe i sylwety postaci dzieci. Jedno z dzieci rozpoczyna opowiadanie. Następnie dokładamy drzewo i ptaki. Kolejne dzieci tworzą dalszy ciąg opowiadania. Kładziemy na środek karmnik i ziarenka – tworzenie zakończenia. Na koniec chętne dziecko opowiada całą historię o dzieciach i ptakach.

„Wsypujemy ziarenka do karmników” – zabawa ruchowa.

Na środku leży hula- hop. Dzieci biegają po sali, na sygnał wsypujemy ziarenka do karmnika, wskakują do koła. Przeliczamy dzieci znajdujące się w środku (muszą stać dwoma nogami w środku).

II. Temat: „Dokarmiamy ptaki” - instrumentacja piosenki, słowa Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

- Wyrabianie pamięci muzycznej, poczucia rytmu,
- Wzbogacenie przeżyć i wyobraźni dzieci.

Pomoce: kosz, instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

„Dokarmiamy ptaki” - śpiewanie piosenki.

„Kiedy śnieg przykryje wkoło
Wszystkie drzewa, grządki, krzaki,
To znak, że nadeszła zima
I dokarmiać trzeba ptaki.

Z tatą zrobię mały karmnik
I wsypiemy tam nasionka.
Niech najedzą się do syta
Drozd, wróble, i sikorka.

Jarzębiny garść dostaną,
Jabłko, proso i siankę.
Każdy ptak zje coś pysznego
I odpocznie odrobinę.”

„Instrumenty perkusyjne” – wybór instrumentu.

Na środku w koszyku leżą różne instrumenty. Dzieci poruszają się w rytm słyszanej muzyki, na przerwę wybierają dowolny instrument.

„Cicho – głośno” – zabawa z instrumentami.

Nauczycielka mówi nazwę instrumentu oraz jak gramy. Dzieci, które wybrały dany instrument odpowiednio grają:

- Cicho grają tamburyna,
- Głośno grają kołatki, itp.

„Dokarmiamy ptaki” – instrumentacja piosenki.

Dzieci w sposób cichy, głośny bądź umiarkowany grają i śpiewają piosenkę (według instrukcji nauczyciela).

POPOŁUDNIE

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych i pochyłych w zmniejszonej liniaturze. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Jaki ptak woła tak...?” – ćwiczenia ortofoniczne.

- Ćwiczenie mięśni narządów mowy na wybranych zgłoskach.

Dziecko mówi zdanie, kończy naśladowując głos dowolnego ptaka.

„Taniec ptaków” – zabawa ruchowa przy muzyce. Dzieci – ptaki tańczą do dowolnej muzyki naśladowując ptaki.

- Doskonalenie koordynacji słuchowo – ruchowej.

TEMAT KOMPLEKSOWY: KARNAWAŁ

Dzień 1

Temat dnia: **KSIĘŻNICZKI I CZARODZIEJE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kolorowe gwiazdki” – wycinanie z papieru.

„Ozdabiamy salę” – zawieszanie wykonanych gwiazdek w różnych miejscach w sali.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II „Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

„Co to jest?” – rozmowa z dziećmi.

„Czarodziejska różdżka” – zabawa ruchowa.

„Kto kim chciałby być na balu?” – ćwiczenie pamięci.

„Za kogo przebrały się dzieci?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Czyj to strój?” – rozwiązywanie zagadek.

„Gdybym był czarodziejem to..” – kończenie zdania przez dzieci.

„Na balu”- zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Zajęcia ruchowe - zestaw 17.

Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu.

III Zabawy z literą „B”. Ozdabianie litery „B, b”. Dzielenie wyrazów na głoski, kolorowanie okienek z głoską „b” na niebiesko. Zaznaczanie w wyrazach litery „B, b”. Rysowanie przedmiotów zaczynających się głoską „b”. Pisanie litery po śladzie.

„Rekwizyty postaci z balu” – zabawa dydaktyczna.

„Czary mary” – zabawa słowno – ruchowa.

RANEK

„Kolorowe gwiazdki” – wycinanie z papieru.

Dzieci odrysowują na kolorowym papierze od szablonu gwiazdki, wycinają je i przyczepiają nitkę do zawieszenia.

- Kształcenie umiejętności dokładnego cięcia po linii.

„Ozdabiamy salę” – zawieszanie wykonanych gwiazdek w różnych miejscach w sali.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

„Wybieramy się na bal” – marsz po obwodzie koła.

„Taniec piłeczek” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci podskakują zgodnie z instrukcją nauczyciela: tańczą małe piłeczki, duże piłki.

„Sprzątamy po balu” – zabawa ruchowa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się po sali dowolnych kierunkach. na sygnał zatrzymują się w miejscu i naśladują zbieranie drobnych elementów.

„Froterujemy podłogę” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci siadają na dywanie z nogami wyprostowanymi. Otwartymi dłońmi naśladują froterowanie podłogi (ważne żeby zataczały koła jak najdalej od siebie – nie można zginać nóg w kolanach).

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z tematem,
- Rozwijanie procesów poznawczych: uwagi, pamięci, myślenia,
- Wdrażanie do słuchania wypowiedzi innych osób.

Pomoce: różdżka, akcesoria strojów karnawałowych.

Przebieg:

„Co to jest?” – rozmowa z dziećmi.

Nauczyciel pokazuje różdżkę i zadaje pytania:

- Co to jest?
- Kto posiada taki przedmiot?
- Gdzie możemy spotkać wróżkę?
- Jakie znacie bajki, w których występuje wróżka?
- do czego służy wróżce różdżka?

„Czarodziejska różdżka” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. Wybrana osoba podnosi różdżkę i mówi w jakie zwierzątka zamienia dzieci. Dzieci muszą naśladować dane zwierzę do momentu, aż wróżka zamieni w inne zwierzątko (np. słońce, motylki, zajączki, węże).

„Kim będę na balu?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci siedzą w kole i opowiadają kim chcieliby być na balu i dlaczego.

„Kto kim chciałby być na balu?” – ćwiczenie pamięci.

Dzieci muszą powiedzieć kim koleżanka lub kolega chcieliby być na balu np. Ania chciałaby być księżniczką, Tomek chce być kowbojem.

„Za kogo przebrały się dzieci?” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. Zabawy z porami roku, Zima, s. 22.

Dzieci opowiadają za kogo przebrały się osoby, dzielą nazwy na sylaby i głoski, próbując utworzyć nowe wyrazy od pierwszej głoski.

„Czyj to strój?” – rozwiązywanie zagadek.

Dzieci losują z pudełka akcesoria strojów i odgadują za kogo mogłaby się przebrać osoba, której przedmiot wylosowały (np. korona – król, szabla – rycerz, różdżka- wróżka).

„Gdybym był czarodziejem to..” – kończenie zdania przez dzieci.

„Na balu”- zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 17.

**Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe
z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu.**

- Zapoznanie z przyborem nietypowym jakim jest balon,

- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się balonem podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Przybory: balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z balonikami.

Nauczycielka ma 3 balony w różnych kolorach. Dzieci reagują na kolor wykonując ćwiczenia.

Czerwony balon – zamieniamy się w klauna,

Niebieski balon – zamieniamy się w baletnicę,

Zielony balon – zamieniamy się w zawodnika sumo.

Część główna

Dzieci biorą po jednym balonie, ustawiają się w rozsypce i próbują nadmuchać balon. Nadmuchane balony zawiązujemy i przechodzimy do ćwiczeń:

Przekładamy balon z ręki do ręki z przodu i z tyłu,

Przekładamy balon z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głowę,

Podrzucamy balon w górę i próbujemy go złapać,

Podrzucamy balon w górę i próbujemy klasnąć w dłonie przed jego złapaniem,

Z postawy zasadniczej unosimy raz prawą, raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy balon pod kolanem.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych balon leży między stopami. Dzieci chwytają delikatnie obiema stopami unoszą go w górę, następnie odkładają na podłogę, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.

Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę balonik puszczamy. W siadzie podpartym o nogach ugiętych między kostkami balon.

Ruch: prostujemy i uginamy nogi w kolanach.

W postawie stojąc na przemian raz jednym, raz drugim kolanem staramy się podbić balon, tak żeby nie upadał nam na podłogę,

Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balon łokciami,
Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balonik czołem.

Kładziemy balon na podłodze i przemieszczając się na czworakach tocimy głowę po podłodze.

Postawa rozkroczna balon między kolanami, wykonujemy niskie podskoki, balon nie może wypaść i staramy się nie ścisnąć zbyt mocno tak, żeby nie pękł.

Ćwiczący oddają balony i pobierają pasek kolorowej krepy.

Część końcowa

Dzieci dobierają się w pary. Siadają naprzeciwko siebie i kawałkiem krepiny dotykają twarzy osoby współwiczącej: nosa, czoła, policzków, uszu itd.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

Zabawy z literą „B”. Ozdabianie litery „B, b”. Dzielenie wyrazów na głoski, kolorowanie okienek z głoską „b” na niebiesko. Zaznaczanie w wyrazach litery „B, b”. Rysowanie przedmiotów zaczynających się głoską „b”. Pisanie litery po śladzie.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „B, b”,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Rekwizyty postaci z balu” – zabawa dydaktyczna. Dzieci segregują obrazki przedstawiające rekwizyty do odpowiedniej postaci balowej, np. różdżka do wróżki, pantofelek do Kopciuszka, itd.

- Rozwijanie myślenia i percepcji wzrokowej.

„Czary mary” – zabawa słowno – ruchowa.

Dzieci uczą się rymowanki:

„Czary mary dziwolągi
Zamieniacie się w posągi.
A ten czar dopiero pryśnie
Kiedy gwiazdka ma zabłyśnie.”

Bożena Szuchalska

Jedno dziecko jest czarodziejem, trzyma w ręku gwiazdkę na patyku. Dzieci poruszają się po sali, a czarodziej mówi rymowaną, kiedy skończy dzieci zatrzymują się w bezruchu. Czarodziej wskazuje osoby, które się poruszyły – siadają one z boku. Kiedy czarodziej podniesie gwiazdkę do góry dzieci znowu poruszają się po sali.

Dzień 2

Temat dnia: NA BALU KARNAWAŁOWYM

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Szalaczki” – rysowanie ołówkiem wzorów literopodobnych.

„Zabawy głoskami” – wymienianie wyrazów zaczynających się daną głoską, układanie schematu wybranych wyrazów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17

II „Kopciuszek” – ocena postępowania bohaterów bajki.

„Kopciuszek” - słuchanie bajki (może być z płyty CD).

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu: „Jaki był Kopciuszek, a jakie były siostry?” - określanie cech postaci, właściwe stosowanie przymiotników.

„Kopciuszek czy siostry” – zabawa ruchowa.

„Kopciuszek na balu” – wykonanie pracy techniką collage, przedstawienie postaci z wykorzystaniem różnych materiałów.

„Kopciuszek” - opowiadanie odtwórcze dzieci.

„Jak wyglądał Kopciuszek?” - określanie wyglądu Kopciuszka.

„Co czujesz?” - zabawa dydaktyczna.

„Na balu” – zabawa taneczna.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, chodzenie po śladach, rzut śnieżką do celu.

III „Poznajemy cyfrę 7” – zaznaczanie cyfry 7 na tarczy telefonu, liczenie balonów i serpentyn w pętlach, dorysowywanie lub skreślanie tyłu, aby w każdej pętli było 7. Wodzenie palcem po śladzie cyfry 7 i pisanie ołówkiem cyfry po śladzie.

„Suknia balowa” – zabawa plastyczna.

„Szukamy pantofelka Kopciuszka” – zabawa ruchowa

RANEK

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem wzorów literopodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Zabawy głoskami” – wymienianie wyrazów zaczynających się daną głoską, układanie schematu wybranych wyrazów.

- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej.

Nauczyciel mówi głoskę, a dzieci podają wyrazy zaczynające się tą głoską. Schemat jednego z nich (prostego) dzieci układają za pomocą białych cegiełek.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

Temat: „Kopciuszek” – ocena postępowania bohaterów bajki.

- Zapoznanie z bajką „Kopciuszek”,
- Zapoznanie z pojęciami: cechy pozytywne, cechy negatywne,
- Wdrażanie do uważnego słuchania i umiejętności logicznego wiązania ze sobą faktów.

Pomoce: „Kopciuszek” – książka lub płyta CD, kartki z napisami: „Kopciuszek” oraz „macocha i siostry”.

Przebieg:

„Kopciuszek” - słuchanie bajki (może być z płyty CD).

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu:

- Kto występuje w bajce?
- Gdzie zostały zaproszone wszystkie panie w mieście?
- Dlaczego macocha nie pozwoliła pojechać Kopciuszkowi na bal?
- Kto pomógł dla Kopciuszka?
- Jak zakończyła się bajka?

„Jaki był Kopciuszek, a jakie były siostry?” - określanie cech postaci, właściwe stosowanie przymiotników.

Nauczyciel ma przygotowane dwie duże kartki. na jednej napisane jest słowo „Kopciuszek” na drugiej „macocha i siostry”.

Dzieci wymieniają cechy Kopciuszka, nauczyciel zapisuje je na kartce

(dobry, skromny, miły, uczynny, ładny,...), oraz siostr i macochy (złe, okrutne, niesprawiedliwe, leniwe, brzydkie,...).

Zapoznanie z pojęciami: cechy pozytywne, cechy negatywne.

„Kopciuszek czy siostry” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na słowo: Kopciuszek podskakują radośnie, na słowa: siostry i macocha tupią nogami o podłogę.

II. Temat: „Kopciuszek na balu” – wykonanie pracy techniką collage, przedstawienie postaci z wykorzystaniem różnych materiałów.

- Zapoznanie dzieci z różnymi fakturami materiałów: gładki, błyszczący, miękki, lśniący, chropowaty...,
- Kształtowanie umiejętności dobierania odpowiednich materiałów,
- Rozwijanie wyobraźni plastycznej dzieci.

Pomoce: różnorodne materiały tekstylne: kawałki tkanin, koronki, wstążki, wełna, kolorowe papiery, mazaki, kartki, klej.

Przebieg:

„Kopciuszek” - opowiadanie odtwórcze dzieci.

„Jak wyglądał Kopciuszek?” - określanie wyglądu Kopciuszka.

- Jak wyglądał Kopciuszek w domu? – wypowiedzi dzieci.
- Jak wyglądał Kopciuszek na balu? – wypowiedzi dzieci.

„Co czujesz?” - zabawa dydaktyczna.

Dzieci za pomocą dotyku określają fakturę różnych materiałów (papierniczych i tekstylnych).

„Kopciuszek na balu” - podanie tematu pracy.

Omówienie kolejności wykonania pracy.

Twarz – rysowanie mazakiem, lub wycięcie z papieru.

Włosy – wełna.

Sukienka – różnorodne materiały tekstylne.

Przejsie do stolików - praca indywidualna.

Wystawa prac dzieci.

„Na balu” – zabawa taneczna.

Nauczycielka za pomocą różdżki zamienia dzieci w piękne królewny, chłopców w królewiczów. Zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, chodzenie po śladach, rzut śnieżką do celu.

POPOŁUDNIE

„Poznajemy cyfrę 7” – zaznaczanie cyfry 7 na tarczy telefonu, liczenie balonów i serpentyn w pętlach, dorysowywanie lub skreślanie tyłu, aby w każdej pętli było 7. Wodzenie palcem po śladzie cyfry 7 i pisanie ołówkiem cyfry po śladzie. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne*, s. 32, 33.

- Zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 7.

„Suknia balowa” – zabawa plastyczna. Dzieci ozdabiają kontury sukni balowej według własnego pomysłu, używają różnych materiałów plastycznych udostępnionych przez nauczyciela.

- Rozwijanie kreatywności plastycznej, doskonalenie sprawności manualnych.

„Szukamy pantofelka Kopciuszka” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali dowolnych kierunkach. na sygnał zatrzymują się i naśladują podnoszenie z podłogi znalezionej pantofelki.

- Rozwijanie umiejętności ruchowych połączonych ze skłonem.

Dzień 3

Temat dnia: BALE DAWNIEJ I DZIŚ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kto tańczy na balu?” – wypowiedzi dzieci. Liczenie w zakresie liczby 7, łączenie elementów w pary, porównywanie liczebności zbiorów.

„Zgadnij, jaką jestem liczbą?” – zabawa matematyczna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II „Pomaluję cały świat” - malowanie farbą plakatową z wykorzystaniem balonu.

„Pomaluję cały świat” – kreatywne wypowiedzi dzieci.

Różne narzędzia malarskie – rozmowa.

Dmuchanie balonu - ćwiczenia oddechowe.

„Szukamy abstrakcji” - wyszukiwanie w sali obrazków abstrakcyjnych.

Wykorzystanie prac do dekoracji sali i wnętrza przedszkola.

„Wolno – szybko” – zabawy i ćwiczenia na zmianę tempa w muzyce.

„Zwierzątka” – określanie sposobu poruszania się zwierząt.

Dobieranie instrumentów do sposobu poruszania się zwierząt.

„Wolno – szybko” – zabawa ruchowa.

„Układamy zdania” – wypowiadanie zdań wolno, szybko.

Taniec z chustą. Muzyczne pożegnanie

III Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

„Umiemy liczyć” – zabawy matematyczne. Liczenie w zakresie 7.

Otaczanie siódmego przedmiotu licząc od prawej i lewej strony.

Opowiadanie co się dzieje na rysunkach, liczenie bałwanów i balonów, pisanie działań po śladzie, kolorowanie rysunków.

„Zadania czarodzieja” – zabawa ruchowa

RANEK

„Kto tańczy na balu?” – wypowiedzi dzieci. Liczenie w zakresie liczby 7, łączenie elementów w pary, porównywanie liczebności zbiorów. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 23.*

- Utrwalenie pojęcia „para”.

„Zgadnij, jaką jestem liczbą?” – zabawa matematyczna.

Każde dziecko otrzymuje jeden kartonik z dowolną liczbą od 1 do 7 - nie pokazuje kolegom. Zadaniem dziecka jest przedstawić swoją liczbę za pomocą różnych kombinacji matematycznych (np. moja liczba jest o 1 większa od 3, każdy ma tyle palców u jednej ręki ile przedstawia moja liczba, moja liczba to 3 dodać 1, itp.)

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

Temat: „Pomaluję cały świat” - malowanie farbą plakatową z wykorzystaniem balonu.

- Tworzenie barw pochodnych przez mieszanie kolorów i kojarzenie barw ciepłych i zimnych,
- Utrwalenie pojęcia: abstrakcja,
- Kształcenie inwencji twórczej dzieci oraz rozwijanie wyobraźni i fantazji.

Pomoce: farby, tacki, balony, kartki, reprodukcje.

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie.

„Pomaluję cały świat” – kreatywne wypowiedzi dzieci.

- O jakim świecie mówią dzieci?
- Jakie kolory występują w tym świecie?
- z czy wam się kojarzą barwy ciepłe?
- Jakie znacie barwy ciepłe?
- z czym wam się kojarzą barwy zimne?

Różne narzędzia malarskie.

- Czym można malować?

Dzieci wymieniają różne narzędzia malarskie: pędzel, watek, gąbka, palce...

Podanie nowego narzędzia malarskiego, jakim jest balon.

Dmuchanie balonu (balon nie może być zbyt duży) – ćwiczenia oddechowe.

Praca indywidualna dzieci.

Dzieci mają farby na tackach. Balon moczą w farbie i malują.

Omówienie prac.

- Czy namalowane przez was obrazki coś przedstawiają?
- Jak nazywa się sztuka, w której trudno powiedzieć, co namalował malarz? (abstrakcja)

„Szukamy abstrakcji” - wyszukiwanie w sali obrazków abstrakcyjnych.

Wykorzystanie prac do dekoracji sali i wnętrza przedszkola.

II. Temat: „Wolno – szybko” – zabawy i ćwiczenia na zmianę tempa w muzyce.

- Kształcenie umiejętności odpowiedniej reakcji na tempo w muzyce,
- Rozwijanie słuchu muzycznego.

Pomoce:

kolorowe chusty, muzyka wolna i szybka, obrazki zwierząt poruszających się wolno (ślimak, żółw) i szybko (zając, sarna), instrumenty perkusyjne.

Przebieg:

„Zwierzątko” – określanie sposobu poruszania się zwierząt.

Na dywanie leżą cztery obrazki zwierząt: ślimak, żółw, zając, sarna. Dzieci określają jak poruszają się dane zwierzęta. Dzielą je na dwie grupy: zwierzęta poruszające się wolno i zwierzęta poruszające się szybko.

Dobieranie instrumentów do sposobu poruszania się zwierząt.

Dzieci wybierają instrumenty, które pasują do sposobu poruszania się ślimaka i żółwia (np. bębenek) oraz zająca i sarny (tamburyno).

„Wolno – szybko” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel gra na instrumentach, dzieci poruszają się zgodnie z wygrywanym rytmem.

„Układamy zdania” – wypowiedzianie zdań wolno, szybko.

Dzieci układają dowolne zdanie (np. Jest ładna pogoda). Wybrane dziecko wypowiada je w sposób: wolny lub szybki. Dzieci określają tempo.

Taniec z chustką.

Każde dziecko dostaje chustkę i porusza się w rytm muzyki: wolnej i szybkiej.

Muzyczne pożegnanie

Nauczyciel wypowiada słowa pożegnania w różny sposób (wolny, szybki), dzieci tak samo muszą odpowiedzieć: „Do widzenia muzyko”.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu, lepienie bałwana.

„Umiemy liczyć” – zabawy matematyczne. Liczenie w zakresie 7. Otażanie siódmego przedmiotu licząc od prawej i lewej strony. Opowiadanie co się dzieje na rysunkach, liczenie bałwanków i balonów, pianie działań po śladzie, kolorowanie rysunków. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 34.*

- Utrwalenie znaków matematycznych: dodać i odjąć.

„Zadania czarodzieja” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel mówi zaklęcie:

„Czary mary, u ha ha,
niech się spełni wróżba ma”

i daje zadanie do wykonania np. podskakujemy. Dzieci podskakują do momentu, aż nauczyciel znowu powie rymowaną i zmieni zadanie. (uderzamy dłońmi o podłogę, stoimy na jednej nodze, tupiemy, robimy przysiady, ...). Prowadzącym może być też dziecko.

Dzień 4

Temat dnia: MASKI KARNAWAŁOWE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kto nie przyszedł na bal?” – kolorowanie rysunku według określonego kodu..

„Taniec na siedząco” – zabawa ruchowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II „Karnawałowe maski” – projektowanie i wykonanie formy przestrzennej.

„Do kogo należą maski karnawałowe?” - zabawa dydaktyczna.

„W jakiej masce chciałbyś wystąpić na balu?” – wypowiedzi dzieci.

„Maski karnawałowe” - podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu wykonania:

Praca indywidualna dzieci.

Zajęcia ruchowe - zestaw 17.

Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego: balonu.

III „Bal maskowy” – zabawa ruchowo - taneczna w wykonanych samodzielnie maskach.

„Maski karnawałowe” – wyszukiwanie takich samych masek, łączenie ich w pary, kolorowanie .

„Moje wyrazy” – zabawa dydaktyczna.

RANEK

„Kto nie przyszedł na bal?” – kolorowanie rysunku według określonego kodu. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 24.*

- Rozwijanie spostrzegawczości u dzieci.

„Taniec na siedząco” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą w kole. Przy dowolnej muzyce dzieci poruszają się zgodnie z instrukcją nauczyciela:

- Tańczą tylko ręce,
- Tańczą tylko nogi,
- Tańczy głowa i prawa ręka.
- Tańczą ramiona, itp.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE:

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Karnawałowe maski” – projektowanie i wykonanie formy przestrzennej.

- Kształcenie umiejętności odrysowywania od szablonu i dokładnego cięcia po linii,
- Rozwijanie oryginalności i samodzielności w pracy,
- Budzenie radości z samodzielnego wykonania maski.

Pomoce: kolorowy papier, dowolne ozdoby (piórka, kwiatki, brokatowe ozdoby...), gumka.

Przebieg:

„Do kogo należą maski karnawałowe?” - zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel pokazuje różne maski, zadaniem dzieci jest odgadnąć do kogo one należą, za kogo mogła się przebrać osoba. Podział nazw na głoski.

„W jakiej masce chciałbyś wystąpić na balu?” – wypowiedzi dzieci.

„Maski karnawałowe” - podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu wykonania:

- odrysowanie maski od szablonu na kolorowym papierze,
- wycięcie maski,
- ozdobienie,
- załączenie gumki.

Praca indywidualna dzieci.

II. Zajęcia ruchowe - zestaw 17.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe
z wykorzystaniem przyboru nietypowego: balonu.

POPOŁUDNIE

„Bal maskowy” – zabawa ruchowo - taneczna w wykonanych samodzielnie maskach.

„Maski karnawałowe” – wyszukiwanie takich samych masek, łączenie ich w pary, kolorowanie. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 26.*

„Moje wyrazy” – zabawa dydaktyczna. Dzieci układają dowolne wyrazy z rozypanki literowej lub sylabowej, według symbolu graficznego wyrazu lub z pamięci. Zadania wykonują zgodnie ze swoimi możliwościami i umiejętnościami.

- Doskonalenie analizy i syntezy wzrokowej.

Dzień 5

Temat dnia: URZĄDZAMY BAL KARNAWAŁOWY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Balony” – ćwiczenia oddechowe.

„Dekorujemy salę” – przyczepianie balonów w różnych częściach sali, zawieszanie serpentyn i innych ozdób.

„Bal karnawałowy” – łączenie kropek, rysowanie siebie na balu, kolorowanie rysunku.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II „Bal karnawałowy”- zajęcia do dyspozycji nauczyciela.

Integracja środowiska przedszkolnego. Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

III Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Mój bal” – swobodne wypowiedzi dzieci, dzielenie się swoimi wrażeniami z balu.

„Kim byłam na balu?” – kolorowanie obrazka.

RANEK

„Balony” – ćwiczenia oddechowe.

Dmuchanie balonów przez dzieci. Zabawy balonami - odbijanie balonów, czyj balon nie spadnie na podłogę.

„Dekorujemy salę” – przyczepianie balonów w różnych częściach sali, zawieszanie serpentyn i innych ozdób.

„Bal karnawałowy” – łączenie kropek, rysowanie siebie na balu, kolorowanie rysunku. Ćwiczenia grafomotoryczne.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

Temat: „Bal karnawałowy”- zajęcia do dyspozycji nauczyciela.

- Integracja środowiska przedszkolnego,
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawy na śniegu.

„Mój bal” – swobodne wypowiedzi dzieci, dzielenie się swoimi wrażeniami z balu.

- Zwrócenie uwagi na prawidłową budowę wypowiedzi wielozdaniowej.

„Kim byłam na balu?” – kolorowanie obrazka. Zabawy z porami roku, Zima, s. 25.

- Kształcenie umiejętności rysowania po śladzie,
- Wdrażanie do dokładnego kolorowania rysunku.

Łączenie kropek, liczenie balonów, kolorowanie ich różnymi kolorami, kolorowanie w różki, rysowanie siebie na balu. Globalne czytanie wyrazów, łącznie ich z odpowiednim rysunkiem.

TEMAT KOMPLEKSOWY: MOJA RODZINA

Dzień 1

Temat dnia: **MOJA RODZINA**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków..

„Kto to?” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej. Rozmowa na temat wiersza, udzielenie odpowiedzi na pytanie, które zadała autorka w wierszu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II „Rodzina” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń.

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa.

„Rodzinka” – opowiadanie Anny Surowiec.

„Drzewo genealogiczne” – pokaz i wyjaśnienie pojęcia dzieciom.

„Moja rodzina” – rysowanie kredkami członków rodziny na drzewie genealogicznym.

Zajęcia ruchowe - zestaw 18.

Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

III „Koraliki”- zabawa muzyczno - ruchowa.

„Święto Babci i Dziadka” – podjęcie decyzji o przygotowaniu uroczystości z wykorzystaniem ilustracji

Wybór przez nauczyciela i dzieci wierszy, piosenek i tańców.

Słuchanie wierszy o babci i dziadku Joanny Myślińskiej.

Praca domowa - przynieść swoje zdjęcia.

RANEK

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Zwrócenie uwagi na porozumiewanie się z kolegami umiarkowanym głosem.

„Kto to?” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie pozytywnych cech charakteru: miłość i życzliwość do dziadków.

„Kiedy płaczę sobie z rana,
kto mnie bierze na kolana?
Kto przytula wtedy mnie,
gdy jest smutno albo źle?
Kto obiadek tak gotuje,
że mi zawsze on smakuje?
Kto, gdy proszę, to mi śpiewa
i się na mnie nie pogniewa?
Więc, pomyślcie; kim być może
ktoś, kto zawsze nam pomoże?
Tak, to babcia moja miła,
która mnie dziś odwiedziła
więc, choć lubię me przedszkole,
to z babunią swą być wolę,
bo ma babcia, jak już wiecie,
najwspanialsza jest na świecie”.

Kto to? – rozmowa na temat wiersza, udzielenie odpowiedzi na pytanie, które zadała autorka w wierszu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

„Marsz w kole” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują po kole na palcach, na piętach, na zewnętrznych i wewnętrznych krawędziach stopy, na całych stopach.

„Spacer rodzica i dziecka”- zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko jest rodzicem (dziewczynki –mamą, chłopcy – tatusiem), drugie dzieckiem. Dzieci podają sobie jedną rękę, dziecko przykuca, a rodzic prowadzi dziecko na spacer. Marsz w różnych kierunkach.

„Popatrz, tam gdzie mówię” – ćwiczenia mięśni szyi.

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym. Wykonują polecenia nauczycielki: popatrz w górę, w dół, w bok, w lewą stronę, w prawą stronę.

„W przód i w tył” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują w różne strony. na hasło: w tył – zatrzymują się i maszerują tyłem, uważając na kolegów, na hasło: w przód – maszerują do przodu.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Rodzina” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

- Wprowadzenie pojęcia „rodzina” oraz prawidłowe nazywanie członków rodziny,
- Rozwijanie uważnego słuchania i zapamiętywania,
- Prawidłowe określanie położenie osób na ilustracji, właściwe używanie słów: daleko-blisko, po prawej - po lewej, pomiędzy,
- Zapoznanie z pojęciem: drzewo genealogiczne,
- Ukazaniemiejsca dziecka, rodziców i dziadków w drzewie genealogicznym.

Pomoce: litery do układania wyrazów: mama, tata, *Zabawy z porami roku*, *Zima*, s. 27, 28.

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki:

„Co to jest?

Mama, tata, dwoje dzieci.

Dziadek, babcia.

Wiecie dzieci?”

(rodzina)

Ewa Kalinowska

„Rodzina” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji i własnych doświadczeń. *Zabawy z porami roku*, *Zima*, s. 27.

Opowiadanie, kto i gdzie znajdują się na ilustracji: określanie położenie

osób na ilustracji, właściwe używanie słów: daleko - blisko, po prawej - po lewej, pomiędzy. Łączenie napisów z odpowiednimi osobami.

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa.

Nauczycielka wybiera dwie rodziny: tatę, mamę, syna, córkę, babcię, dziadka.

Dzieci zapamiętują, jaką pełnią rolę w rodzinie (kim są). Siadają na krzesłkach w dwóch rzędach naprzeciw siebie: pierwszy – tata, druga – mama... itd.

Nauczycielka czyta opowiadanie, dzieci uważnie słuchają. Kiedy powie słowo np. mama, dziecko, które jest mamą wstaje i obiega dookoła swoją rodzinę siedzącą na krzesłkach i siada na swoje miejsce. Wygrywa ta osoba, która usiądzie pierwsza. Na słowo rodzina wstają wszyscy i obiegają za tatusiem krzesłką i siadają. Wygrywa ta rodzina, która obiegnie i usiądzie pierwsza.

Informacja dla nauczyciela:

Jeżeli wszystkie dzieci nie wzięły udziału, zabawę powtarzamy po wykonaniu drzewa genealogicznego.

„Rodzinka” – opowiadanie Anny Surowiec.

W pewnym domu rodzice mieszkają, którzy małego synka i malutką córeczkę mają. Mama jest dumna ze swoich dzieci, tata zaś dzieciom przykładem świeci. Cieszy się dziadek, że ma już wnuka, cieszy się babcia, że wnuczkę ma. Dziadek i babciawnuki kochają i prezentami je rozpieszczają. Dziadek książeczki ciągle kupuje, babcia zaś smaczne obiady gotuje. Jest w tej rodzinie też kot i pies. Kot lubi mleko, pies kości je, choć razem żyją, to kłócą się. Mama hałasem się denerwuje, córeczka płacze, a wtedy tata do akcji wkracza. Zabiera psa do parku na spacer, a w wózku wiezie też dwoje dzieci. Jest piękna pogoda, słoneczko świeci, na placu zabaw bawią się dzieci. Potem do domu wszyscy wracają, jak było w parku - opowiadają. Cała rodzinka wesółą jest i na przygody gotowa też.

„Drzewo genealogiczne” – pokaz i wyjaśnienie pojęcia dzieciom.

„Moja rodzina” – rysowanie kredkami członków rodziny na drzewie genealogicznym. Zabawy z porami roku, Zima, s. 28.

„Wyścigi rodzin” - powtórzenie zabawy ruchowej.

Zajęcia ruchowe - zestaw 18.

II. Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka,

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Berek z imionami” - zabawa ożywiająca.

Dzieci biegają po całej sali. Osoba wywołana po imieniu przez nauczycielkę zatrzymuje się i podnosi prawą rękę w górę, a pozostałe dzieci ustawiają się w szeregu po prawej stronie osoby wywołanej. Jeżeli są dwie osoby o tym samym imieniu to powstają dwa szeregi. Osoba która znajdzie się na końcu szeregu wykonuje dodatkowe ćwiczenie np. 5 pajacyków, 5 podskoków, czy 5 przysiadów.

Część główna

Dzieci pobierają po jednej piłce tenisowej i ustawiają się w rozsypce.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni, ramiona uniesione w bok:

Ruch: wznos ramion bokiem w górę nad głowę przełożenie piłki z ręki do ręki, opust ramion bokiem w dół, powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, przekładamy piłkę pod prawym kolaniem, potem pod lewym, czynność powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym w prawej dłoni piłka.

Ruch: dzieci wykonują skłon tułowia do prawej nogi próbują przełożyć piłkę za stopą bez uginania nogi w kolanie, skłon do lewej nogi z próbą przełożenia piłki za stopą bez uginania nogi w kolanie, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, pod prawa stopą piłka.

Ruch: toczenie piłki prawą stopą do przodu i przysuwanie do siebie, zmiana nogi ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych piłka między stopami.

Ruch: ćwiczący podnosi stopami piłkę do góry następnie puszcza piłkę tak, żeby piłka zrobiła kozioł i stara się ją schwytać w dłonie.

Postawa zasadnicza, w prawej dłoni piłka.

Ruch: podnosimy prawą rękę z piłką na wysokość głowy i puszczamy piłkę na podłogę, piłka wykonuje 1 kozioł i staramy się piłkę chwycić w dłonie, zmiana ręki ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy piłki.

„Lustro” – zabawa naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają się naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci wykonuje ruch, a drugie dziecko odzwierciedla ten ruch, po kilku ruchach następuje zmiana ról.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednym kolorowym piórku i dmuchając na piórko starają się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Koraliki”- zabawa muzyczno - ruchowa.

Dzieci ustawiają się w szeregu i trzymają się za ręce, każde dziecko to koralik. Przeliczanie liczebnikami porządkowymi. Pierwszy koralik, drugi koralik... Pierwsza osoba prowadzi sznurek przy dowolnej muzyce. na przerwę w muzyce pierwszy koralik odpada i przechodzi na koniec, dziecko, które było drugie prowadzi sznurek.

„Święto Babci i Dziadka” – podjęcie decyzji o przygotowaniu uroczystości z wykorzystaniem ilustracji *Zabawy z porami roku, Zima, s. 30.*

Wybór przez nauczyciela i dzieci wierszy, piosenek i tańców.

Słuchanie wierszy o babci i dziadku Joanny Myślińskiej (wiersze można wykorzystać podczas uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka).

- Przybliżenie dzieciom postaci babci i dziadka,
- Wyrabianie szacunku do dziadków.

„Kocham babcię i dziadka”

Kocham swą babcię

i dziadka też,

o czym już sama

mamusiu wiesz.

Lubię jak babcia

moja kochana

pyszne ciasteczka

daje mi z rana.

I kiedy dziadziuś

zapala fajkę,

by opowiadać

ciekawą bajkę.

Kocham więc babcię

i dziadka też,

o czym już sama

mamusiu wiesz.

„Moja babcia”

Moja babcia ukochana

jest czymś bardzo zatroskana

martwi się o wnuki, dzieci,

choć za oknem słonko świeci.

Może wcale nie pamięta,

jakie to nadeszły święta?

„Babcia-księgowa”

Moja babcia jest księgową

myśli zawsze mądrą głową

ma w niej tyle rachunczków,

ile w kwiatkach jest płateczków.

Choć w zawodzie nie pracuje,

w domu ciągle coś rachuje:

tu zabiera, tam dodaje,

coś dosypie lub dokraje.
choć z babci jest księgowa
do liczenia wciąż gotowa,
to lubimy jak gotuje,
bo to zawsze nam smakuje.

Praca domowa

Przynieść swoje zdjęcia.

Dzień 2

Temat dnia: CO ODMIERZA CZAS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Torebka babci i sweter dziadka” – rysowanie po śladzie ołówkiem i ozdabianie kredkami wykorzystując podane wzory.

„Co pamiętam, kiedy miałam 3 - 4 lata” – wypowiedzi dzieci na temat wspomnień z czasów dziecięcych na podstawie zdjęć przyniesionych przez dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II „Co odmierza czas?” – różne formy odmierzania czasu na podstawie opowiadania Ewy Kalinowskiej „Jak dawniej odmierzano czas?” i wiersza „Dziadziuś - zegarmistrz” Joanny Myślińskiej.

„Co to jest czas?” - burza mózgów.

„Mija czas” - zwracanie uwagi na upływający czas na podst. ilustracji.

„Jak dawniej odmierzano czas” - opowiadanie nauczycielki z wykorzystaniem tekstu Ewy Kalinowskiej

„Do czego służą zegarki?” - wypowiedzi dzieci.

„Zegary” – zabawa ruchowa z elementem skrętu tułowia..

„Co to jest kalendarz?” – wypowiedzi dzieci..

„Dni tygodnia” – zabawa ruchowa.

„Zegarek” – wykonanie zegarka z papieru.

„Zegarek” - opis słowny, z czego się składa. .

„Mój zegarek” - zabawa z wykorzystaniem wykonanego przez siebie zegara..

„Która godzina?” – zagadki.

„Która godzina?” – zabawa ruchowa.

III „Kochanej Babci” – słuchanie wiersza Anny Surowiec

„Serduszko dla Babci i Dziadka” – wycinanie serc z papieru i ozdabianie.

„Taniec babci i dziadka” – zabawa ruchowa przy muzyce.

RANEK

„Torebka babci i sweter dziadka” – rysowanie po śladzie ołówkiem i ozdabianie kredkami wykorzystując podane wzory. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisanie.

„Co pamiętam, kiedy miałam 3-4 lata” – wypowiedzi dzieci na temat wspomnień z czasów dziecięcych na podstawie zdjęć przyniesionych przez dzieci.

- Zachęcenie do dzielenia się swoimi wspomnieniami z innymi,
- Wdrażanie do dłuższych wypowiedzi wielozdaniowych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Co odmierza czas?” – różne formy odmierzania czasu na podstawie

opowiadania Ewy Kalinowskiej „Jak dawniej odmierzano czas?” i wiersza „Dziadziuś - zegarmistrz” Joanny Myślińskiej.

- Zapoznanie dzieci z zawodem zegarmistrza,
- Zapoznanie ze sposobem mierzenia czasu dawniej i dziś za pomocą zegarków,
- Uświadczenie dzieciom biegu czasu na podstawie mijania pór roku, miesięcy, dni tygodnia,
- Rola kalendarza w życiu człowieka.

Pomoce:

różne zegarki i kalendarze, opowiadanie „Jak dawniej odmierzano czas?” Ewy Kalinowskiej, tekst wiersza „Dziadziuś - zegarmistrz” Joanny Myślińskiej, *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 29.

Przebieg:

„Co to jest czas?” - burza mózgów.

Dzieci podają różne pojęcia, tłumaczą co to jest?

„Mija czas” - zwracanie uwagi na upływający czas na podst. ilustracji.
Zabawy z porami roku, Zima, s. 29.

„Jak dawniej odmierzano czas” - opowiadanie nauczycielki z wykorzystaniem tekstu Ewy Kalinowskiej.

Dawno, dawno temu kiedy ludzie nie wiedzieli jeszcze, co to jest zegar - czas wyznaczało słońce. Początek dnia zwiastował wschód słońca, południe - kiedy słońce było w najwyższym punkcie na niebie. Kiedy słońce zaszło, oznaczało, że minął dzień.

Obserwacja słońca pozwoliła skonstruować zegar słoneczny (pokaz zegara słonecznego), który wskazywał godziny. Jednak zegar działał tylko w słoneczne dni.

Aby można było odmierzać czas, kiedy nie było słońca, wymyślono zegar piaskowy zwany klepsydrą (pokaz klepsydry). Klepsydra wskazywała upływającą godzinę. Należało jednak pamiętać o jej przewróceniu. Odmierzanie czasu jednak nie było dokładne. Ludzie głowili się, jakby udoskonalić zegary.

Pierwsze zegarki trzeba było codziennie nakręcać, żeby wskazywały czas. Obecnie są zegarki na baterie, prąd (pokaz różnych zegarków).

Wiadomości dla nauczyciela

Rodzaje zegarów: ze względu na metodę pomiaru czasu można podzielić zegary na

oparte na zjawiskach naturalnych i prostych zjawiskach fizycznych:

- zegary słoneczne
- zegary księżycowe
- zegary wodne
- zegary piaskowe (klepsydra)
- zegary ogniowe (świeca)
- zegary oliwne

oparte na bardziej skomplikowanych mechanizmach i zjawiskach fizycznych:

- zegary mechaniczne (wahadłowe, balansowe)
- zegary elektryczne i elektroniczne
- zegary kwarcowe
- zegary atomowe
- zegar synchronizowany falami radiowymi z wzorcowym zegarem
- zegar pulsarowy

Historia (najważniejsze zegary)

Zegar słoneczny – III wiek p.n.e.

Klepsydra – III wiek p.n.e.

Zegar wahadłowy – XVI wiek

Zegar / zegarek – XX wiek

Zegar elektroniczny – XXI wiek.

„Do czego służą zegarki?” - wypowiedzi dzieci.

- Jakie znamy zegarki? (na ścianę, na rękę, do kieszeni, budzik).

- do czego służą zegarki?

„Zegary” – zabawa ruchowa z elementem skrętu tułowia.

Dzieci stoją w rozszypce. Ręce trzymają na biodrach, nogi w lekkim rozkroku. Wykonują skręty tułowia – naśladując nakręcanie zegarka. Następnie kiedy zegarek jest już nakręcony, zaczyna pracować. Dzieci wykonują skłony głowy w prawą i lewą stronę i jednocześnie mówią: tik –tak małe zegarki, bim – bom duże zegary.

„Dziadziuś - zegarmistrz” słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„Mój dziadziuś zna się na rzeczy

i każdy zegar wyleczy.

Słuchają się go kukułki,

a potem dźwięczą jak pszczołki.

Duże zegary cykają,

do dziadka się uśmiechają,

a maleńkie zegareczki

wesołe nucą piosneczki.

Kłopot sprawiają budziki,

co gubią swoje trybiki,

lecz dziadziusia to nie peszy,

bo ich naprawa go cieszy”.

„Kto to jest zegarmistrz?” – zapoznanie z zawodem: zegarmistrz - wyjaśnienie dzieciom czym się zajmuje.

„Co to jest kalendarz?” – wypowiedzi dzieci.

Różne rodzaje kalendarzy – oglądanie różnych kalendarzy (kieszonkowy, na ścianę, biurowy).

- Co jest w kalendarzu? – dni, tygodnie, miesiące.

Utrwalenie dni tygodnia – dzieci mówią kolejno dni tygodnia.

„Dni tygodnia” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się po siedem osób i siadają w kółeczkach. Każde kółeczko to tydzień.

Każde dziecko to jeden dzień. Dzieci zapamiętują swoje dni. Na początku mówimy kolejno dni tygodnia i dzieci wstają, tak żeby zapamiętały swoje nazwy. Następnie bawimy się. Mówimy dzień tygodnia, a dziecko z danego kółka wstaje i obiega swoje kółeczko. Kto pierwszy usiądzie, ten wygrywa.

II. Temat: „Zegarek” – wykonanie zegarka z papieru.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania zegara, kształcenie umiejętności montowania prostych konstrukcji z elementów,
- Zapoznanie z rolą małej i dużej wskazówki,
- Nauka odczytywania pełnych godzin z zegara,
- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa w czasie pracy.

Pomoce: elementy do wycięcia: tarcza zegara, 2 wskazówki, korek, pinzka lub cienki gwoździak, mazaki.

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki

„Wisi w sali na ścianie
i wskazuje dzieciom,
o której jedzą śniadanie.
Dzięki niemu dowiesz się,
kiedy pyszny obiad zjesz.”

(zegarek)

Ewa Kalinowska

Oglądanie zegara zawieszonego na ścianie.

„Zegarek” - opis słowny, z czego się składa.

Tarcza, na której są cyfry. Dzieci odliczają, kolejno wskazując.

Dwie wskazówki: mała i duża – zapoznanie z rolą małej i dużej wskazówki.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

Wycięcie tarczy zegara i wskazówek,

Pisanie mazakiem po śladzie cyfr na tarczy zegara.

Przyczepienie wskazówek za pomocą pinezki lub cienkiego gwoźdźka i korka.

Przejsie do stolików i praca indywidualna dzieci.

„Mój zegarek” - zabawa z wykorzystaniem wykonanego przez siebie zegara.

Ustawianie i odczytywanie godzin.

„Która godzina?” – zagadki.

Nauczycielka jako pierwsza ustawia pełne godziny, a dzieci odgadują, następnie mogą zagadki zadawać dzieci.

„Która godzina?” – zabawa ruchowa.

Nauczycielka wskazuje na tarczy zegara pełne godziny, a dzieci mają za zadanie tyle razy podskoczyć.

POPOŁUDNIE

„Kochanej Babci” – słuchanie wiersza Anny Surowiec (może być do wykorzystania na uroczystości).

„Babciu! Dziękuję ci za uśmiech,
za troskę, za oddanie.
Zawsze będę pamiętać,
ile zrobiłaś dla mnie.

Dzisiaj jest Twoje święto,
więc chcę Ci podziękować,
i uśmiech mój radosny
z serca Ci podarować.”

Anna Surowiec

„Serduszko dla Babci i Dziadka” – wycinanie serc z papieru i ozdabianie.

Dzieci wycinają serca i ozdabiają według własnego pomysłu.

Rysowanie mazakami kwiatów, wycinanie z kolorowego papieru lub bi-
buły wykonanie przestrzennych kwiatków.

„Taniec babci i dziadka” – zabawa ruchowa przy muzyce. Dzieci dobie-
rają się w pary, chłopiec z dziewczynką i tańczą przy muzyce szybkiej
i wolnej naprzemiennie.

- Doskonalenie koordynacji słuchowo - ruchowej.

Dzień 3

Temat dnia: **MOJA BABCIA I MÓJ DZIADEK**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Moja babcia i mój dziadek” - rozmowa na podstawie ilustracji.
„Piosenka o babci i dziadku” - słuchanie piosenek związanych te-
matycznie z opracowywanym tematem. Nauka dowolnej piosenki.
Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

**II „Niespodzianka dla babci i dziadka” – wykonanie upominku
najbliższym: laurki dla babci i krawatu dla dziadka.**

„Życzenia dla babci i dziadka” - słuchanie wierszy „Kochana Bab-
ciu!” i „Kochany Dziadku!”

„Co to jest niespodzianka?” – wypowiedzi dzieci.

„Laurka dla Babci” – kolorowanie kwiatów mazakami i ozdabianie
wazonu.

„Krawat dla Dziadka” – kolorowanie, wycinanie, sklejanie i wcią-
gnięcie gumki.

„Grozik” – nauka piosenki ludowej i tańca.

Wyjście na podwórko.

III „Zaproszenie na Dzień Babci i Dziadka” – wycinanie i ozdabianie.

„Wiersze dla babci i dziadka” – nauka dowolnego wiersza (wybra-
nego przez nauczycielkę lub dzieci).

„Lustro” – zabawa ruchowa.

RANEK

„Moja babcia i mój dziadek” - rozmowa na podstawie ilustracji. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 30.*

- Zachęcenie do wypowiadania się o swojej babci i dziadku,
- Rola dziadków w życiu rodziny.
- Wzmacnianie więzi rodzinnych.

Dzieci w rozmowie wymieniają nazwiska i imiona babć i dziadków,

„Piosenka o babci i dziadku” - słuchanie piosenek związanych tematycznie z opracowywanym tematem. Nauka dowolnej piosenki.

- Nauka uważnego słuchania,
- Budzenie zamiłowania do śpiewu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Niespodzianka dla babci i dziadka”
– wykonanie upominku najbliższym: laurki dla babci
i krawatu dla dziadka.

- Zapoznanie ze zrobieniem upominku, zachęcenie dzieci do wykonania niespodzianki dla babci i dziadka,
- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z dziadkami,
- Wdrażanie do umiejętnego organizowania sobie miejsca pracy.

Pomoce:

gumka, nożyczki, klej, mazaki, *Zabawy z porami roku, Wycinanka, s. 18 i 19 oraz Zabawy z porami roku, Zima, s. 31.*

Przebieg:

„Życzenia dla babci i dziadka” - słuchanie wierszy „Kochana Babciu!” i „Kochany Dziadku!” *Zabawy z porami roku, Zima, s. 31.*

Dzieci słuchają wierszy z życzeniami (można nauczyć życzeń na pamięć).

„Kochana Babciu!
Lubię twoje bajki
i słodką szarlotkę,
Lubię, gdy mnie pocieszasz
i pozwalasz na psotki.
W Dniu Twojego Święta
Składam Ci życzenia,
bądź zawsze zdrowa, szczęśliwa,
żyj długo i nigdy, nigdy
się nie zmieniaj!”

„Kochany Dziadku!
Mój dziadek się nigdy nie spieszy
czy środa, czy to wtorek.
On znajdzie sposób na nudę
i ma radę na mój zły humor.
W Dniu Twojego Święta Dziadku
pragnę Ci złożyć życzenia,
bądź zawsze zdrowy, szczęśliwy,
żyj długo i nigdy, nigdy
się nie zmieniaj!”

„Niespodzianka dla babci i dziadka” - podjęcie decyzji o zrobieniu niespodzianki z okazji Święta Babci i Dziadka.

„Co to jest niespodzianka?” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci wyjaśniają pojęcie słowa: niespodzianka.

- Jakie niespodzianki sprawili wam wasi rodzice?

- Jakie niespodzianki sprawili wam wasi dziadkowie?

Nauczycielka podpowiada dzieciom, że mogą zrobić babci laurkę, a dla dziadka krawat.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy.

„Laurka dla Babci” – kolorowanie kwiatów mazakami i ozdabianie wazonu. Zabawy z porami roku, Wycinanka, s. 18.

„Krawat dla Dziadka” – kolorowanie, wycinanie, sklejanie i wciągnięcie gumki. Zabawy z porami roku, Wycinanka, s. 19.

Przejsście do stolików i praca indywidualna.

II. Temat: „Grozik” – nauka piosenki ludowej i tańca.

- Zapoznanie ze słowami piosenki „Grozik” oraz kształtowanie poczucia rytmu dzieci podczas nauki piosenki,
- Samodzielne próby układania kroków tanecznych do „Grozika”,
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Pomoce: płyta z muzyką „Grozika”.

Przebieg:

„Grozik” - słuchanie piosenki.

„Poszło dziewczę po ziele...”

Omówienie słów i wyjaśnienie niezrozumiałych zwrotów.

Dzieci siadają w kole, nauczycielka śpiewa dzieciom „Grozika” („Poszło dziewczę po ziele...”). Zadaniem dzieci jest opisanie czynności jakie wykonują postacie w piosence. Nauczycielka wybiera ochotnika, który pokazuje ruchem daną czynność. Następnie cała grupa powtarza te ruchy.

„Grozik” - nauka tańca.

Dzieci dobierają się parami: dziewczynka z chłopcem. Stoją po obwodzie koła naprzeciw siebie. Chłopcy w wewnętrznym kole, dziewczynki w zewnętrznym.

Opis tańca:

1– 8 taktów	- <i>cwat bokiem po obwodzie koła,</i>
9 – 10	- <i>marsz w miejscu,</i>
11 – 12	- <i>obroty rąk przed sobą (młynek),</i>
13	- <i>grożenie palcem ręki prawej,</i>
14	- <i>grożenie palcem ręki lewej,</i>
15 – 16	- <i>każde dziecko robi obrót wokół własnej osi, powtarzamy:</i>
17	- <i>grożenie palcem ręki prawej,</i>
18	- <i>grożenie palcem ręki lewej,</i>
19 –20	- <i>każde dziecko robi obrót wokół własnej osi</i>

Nauka tańca.

Wyjście na podwórko.

POPOŁUDNIE

„Zaproszenie na Dzień Babci i Dziadka” – wycinanie i ozdabianie.

- Wdrażanie do estetycznego wykonania zaproszenia.

„Wiersze dla babci i dziadka” – nauka dowolnego wiersza (wybranego przez nauczycielkę lub dzieci).

- Wzbogacenie i utrwalenie języka literackiego w toku uczenia się wiersza na pamięć,
- Przygotowywanie się do uroczystości.

„Lustro” – zabawa ruchowa.

- Rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno dziecko z pary jest lustrem, stoi w miejscu. Dzieci chodzą po sali mówiąc rymowankę:

„Gdy w lusterko się patrzymy,
Śmieszne miny tam widzimy.
Gdy spojrzymy jeszcze raz,
Dostrzegamy swoją twarz”.

Bożena Szuchalska

Pop zakończeniu rymowanki, dzieci podchodzą do swojej pary - lustra i pokazują różne miny, ćwiczenia, dziecko - lustro musi dokładnie powtórzyć.

Po zakończeniu zabawy następuje zmiana ról.

Dzień 4

Temat dnia: CZERWONY KAPTUREK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Babcia i dziadek” – kolorowanie kredkami ołówkowymi rysunku, recytacja wierszy.

„Kółko graniaste” i „Karuzela” – zabawy w kole ze śpiewem.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II Czerwony Kapturek” - opowiadanie bajki przez dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

„Jaka to bajka?” - rozwiązywanie zagadek.

„Dlaczego należy słuchać rodziców i nie należy rozmawiać z nieznanymi?” – wypowiedzi dzieci.

„Czerwony Kapturek” – przedstawianie krótkich scenek pantomimicznych.

„Czerwony Kapturek” – rysowanie kredkami, wykonanie książeczki do wysłuchanego opowiadania.

Oglądanie książek ilustrowanych dla dzieci.

„Książeczki dla dzieci” - wypowiedzi dzieci.

„Bawimy się w ilustratorów” – rysowanie kolejnych obrazków do książki „Czerwony Kapturek”

„Z której książeczki uciekły karteczki” – zabawa słownikowo-gramatyczna.

III „Pomagamy starszym” - wypowiedzi dzieci na podstawie obrazków

„Zdrobnienia” – zabawa dydaktyczna słowna.

„Taniec z Czerwonym Kapturkiem” – zabawa ruchowa przy muzyce.

RANEK

„Babcia i dziadek” – kolorowanie kredkami ołówkowymi rysunku, recytacja wierszy. Zabawy z porami roku, *Zima*, s. 31.

- Utrwalenie wierszy „Kochana Babciu!” i „Kochany dziadku!”.

„Kółko graniaste” i „Karuzela” – zabawy w kole ze śpiewem.

- Poznanie zabaw, w które bawili się rodzice i dziadkowie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Czerwony Kapturek” – opowiadanie bajki przez dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

- Wyrabianie umiejętności opowiadania w sposób ciągły i logicznie powiązany,
- Wdrażanie dzieci do słuchania rodziców i zwrócenie uwagi, że nie należy rozmawiać z nieznanymi,
- Wyzwalanie odwagi podczas publicznych występów.

Pomoce: przedmioty z różnych bajek: czerwona czapeczka, różdżka, mały pantofelek, koszyczek, czerwony but, zapałki, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 32*, rekwizyty do pantomimy: czerwona czapeczka, koszyk, opaska dla wilka, czepek, koc, krzesółko, strzelba.

Przebieg:

„Jaka to bajka?”- rozwiązywanie zagadek.

Dzieci siedzą w kole, na środku leżą przedmioty z różnych bajek: czerwona czapeczka, różdżka, mały pantofelek, czerwony but, koszyczek, zapałki. Zadaniem dzieci jest odgadnąć z jakiej bajki pochodzi przedmiot:

czerwona czapeczka – Czerwony Kapturek,
różdżka – Śpiąca Królewna,
mały pantofelek – Kopciuszek,
czerwony but – Kot w butach,
koszyczek – Czerwony Kapturek,
zapałki – Dziewczynka z zapałkami.

„Czerwony Kapturek” – opowiadanie bajki na podstawie historyjki obrazkowej. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 31.*

„Dlaczego należy słuchać rodziców i nie należy rozmawiać z nieznajomymi?” – wypowiedzi dzieci.

„Czerwony Kapturek” – przedstawianie krótkich scenek pantomimicznych.

Mama wysłała Czerwonego Kapturka do chorej babci.

Kapturek idzie przez las, zbiera kwiaty i spotyka wilka.

Wilk przychodzi do domu babci.

Kapturek przychodzi do babci.

Leśniczy przechodzi koło domu babci.

Uratowanie babci i Czerwonego Kapturka przez leśniczego.

II. Temat: „Czerwony Kapturek” – rysowanie kredkami, wykonanie książeczki do wysłuchanego opowiadania.

- Wzbogacenie słownictwa dzieci o pojęcia: autor, ilustrator,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci książką, jako źródłem wiedzy,
- Doskonalenie umiejętności wypowiadania się.

Pomoce:

różne książeczki dla dzieci, 3 kartki A4 złożone w formie książeczki dla każdego dziecka, kredki.

Przebieg:

Oglądanie książek ilustrowanych dla dzieci.

„Książeczki dla dzieci” - wypowiedzi dzieci.

- Co to jest książka?

- do czego służą książki?

- z czego składa się książka? (okładka na której jest tytuł, autor, ilustracje, które wykonuje ilustrator, numery stron...)

Wprowadzenie pojęć: autor, ilustrator. (Autor pisze książkę. Ilustrator wykonuje obrazki do książki.)

„Bawimy się w ilustratorów” – rysowanie kolejnych obrazków do książki „Czerwony Kapturek”

Każde dziecko otrzymuje 3 kartki A4 złożone na pół, z których zrobiona jest książeczka, a na okładce napisany jest tytuł bajki oraz ilustrator..... (imię i nazwisko dziecka).

Przejsście do stolików, praca indywidualna dzieci.

„Z której książeczki uciekły karteczki” – zabawa słownikowo- gramatyczna.

Dzieci siedzą w kole, na środku leżą książeczki z których zostały wyrwane kartki (wykorzystujemy stare książki, w których kartki są luzem). Zadaniem dzieci jest dobranie kartek do odpowiedniej książki, wytłumaczenie po czym poznały, że kartka jest z tej książki.

Zwrócenie uwagi, że książki należy szanować, nie można wyrywać kartek.

POPOŁUDNIE

„Pomagamy starszym” - wypowiedzi dzieci na podstawie obrazków. Zabawy z porami roku, *Zima*, s. 33.

- Rozwijanie spostrzegawczości oraz umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Ukazanie dzieciom dobrego i złego zachowania dzieci wobec starszych ludzi.

„Zdrobnienia” – zabawa dydaktyczna słowna. Dzieci tworzą zdrobnienia od słów: babcia, dziadek, mama, tata i inne.

- Wzbogacanie słownictwa, rozwijanie myślenia.

„Taniec z Czerwonym Kapturkiem” – zabawa ruchowa przy muzyce.

Dzieci stoją w kole, w środku jedno dziecko ubrane w czerwoną czapkę pełni rolę Czerwonego Kapturka. Nauczyciel włącza dowolną muzykę, dziecko w środku wybiera jedno dziecko z koła i tańczą razem w środku koła, a pozostałe dzieci tańczą po kole trzymając się za ręce. Następnie dziecko wybrane do tańca ubiera czapkę, staje się Czerwonym Kapturkiem i wybiera kolejne dziecko do tańca. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Dzień 5

Temat dnia: ŚWIĘTO BABCI I DZIADKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kolorowe balony” - dmuchanie balonów, ćwiczenia oddechowe.

Dekoracja sali balonami, które nadmuchały dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II „Święto Babci i Dziadka” - przedstawienie w wykonaniu dzieci, uroczystość przedszkolna.

Wzmacnianie więzi emocjonalnej z rodziną poprzez wspólne uczestnictwo w uroczystości,

Kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do dziadków poprzez radosne, wspólne przeżywanie ich święta (recytacja wierszy, śpiew piosenek, taniec, wspólna zabawa, wręczanie samodzielnie wykonanych upominków, słodki poczęstunek przygotowany przez mamy), Przyzwyczajanie do właściwego zachowania się na uroczystości.

III Wyjście na podwórko.

„Babcia i wnuczka” – wyszukiwanie różnic na dwóch ilustracjach.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

„Kolory” – zabawa ruchowa z tekstem.

RANEK

„Kolorowe balony” - dmuchanie balonów, ćwiczenia oddechowe.

- Wydłużenie fazy wydechowej.

Dekoracja sali balonami, które nadmuchały dzieci.

- Wdrażanie do pomocy nauczycielce.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

ZAJĘCIE DYDAKTYCZNE

Rozwijanie mowy i myślenia – uroczystość.

Temat: „Święto Babci i Dziadka” - przedstawienie w wykonaniu dzieci, uroczystość przedszkolna.

- Wzmacnianie więzi emocjonalnej z rodziną poprzez wspólne uczestnictwo w uroczystości,
- Kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do dziadków poprzez radosne, wspólne przeżywanie ich święta (recytacja wierszy, śpiew piosenek, taniec, wspólna zabawa, wręczanie samodzielnie wykonanych upominków, słodki poczęstunek przygotowany przez mamy),
- Przyzwyczajanie do właściwego zachowania się na uroczystości.

Pomoce: upominki dla babci i dziadka.

Przebieg uroczystości:

Powitanie przez nauczycielkę,
Przedstawienie w wykonaniu dzieci: recytacja wierszy, inscenizacji, śpiewanie piosenek, tańce, (wybór przez nauczyciela)
Złożenie życzeń przez dzieci i nauczycielkę,
Wręczenie upominków wykonanych przez dzieci,
Wspólna zabawa,
Słodki poczęstunek,
Opowiadania babci i dziadka – wspomnienia z czasów dzieciństwa,
Podziękowanie za przybycie.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko.

„Babcia i wnuczka” – wyszukiwanie różnic na dwóch ilustracjach. Zabawy z porami roku, Zima, s. 34.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

„Kolory” – zabawa ruchowa z tekstem.

- Utrwalenie nazw kolorów podstawowych i pochodnych,
- Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko stoi w środku i mówi słowa rymo-

wanki, a kolor, który wymieni, musi mieć w swoim ubraniu.

„Kto czerwony kolor ma,
Zmienia miejsce tak jak ja”

Bożena Szuchalska

Dzieci, które mają ten kolor w swoim ubraniu zmieniają miejsca. Dziecko, które nie znajdzie miejsca, staje do środka.

„Kto zielony, żółty, niebieski, szary.... kolor ma..”

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZABAWY NA ŚNIEGU

Dzień 1

Temat dnia: **BEZPIECZNE ZABAWY ZIMĄ**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zabawy na śniegu” - rozmowa na podstawie ilustracji, łączenie napisów z odpowiednimi elementami rysunku.

„Bałwanki” – wycinanie bałwanków i dorysowywanie oczu, nosa, guzików.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II „Zabawy na śniegu” – wypowiedzi dzieci na temat właściwego zachowania się podczas zabaw zimowych na podstawie opowiadania Joanny Myślińskiej, ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej.

Rozmowa na temat opowiadania:

„Niebezpieczna zabawa” - ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej, opowiadanie jej.

Ustalenie i zapisanie zasad bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych.

Zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych:

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19.

Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

III „Na sankach” - kolorowanie rysunku według wzoru.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

„Zima biała” – słuchanie wiersza Joanny

RANEK

„Zabawy na śniegu” - rozmowa na podstawie ilustracji, łączenie napisów z odpowiednimi elementami rysunku. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 35.*

- Zapoznanie z różnymi rodzajami zabaw na śniegu i lodzie,
- Kształtowanie aktywności myślowej, zwrócenie uwagi na poprawną i staranną wymowę dzieci.

„Bałwanki” – wycinanie bałwanków i dorysowywanie oczu, nosa, guzików.

Każde dziecko odrysowuje od szablonu 7 bałwanków i wycina i chowa do koperty (przygotowanie pomocy do zajęcia na następny dzień).

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

„Idziemy po śladach” - marsz w szeregu za nauczycielką.

„Zabawy na śniegu” – naśladowanie różnych zabaw dzieci na śniegu.

Dzieci wymieniają zabawy na śniegu i naśladują.

„Narciarskie skoki” - zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci wykonują ruchy naśladujące jazdę na nartach. na hasło: wykonujemy skok, wszyscy zatrzymują się i uginają kolana, a następnie wykonują wyskok do przodu.

„Rzuty śnieżką” - zabawa z elementem rzutu.

Dzieci naśladują lepienie śnieżek, skłon po śnieg, ugniatanie i rzut śnieżką.

„Lepimy bałwana” - ćwiczenie tułowia.

Dzieci naśladują toczenie kuli śniegowej, ustawiają ją, toczą kolejną...

„Wracamy do domu” - ćwiczenie orientacji.

Dzieci znajdują sobie dowolne miejsce w sali. na hasło: wracamy do domu, szybko wracają do wybranego przez siebie miejsca. na hasło: idziemy na spacer – spacerują po sali.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: **„Zabawy na śniegu”** – wypowiedzi dzieci na temat właściwego zachowania się podczas zabaw zimowych na podstawie opowiadania Joanny Myślińskiej, ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej.

- Zapoznanie dzieci z miejscami, gdzie można zimą bawić się bezpiecznie,

- Rozwijanie spostrzegawczości oraz umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Kształtowanie nawyków właściwego zachowania się podczas zabaw na śniegu.

Pomoce: duży arkusz brystolu, mazak, historyjka obrazkowa, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 36.*

Przebieg:

„Zabawy na śniegu” - słuchanie opowiadania Joanny Myślińskiej.

W końcu przyszła zima, piękna, mroźna i co najważniejsze pełna śniegu. To właśnie na ten śnieg Basia, Krzys i Zuzia, trójka największych łobuziaków pod słońcem, nie mogła się już doczekać. Nic więc dziwnego, że gdy tylko przyszedł weekend, rodzeństwo postanowiło uprosić rodziców o wspólną zabawę na śniegu.

- Chodźmy na saneczki - pisnęła Zuzia wdzierając się do sypialni rodziców.

- Chodźmy, chodźmy - wtórowała jej Basia.

- Baaardzo prosimy - dodał najmłodszy z rodzeństwa, Krzys.

Mama i tata nie byli zbyt zadowoleni z takiej pobudki, ale pod wpływem roześmianych buzi swoich pociech w końcu zgodzili się na śniegową wyprawę.

- Wyruszamy zaraz po obiedzie - zdecydował tata. Czas do obiadu włókł się niemiłosiernie, pewnie dlatego, że trzy małe buzie nie odrywały nosów od okna. Mama przyniosła ciepłe ubrania, szaliki, czapki i kurtki.

- nie włożę tej czapki - powiedziała Basia z naburmuszoną miną - pod nią nie widać moich pięknych loczków.

- Basiu, do zabaw na śniegu niezbędne jest odpowiednie, ciepłe ubranie, bez tego twoja zabawa może skończyć się chorobą.

- No dobrze - zgodziła się Basia widząc, że nie ma wyboru.

W końcu rodzinie Kwiatkowskich udało się wyruszyć z domu. Zabawa zaczęła się od rzucania śnieżkami, ale już po chwili wielka śniegowa kula znalazła się na nosie Zuzi. Zuzia jęknęła i łzy spłynęły po jej twarzy. Tatuś wezwał całą trójkę do siebie.

- Jak widzicie, nawet taka zabawa może skończyć się bardzo źle. Śnieżki były miękkie, ale zapomnieliście, że nie rzucamy w głowę, aby nie trafić kogoś w oko powiedział.

- Ja nie chcę już się w to bawić - powiedziała Zuzia ze skwaszoną miną.
 - To ja też nie - szybko dodała Basia.
 - To już wracamy do domu? - spytał Krzys cichutko, a jego buzia już zaczynała zamieniać się w podkówkę.
 - Jeszcze nie. Wszystkie zabawy zimowe są bardzo ciekawe, mogą sprawić wiele radości, ale pod warunkiem, że się przestrzega pewnych zasad. Pamiętajcie o tym powiedział tata.
- Potem tata wyjaśnił, że również na sankach trzeba być ostrożnym, aby nie zrobić sobie i innym krzywdy. Bardzo ważne jest, aby wybierać takie górki, przy których bezpiecznie można się zatrzymać, a po zjechaniu trzeba szybko ustąpić miejsca kolejnym zjeżdżającym.
- a potem może pójdziemy się poślizgać? - zaproponowała Basia - tam przy skwerku ktoś rozlał wodę i zrobiło się takie fajne lodowisko.
 - To nie jest na ulicy, więc nie będzie samochodów - dodała widząc zaniepokojony wzrok taty.
- Dzieci bawiły się długo, ślizgały na lodzie, zjeżdżały parami i pojedynczo na saneczkach, chodziły po zrobionych wcześniej śladach. Przed powrotem do domu każde z nich utoczyło wielką śniegową kulę, a rodzice pomogli je położyć jedna na drugą. Krzys z kamyczków i patyczków zrobił oczy, usta i guziczki.
- No, wyszedł nam bałwan jak malowanie - powiedział tata.

Rozmowa na temat opowiadania:

- Kto jest bohaterem opowiadania?
- Jak nazywały się dzieci?
- O co poprosiły dzieci rodziców?
- O czym należy pamiętać przed wyjściem zimą na podwórkę?
- w co bawiły się dzieci na podwórku?
- O czym należy pamiętać podczas zabaw zimowych?

„Niebezpieczna zabawa” - ustalanie kolejności zdarzeń w historyjce obrazkowej, opowiadanie jej. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 36.*

Ustalenie i zapisanie zasad bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych.

Zapisanie mazakiem na dużym arkuszu brystolu.

Dzieci omawiają jak należy zachować się podczas zabaw zimowych.

Propozycja:

Zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych:

Wybieramy górki do zjazdów na sankach daleko od drogi.

Zjeżdżamy na sankach tylko w pozycji siedzącej.

Śnieżkami rzucamy w wyznaczone punkty – nigdy w kolegów.

Na łyżwach jeździmy tylko w wyznaczonych miejscach.

Zjeżdżając na nartach czy sankach, zachowujemy bezpieczną odległość między zjeżdżającymi z górki.

„Zaprzęgi” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się dwójkami, tworząc zaprzęg.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19.

II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.

Nauka prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

Przejsie do szatni.

Ubieranie się.

Wyjście na podwórko.

Część główna

Zostawianie śladów na śniegu (ślady dłoni, ślady butów).

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu (szukamy śladów zwierząt).

Nauka lepienia kulek śniegowych.

Nauka rzutu kulką do wyznaczonego celu.

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych przez prowadzącego grupach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Na sankach” - kolorowanie rysunku według wzoru. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 37.*

- Wdrażanie do zjeżdżania na sankach z górki w miejscach oddalonych od drogi,
- Kształcenie umiejętności precyzyjnego kolorowania rysunku według określonego wzoru.

„Płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

- Wydłużenie fazy wydechowej.

Dzieci trzymają w ręku drobne skrawki serwetki. Dmuchiwanie tak, aby jak najdłużej utrzymały się w powietrzu.

„Zima biała” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej (wiersz można nauczyć na pamięć).

„Śniegu tyle napadało,
że gdzie spojrzysz, tam jest białe
i do tego mroźnik trzyma
cóż, to chyba przyszła zima.
Śnieg wciąż sypie, śnieg wciąż prószy
lecz choć dzieciom marzną uszy,
to im ciągle mało śniegu,
zjazdów, ślizgu oraz biegu.
Dzieci cieszy zima biała,
bo im wiele obiecała
wyciągają więc na ganki
swoje łyżwy, narty, sanki
Zimo mroźna, zimo biała,
bardzo nam się spodobałaś
i tak wiele masz uroku,
że prosimy: przyjdź co roku!”

Dzień 2

Temat dnia: ZABAWY NA ŚNIEGU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Bałwankowa rodzina” - prowadzenie linii ciągłych po śladzie, dorysowywanie bałwankowi jego rodziny.

„Sanna” – słuchanie utworu z muzyki klasycznej L. Mozarta, nadawanie tytułu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II „Liczymy bałwanki” - dodawanie i odejmowanie w zakresie 7 z wykorzystaniem opowiadania Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

„Liczymy bałwanki” – słuchanie opowiadania.

„Siedem bałwanków” - rozmowa na temat opowiadania.

„Bałwanki” – zabawa matematyczna.

Działania na dodawanie i odejmowanie, poznawanie znaków matematycznych.

„Ile jest bałwanków?” – liczenie bałwanków, numerowanie ich, dorysowywanie bałwankom brakujących elementów (oczy, nos...) oraz guzików, aby każdy miał ich 7, pisanie cyfry 7 po śladzie od największej do najmniejszej,

„Lepimy bałwana” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

„Mój bałwanek” – wycinanie gotowych elementów, naklejanie na kolorową kartkę, domalowywanie farbą plakatu zimowego krajobrazu.

„Dwa bałwanki” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej. Omówienie treści wiersza.

„Bałwankowa rodzina” - zabawa ze śpiewem do piosenki.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, lepienie bałwana ze śniegu.

III „Zabawy z literą S”. Ozdabianie litery „S, s”. Kolorowanie rysunków, których nazwy rozpoczynają się głoseką „s”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „s” po śladzie.

„Mandala z klocków” – zabawa konstrukcyjna.

„Gazetowe zabawy” - zabawy ruchowe.

RANEK

„Bałwankowa rodzina” - prowadzenie linii ciągłych po śladzie, dorysowywanie bałwankowi jego rodziny. *Ćwiczenia grafomotoryczne.*

- Doskonalenie sprawności manualnej poprzez prowadzenie linii ciągłych.

„Sanna” – słuchanie utworu z muzyki klasycznej L. Mozarta, nadawanie tytułu.

- Ukazanie piękna muzyki klasycznej.

Dzieci słuchają utworu „Sanna” L. Mozarta. Po wysłuchaniu dzieci nadają tytuł utworowi muzycznemu. Zabawa do muzyki – dzieci dobierają się parami i naśladują jazdę na saneczkach.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie pojęć matematycznych.
2. Plastyka

I. Temat: „Liczymy bałwanki” - dodawanie i odejmowanie w zakresie 7 z wykorzystaniem opowiadania Joanny Myślińskiej i Iwony Mojsak.

- Utrwalenie znajomości cyfr od 1 do 7, poznawanie znaków matematycznych $+$, $-$, $=$,
- Wdrażanie do prawidłowego używania liczebników głównych i porządkowych od 1 do 7,
- Budzenie zainteresowań zadaniami z treścią.

Pomoce: cyfry 0 - 7, znaki matematyczne: $+$, $-$, $=$, liczmany - bałwanki.

Przebieg:

„Liczymy bałwanki” – słuchanie opowiadania.

- Dziś w nocy spadł wspaniały śnieg - powiedziała pani - taki w sam raz do lepienia. Może ulepimy bałwana?

- Tak, tak!

Dzieci bardzo się cieszyły z propozycji pani, ale już wkrótce okazało się, że każde z nich ma własny pomysł na jego wykonanie.

- Proszę, pani, a czy ja sam mogę zrobić swojego małego bałwanka?
- zapytał Marek.

- i ja! i ja! i ja też! - podchwyciły pomysł inne dzieci.

Pani się zgodziła, a dzieci ochoczo zabrały się do pracy. Zosia, Marta i Natalka ozdobiły głowy swoich bałwanków kolorowymi wiaderkami. Jagódka włożyła bałwankowi na szyję gałązkę jarzębiny.

- To taki naszyjnik - powiedziała widząc zdziwione spojrzenie chłopaków. Marek i Piotruś słysząc to tylko uśmiechnęli się do siebie. Oni swoim bałwankom dorobili guziki z kamyczków, a mały Jaś włożył do ręki bałwanka łopatkę. Dzieci ustawiły bałwanki na śniegu tak, żeby je było widać z okna sali. Prezentowały się naprawdę wspaniale, a dzieci były z siebie bardzo dumne.

- Jutro znowu się z wami zobaczymy - powiedziały opuszczając przedszkole.

W nocy pojawiła się zamieć. Zasypała najpierw jednego bałwanka, potem dwa następne. Cztery bałwanki porwał wiatr.

Rankiem dzieci radośnie weszły do sali, spojrzwały przez okno i... zamarły.

- nie ma naszych bałwanków - żaliły się pani.

Pani jednak ujrzała fragment wiaderka wystający spod śniegu. a może się tylko schowały pod tą śniegową pierzynką.

Po śniadaniu dzieci wyszły na podwórko w poszukiwaniu bałwanków.

Wkrótce bałwanek Zosi, Marty i Jasia znowu patrzył na dzieci.

- Gdzie są inne bałwanki - pytał Marek.

Znaleziono bałwanka Natalki. Leżał częściowo zakopany w śniegowej zaspie pod oknem. Bałwanek Marka leżał w pobliskich krzakach i był uszkodzony, ale chłopczyk szybko go odbudował. Obok leżał bałwanek Jagódki, był cały, nie stracił nawet swojego jarzębinowego naszyjnika. Najdłużej szukano bałwanka Piotrusia. Znalazła go pani, wisiał między gałęziami pobliskiego drzewa.

- O, mamy bałwanka lotnika – zażartowała pani.

Wkrótce wszystkie bałwanki znowu stały w przedszkolnym ogródku.

- Ile ich było? Sprawdźcie sami.

„Siedem bałwanków” - rozmowa na temat opowiadania.

- Kto ulepił bałwanki?
- Czy wszystkie bałwanki wyglądały tak samo?
- Gdzie dzieci ustawiły swoje bałwanki?
- Co się stało w nocy?

- Gdzie odnaleziono bałwanki?
- Czy znaleziono wszystkie bałwanki?

„Bałwanki” – zabawa matematyczna.

Działania na dodawanie, poznawanie znaków matematycznych.

- Kto ulepił bałwanki?

Dzieci wymieniają: Zosia, Marta, Natalka, Jagódka, Marek i Piotruś i Jaś, a nauczycielka układa liczmany: bałwanek Zosi, Marty, Natalki...

- Ile było bałwanków? Sprawdźmy.

Dzieci podają liczbę, a potem przeliczają bałwanki za pomocą liczebników porządkowych.

- Jak można to zapisać za pomocą znaków matematycznych?

Nauczycielka słucha propozycji dzieci, a potem pod liczmanami układa zapis:

$$1+1+1+1+1+1+1 = 7$$

Dzieci odczytują głośno działanie.

- Sprawdźmy to innym sposobem. Ile bałwanków ulepili chłopcy? Ile ulepiły dziewczynki? Dzieci wykonują zadanie na liczbach:

$$3+4=7$$

- Ile bałwanków miało wiaderka? Ile korale? Ile guziki? Ile łopatkę?

Działania dzieci z wykorzystaniem liczmanów i znaków matematycznych.

Działania na odejmowanie, poznawanie znaków matematycznych.

- na parapecie stało 7 bałwanków. Zamieć zasypała jednego, ile wtedy zostało?

- Następnie zasypane zostały dwa bałwanki. Ile zostało?

- Wiatr porwał cztery. Ile zostało?

Sprawdźmy to. Nauczycielka rozkłada 7 liczmanów, potem oddziela od nich 1, potem kolejno 2 i 4. za każdym razem dzieci podają ilość pozostałych bałwanków.

- Jak możemy przedstawić to za pomocą znaków matematycznych?

Pod liczmanami nauczycielka lub dzieci wykonują działanie:

$$7 - 1 = 6$$

$$6 - 2 = 4$$

$$4 - 4 = 0$$

„Ile jest bałwanków?” – liczenie bałwanków, numerowanie ich, dorysowywanie bałwankom brakujących elementów (oczy, nos...) oraz guzi-

ków, aby każdy miał ich 7, pisanie cyfry 7 po śladzie od największej do najmniejszej, *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 35.*

„Lepimy bałwana” – opowieść ruchowa Ewy Kalinowskiej.

Kiedy napadało dużo śniegu (dzieci naśladują padanie śniegu), pani powiedziała dzieciom, że wyjdą na podwórko, dzieci bardzo się ucieszyły (dzieci podskakują). Dzieci przeszły do szatni (idą) i zaczęły się ubierać. Najpierw nakładały ocieplane spodnie (dzieci nakładają spodnie), następnie swetry i bluzy (naśladują). Każde dziecko nałożyło zimowe buty, a kapcie włożyło do worka. Dzieci nałożyły kurtki, czapki, szaliki. na samym końcu nałożyły rękawiczki. (nauczycielka mówi, a dzieci kolejno nakładają). Wszystkie ustawiły się parami (ustawiają się parami) i wyszły na podwórko (idą parami). na podwórku było dużo śniegu. Dzieci chodziły po śniegu (chodzą wysoko podnosząc nogi). Następnie zrobiły śnieżkę i toczyły kulę (pokazują). Ustawiły jedną na drugą. z węgielków zrobiły oczy i cztery guziki, a z marchewki nos. Dały bałwankowi miotłę. na końcu na głowie umieścili kapelusz.

II. Temat: „Mój bałwanek” – wycinanie gotowych elementów, naklejanie na kolorową kartkę, domalowywanie farbą plakatową zimowego krajobrazu.

- Wdrażanie dzieci do samodzielnego wytwarzania elementu powstającej całości,
- Rozwijanie ekspresji plastycznej dzieci,
- Zachowanie ładu i porządku podczas pracy.

Pomoce: kartki, nożyczki, *Zabawy z porami roku, Wycinanka, s. 20*, klej, farby plakatowe, pędzle.

Przebieg:

„Dwa bałwanki” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„Dwa bałwanki”

Zerka Kryś zza firanki.

Kogo widzi? Dwa bałwanki,

te bałwanki, które z mamą

ulepiła wczoraj rano.

Pierwszy z nich jest zasmucony,

że nie znalazł jeszcze żony.
Może gdyby dostał sanki,
i poszukał swej wybranki?
Drugi bałwan, dla odmiany,
jest ogromnie roześmiany,
bo mu ktoś na czubek głowy
włożył piękny garnek nowy.

Joanna Myślińska

Omówienie treści wiersza.

- Ile bałwanków ulepiła Krysia? (proszę podnieść tyle palców)
- z kim Krysia lepiła bałwanki?
- Proszę pokazać jaki był pierwszy bałwan. (smutny)
- Jaki wyglądał pierwszy bałwan?
- Proszę pokazać jaki był drugi bałwan. (wesoły)
- Jaki wyglądał drugi bałwan?

Omówienie kolejnych etapów pracy.

Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna dzieci.

Wycięcie elementów z wycinanki *Zabawy z porami roku*, *Wycinanka*, s. 20,

Ułożenie i przyklejenie na kartkę,

Domalowywanie farbą plakatu zimowego krajobrazu.

„Bałwankowa rodzina” - zabawa ze śpiewem do piosenki.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, lepienie bałwana ze śniegu.

- Rozwijanie umiejętności toczenia śniegowych kul,
- Prawidłowe ustawianie i jednoczesne określanie: duża, mniejsza i najmniejsza.

POPOŁUDNIE

„Zabawy z literą S”. Ozdabianie litery „S, s”. Kolorowanie rysunków, których nazwy rozpoczynają się głoską „s”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „s” po śladzie. *Zabawy z porami roku*, *Zabawy z literami*, s. 28, 29.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „s, S”.
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,

- Wyróżnianie głósłki „s” w nagłosie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Mandala z klocków” – zabawa konstrukcyjna. Układanie mandali z klocków dostępnych w sali przedszkolnej.

- Rozwijanie kreatywności, pomysłowości..

„Gazetowe zabawy” - zabawy ruchowe.

- Dostarczenie dzieciom okazji do spontanicznych działań i wyrażania radości.

„Jeździmy na łyżwach”– zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dostają po dwa kawałki gazet. Stają na gazetę i naśladują ruchy jazdy na lodzie.

„Chodzimy po krze” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieci rozkładają gazety w różnych miejscach sali tworząc krę. Dzieci poruszają się po krze – przeskakując, tak aby nie wpaść do wody.

„Zabawy śnieżkami” – rzuty do celu.

Formowanie kulek z gazety przez gniecenie jej, podrzucanie ich, rzucanie kulek w nogi kolegi.

Dzień 3

Temat dnia: ZIMA W GÓRACH

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Góry zimą” - oglądanie albumów, folderów, pocztówek przedstawiających góry zimą.

„Tatry” - wypowiedzi na podstawie ilustracji,

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19

II „Zima w górach” – malowanie kredkami pastelowymi, twórczość Stanisława Wyspiańskiego.

Oglądanie dwóch obrazów Stanisława Wyspiańskiego

„Pejzaż” - zapoznanie dzieci z rodzajem malarstwa.

„Kolorowe kredki” - zabawa twórcza.

„Kredki” – różne rodzaje kredek.

„Zima w górach” - podanie tematu pracy.

„Dzwonki sań” – zabawa do piosenki, słowa i muzyka: James Pierpon, tłumaczenie: Elżbieta Zechenter – Sptawińska.

„Jaka to muzyka?” - słuchanie muzyki, wersja instrumentalna piosenki „Dzwonki sań”, muzyka: James Pierpon i omówienie jej.

„Bierzemy dzwoneczki” – zabawa dydaktyczna.

„Dzwonki sań” – słuchanie piosenki i wykonywanie zadania.

Dzieci słuchają piosenki, a na słowa: „dzwonią dzwonki sań” - dzwonią dzwoneczkami.

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, rzucanie śnieżkami do celu.

III „Kulig” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„Kulig w lesie” - oglądanie ilustracji przedstawiających kulig, wypowiedzi dzieci.

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych, pionowych i poziomych.

RANEK

„Góry zimą” - oglądanie albumów, folderów, pocztówek przedstawiających góry zimą.

- Ukazanie piękna krajobrazu górskiego.

„Tatry” - wypowiedzi na podstawie ilustracji, *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 38.

- Wdrażanie do właściwego używania nazw: Tatry, Rysy, Morskie Oko, Zakopane,
- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęć: góry, szczyt, dolina, przełęcz.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Zima w górach” – malowanie kredkami pastelowymi, twórczość Stanisława Wyspiańskiego.

- Zapoznanie z postacią Stanisława Wyspiańskiego i jego dziełami malarskimi,
- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia: pejzaż,
- Rozwijanie wyobraźni dzieci w przedstawieniu pejzażu.

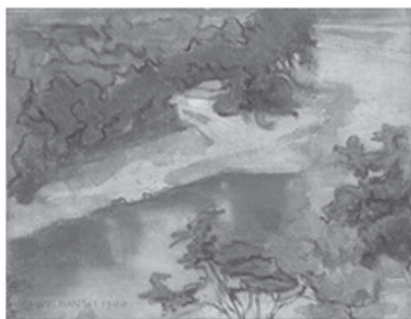
Pomoce: obraz Stanisława Wyspiańskiego „Widok z okna pracowni na Kopiec Kościuszki”, „Pejzaż z rzeką”, różne rodzaje kredek: ołówkowe, świecowe, pastele, akwarelowe.

Przebieg:

Oglądanie dwóch obrazów Stanisława Wyspiańskiego
Dzieci oglądają obrazy i mówią, co przedstawiają.

„Widok z okna pracowni na Kopiec Kościuszki”

Pejzaż z rzeką

Wiadomości dla nauczyciela:

Życie i twórczość Stanisława Wyspiańskiego

Urodził się 15 stycznia 1869 w Krakowie w rodzinie rzeźbiarza Franciszka Wyspiańskiego i Marii z Rogowskich. Matka zmarła kiedy chłopiec miał siedem lat. Wychowywał się u wujostwa. Był traktowany jak ich własne dziecko. Wyspiański uczył się w gimnazjum św. Anny w Krakowie, a następnie na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był słuchaczem wykładów z historii, historii sztuki i literatury. Studia malarskie rozpoczął w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie. Był uczniem Jana Matejki. Przez cały czas malował. Zdobył Nagrodę Polskiej Akademii Umiejętności za pejzaże z kopcem Kościuszki. Był dekoratorem w Teatrze Miejskim w Krakowie oraz współpracował z towarzystwem Sztuka. Powstałe dzieła malarskie nie przyniosły Wyspiańskiemu większego uznania. Dopiero wydanie *Warszawianki* przyniosło rozgłos. Mając 31 lat poślubił córkę Teodorę Teofilę Pytko. w listopadzie tegoż roku wziął udział w weselu swego przyjaciela Lucjana Rydla w Bronowicach. na kanwie tego wydarzenia powstało słynne *Wesele* wydane w roku 1901, które przyniosło mu sławę. w roku 1906 Wyspiański został profesorem Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, był także członkiem Krakowskiej Rady Miejskiej. Ostatni okres życia spędził w swojej chacie we wsi Węgrzce. Chorował przez wiele lat i zmarł na nieuleczalną wówczas kiłkę. Zmarł 28 listopada 1907. Pogrzeb Wyspiańskiego w Krakowie stał się manifestacją narodową. Pochowany został w Krypcie Zasłużonych na Skalce.

„Pejzaż” - zapoznanie dzieci z rodzajem malarstwa.

Nauczycielka pokazuje dzieciom reprodukcje i mówi, że to są pejzaże. Dzieci próbują określić co to znaczy pejzaż.

Wiadomości dla nauczyciela:

Pejzaż – malarstwo krajobrazowe, widok z natury lub otoczenia miejskiego przedstawiony w malarstwie, grafice.

Pastel – technika malarska; farba lub kreda, gips z małą ilością spoiwa i barwnikiem, w postaci cienkich pateczek. Kolory rozbielone, delikatne.

„Kolorowe kredki” - zabawa twórcza.

Dzieci mówią rymowanąkę:

„Jedną tylko kredkę weź i namaluj to co chcesz” – i mówią co mogą namalować kredką, którą trzymają w ręku.

„Kredki” – różne rodzaje kredek.

Zapoznanie z różnymi rodzajami kredek: ołówkowe, świecowe, pastele, akwarelowe.

Pokaz kredek, różnice w malowaniu.

Pokaz kredek, którymi bardzo lubił malować Stanisław Wyspiański – pastele.

„Zima w górach” - podanie tematu pracy.

Przejdźcie do stolików.

Praca indywidualna dzieci - malowanie kredkami pastelowymi.

Wystawa prac dzieci.

II. Temat: „Dzwonki sań” – zabawa do piosenki,

słowa i muzyka: James Pierpon,

tłumaczenie: Elżbieta Zechenter – Sptawińska.

- Rozwijanie umiejętności podporządkowania ruchów muzyce,
- Kształcenie uważnej i skoncentrowanej postawy dziecka w oczekiwaniu na polecenia muzyczne.

Pomoce: dzwoneczki metalowe na frotkach po dwa dla każdego dziecka.

Dzwonki metalowe przyszywamy do frotki do włosów.

Przebieg:

„Jaka to muzyka?” - **słuchanie muzyki**, wersja instrumentalna piosenki „Dzwonki sań”, muzyka: James Pierpon i omówienie jej.
Dzieci określają przymiotnikami.

„Dzwonki sań” – **słuchanie piosenki, omówienie słów.**

„Bierzemy dzwoneczki” – **zabawa dydaktyczna.**

Dzieci siedzą w kole, na środku stoi koszyczek z dzwoneczkami. Nauczycielka mówi: biorę dzieci, których imię zaczyna się głoską... .

Dzieci nakładają dzwoneczki na rękę.

„Dzwonki sań” – **słuchanie piosenki i wykonywanie zadania.**

Dzieci słuchają piosenki, a na słowa: „dzwonią dzwonki sań” - dzwonią dzwoneczkami.

Opis zabawy.

Dzieci dobierają się parami i robią saneczki. na zwrotki dzieci poruszają się po sali.

(Poprzez białe drogi, z mrozem za pan brat pędzą nasze sanie szybkie, niby wiatr...)

Na słowa refrenu zatrzymują się, każde staje indywidualnie:

„Pada śnieg, pada śnieg, dzwonią dzwonki sań – *podnoszą ręce do góry i dzwonią dzwoneczkami,*
co za radość, gdy saniami można jechać w dal – *w podskokach obracają się wokół własnej osi*
gdy pada śnieg, pada śnieg, dzwonią dzwonki sań – *podnoszą ręce do góry i dzwonią dzwoneczkami,*
a przed nami i za nami wiruje tyle gwiazd”. – *ręce w bok i robią obrót wokół własnej osi.*

Druga zwrotka – zmiana miejsc, dziecko które było pierwsze, staje drugie, poruszają się do muzyki (jadą saneczkami).

Wyjście na podwórko - zabawy na śniegu, rzucanie śnieżkami do celu.

- Rozwijanie umiejętności robienia śnieżek,
- Wyrabianie celności rzutów.

POPOŁUDNIE

„Kulig” – słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia „kulig”,
- Dostarczanie dziecku wzorów pięknej, artystycznej mowy.

„Kulig”

Śnieżek prószy, śnieżek pada
i kołderkę nam układa.

Po niej rażno kica królik:

Patrzcie wszyscy - jedzie kulig!

Oto dzwonią sań dzwoneczki

i śpiewają panienczki.

Chodźcie szybko, póki czas,

zanim kulig wjedzie w las.

Obudziły się zwierzęta:

Czy to może jakieś święta,

że hałasu, śmiechów, krzyku

jest dziś w lesie już bez liku?

Nawet niedźwiedź, chociaż stary,

szybko włożył okulary

i powiada: Dostyc spania,

ja też jeździć chcę na saniach.

Joanna Myślińska

„Kulig w lesie” - oglądanie ilustracji przedstawiających kulig, wypowiedzi dzieci.

- Wdrażanie do logicznej, wielozdaniowej wypowiedzi.

„Szlaczki” – rysowanie ołówkiem linii prostych, pionowych i poziomych. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

Dzień 4

Temat dnia: GDZIE MIESZKAJĄ ESKIMOSI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Życie ludzi na dalekiej północy” – oglądanie albumów, książek lub innych materiałów przyniesionych przez dzieci.. Rozmowy indywidualne lub w małych zespołach, dzielenie się wiedzą z innymi dziećmi.

„U Eskimosów” - kolorowanie obrazka przedstawiającego ludzi i zwierzęta mieszkające w krainie wiecznej zimy. Wyszukiwanie różnic na dwóch obrazkach.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II „Bałwanek w szklanej kuli” – lepienie z plasteliny i umieszczenie w małym słoiku.

„Znajdź przedmiot takiego samego kształtu” – zabawa dydaktyczna.

„Figury płaskie i przestrzenne” – zabawa twórcza.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

„Bałwan” – rozwiązywanie zagadki, wprowadzenie do tematu.

„Śniegowe bałwanki” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19. Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

III „Co nie pasuje do zimy” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

„Zabawy na śniegu” – zabawa ruchowa z elementami pantomimy i gazetami.

Zabawy i gry stolikowe.

RANEK

„Życie ludzi na dalekiej północy” – oglądanie albumów, książek lub innych materiałów przyniesionych przez dzieci. Rozmowy indywidualne lub w małych zespołach, dzielenie się wiedzą z innymi dziećmi.

- Rozwijanie myślenia, wzbogacanie wiedzy.

„U Eskimosów” - kolorowanie obrazka przedstawiającego ludzi i zwierzęta mieszkające w krainie wiecznej zimy. Wyszukiwanie różnic na dwóch obrazkach. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 40.*

- Rozwijanie spostrzegawczości dzieci poprzez ocenę dwóch obrazków.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Bałwanek w szklanej kuli” – lepienie z plasteliny i umieszczenie w małym słoiku.

- Zapoznanie dzieci z figurą przestrzenną – kulą,
- Operowanie trójwymiarowymi figurami w przestrzeni,
- Budzenie zainteresowania kompozycjami artystycznymi z kolistych figur.

Pomoce:

figury kuliste, piłka, klocki, jabłko, pomarańcza, globus, plastelina, małe słoiki, brokat lub skrawki złotych płatków (łańcuch choinkowy), patyczki.

Przebieg:

„Znajdź przedmiot takiego samego kształtu” – zabawa dydaktyczna.
Dzieci siedzą w kole, nauczycielka pokazuje kulę, a dzieci w sali wyszukują przedmioty kuliste (piłka, klocki, globus, jabłko, pomarańcza ...)

„Figury płaskie i przestrzenne” – zabawa twórcza.

Dzieci otrzymują karki papieru. Określają, jaka jest to figura geometryczna (prostokąt).

Nauczycielka mówi, że jest to figura płaska. Zadaniem dzieci jest zrobienie z płaskiej figury, figury przestrzennej – kuli.

„Rzut do celu” – zabawa ruchowa.

Na środku stoi koszyk, zadaniem dzieci jest wrzucić swoją kulę do środka.

„Bałwan” – rozwiązanie zagadki, wprowadzenie do tematu.

„Mała, większa i największa, już trzy kule mam,
Możesz sam ulepić rzeźbę, jaką zgadnij sam”. (bałwan)

Ewa Kalinowska

Wyjaśnienie dzieciom że na zajęciach plastycznych będą robiły kule z plasteliny, z których wykonają bałwana.

Pokaz wykonanej wcześniej pracy.

Wyjaśnienie kolejnych etapów pracy:

- Lepienie bałwana z plasteliny (zwrócenie uwagi na lepienie kul w trzech wielkościach).
- Naklejenie z czarnej plasteliny oczu i guzików i pomarańczowego nosa.
- Doklejenie miotły z patyczków.
- Umieszczenie bałwana we wnętrzu wieczka pokrywki.
- Wlanie wody do słoika.
- Wsypanie brokatu lub skrawków złotego łańcucha do wody.
- Zakręcenie słoika i odwrócenie go (postawienie na pokrywce).

Wystawa prac.

„Śniegowe bałwanki” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

Dzieci naśladują lepienie bałwana.

Zajęcia ruchowe – zestaw 19.

II. Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

POPOŁUDNIE

„Co nie pasuje do zimy” – zabawa dydaktycznamatematyczna. Dzieci segregują i klasyfikują obrazki i wyrazy do kolekcji, np. kolekcja wszystko o zimie i inne, wymyslane przez dzieci.

- Doskonalenie myślenia matematycznego.
- Rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Zabawy na śniegu” – zabawa ruchowa z elementami pantomimy i gazetami. Dzieci podnoszą kolana przechodząc przez zaspy, rozciągają ręce, chuchają na nie. Nauczycielka rozdaje w gazety, a dzieci szeleszczą nimi podczas zgniatania naśladując skrzypiący śnieg. Dzieci podrzucają do góry zgniecione gazety - śnieżki, toczą śnieżne kule, biegają między nimi, urządzają 'bitwę na kule śniegowe'. Po zabawie dzieci zbierają gazety do kosza.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

Zabawy i gry stolikowe.

Dzieci samodzielnie dobierają się w małe zespoły i wybierają sobie dowolną grę, układankę, klocki...

Dzień 5

Temat dnia: ZWIERZĘTA GRENLANDII

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Pingwinek” – zabawa do piosenki.

„Zwierzęta Grenlandii” - kolorowanie obrazków zwierząt żyjących na Grenlandii.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II „Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

„Gdzie jest Grenlandia?” – pokaz na globusie i mapie świata.

„Jak jest pogoda na Grenlandii?” – zapoznanie z pogodą.

„Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słowno- obrazkowych.

„Zima” - improwizacje ruchowe do muzyki A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku” z wykorzystaniem pasków krepiny, rysowanie kredkami czterech pór roku.

„Cztery pory roku”- wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Zimne kolory” – wybieranie pasków do improwizacji ruchowej.

„Jaka to pora roku?” – oglądanie prac dzieci i nazywanie pór roku.

III „Niedźwiedź polarny” – praca plastyczna, wycinanie sylwetki niedźwiedzia.

Zabawy samorządnie podejmowane przez dzieci.

„W krainie śniegu”- improwizacja ruchowa dzieci do muzyki A. Vivaldiego Zima z cyklu „Cztery pory roku”

RANEK

„Pingwinek” – zabawa do piosenki. („O jak przyjemnie i jak wesoło...”)

- Wdrażanie do szybkiego ustawiania się w szeregu.

Dzieci ustawiają się gęsiego i chwytają w pasie osobę stojącą przed nim. Wykonujemy ruchy zgodne ze słowami piosenki.

„Zwierzęta Grenlandii” - kolorowanie obrazków zwierząt żyjących na Grenlandii.

- Wykonanie gazetki ściennej,
- Dobieranie podpisów do obrazków.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słownych Iwony Mojsak i Joanny Myślińskiej.

- Utrwalenie wiadomości o zwierzętach zamieszkujących Grenlandię,
- Wyrabianie umiejętności pokonywania trudności o charakterze umysłowym.

Pomoce: globus, mapa świata, ilustracje zwierząt, *Zabawy z porami roku, Zima, s.41.*

„Gdzie jest Grenlandia?” – pokaz na globusie i mapie świata.

„Jak jest pogoda na Grenlandii?” – zapoznanie z pogodą.

Wiadomości dla nauczyciela:

Na Grenlandii panuje klimat polarny, jedynie na wybrzeżach – subpolarny.

Południowy zachód kraju jest cieplejszy niżby wynikało z szerokości geograficznej, a to za sprawą opływającego wyspę od tej strony odgałęzienia ciepłego Prądu Północnoatlantyckiego.

Klimat Grenlandii charakteryzuje się m.in. częstymi zmianami pogody,

ostrymi zmianami temperatur i dość dużymi opadami (zwłaszcza w części południowej). Temperatura spada w miarę przesuwania się na północ. Zimą na północnych skrajach wyspy osiąga wartość średnią -36°C , a latem zaledwie $+3^{\circ}\text{C}$.

„Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słowno- obrazkowych. Nauczycielka mówi zagadkę, a dzieci pokazują obrazek. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 41.*

Prawie jak wilki wyglądają
i Eskimosom pomagają,
ciągnąc zaprzęgi przez całe dnie,
więc się w Grenlandii ceni je. (psy husky)

Jestem, jak bracia, wielkiej postury,
ostre mam zęby oraz pazury,
ale choć biała u mnie jest skóra,
to u kuzynów czarna lub bura. (niedźwiedź polarny)

Choć z różnej świata jesteśmy strony,
wszyscy wspaniałe mamy ogony,
kuzynek z lasu rudy lub szary,
ja śnieżnobiały. Może to czary? (lis polarny)

Często pokazuję wam,
jeśli w cyrku pracę mam,
bo gdy tylko zbudzę się
akrobacje robić chcę. (foka)

Tam, gdzie są lodowe kry
pływa ssak, który ma kły,
cztery płetwy ma on też...
Wiesz już kto to? To się ciesz. (mors)

W bajkach nos czerwony mam,
Mikołaja wiozę wam. (renifer)

Co to za ptak czarno-biały,
który chodzi kiwając się cały? (pingwin)

II. Temat: „Zima” - improwizacje ruchowe do muzyki A. Vivaldiego z cyklu „Cztery pory roku”, rysowanie kredkami czterech pór roku.

- Wdrażanie do umiejętnego odtwarzania ruchem nastroju i charakteru utworu,
- Rozwijanie zamiłowań dzieci do muzyki klasycznej,
- Utrwalenie kolorów zimnych,
- Odkrywanie własnych możliwości twórczych w kontakcie z muzyką,

Pomoce: ilustracje czterech pór roku: wiosna, lato, jesień, zima, portret A. Vivaldiego, płyta z utworem „Zima” z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego, kartki, kredki, kolorowe paski krepiny dla każdego dziecka (w zimnych kolorach - niebieski, zielony, fioletowy).

Przebieg:

„Cztery pory roku” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

Na tablicy są powieszone ilustracje czterech pór roku: wiosna, lato, jesień, zima. Dzieci wypowiadają się na temat pór roku na podstawie ilustracji i własnych obserwacji.

„Zima” - słuchania utworu z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego.

Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu:

- Jakie instrumenty występowały w utworze?
- Jaki był utwór: smutny czy wesoły?
- Jaki tytuł nadalibyście utworowi?

Powtórne słuchanie utworu:

- Zamknijcie oczy i spróbujcie wyobrazić, co przedstawia muzyka.

Po wysłuchaniu utworu:

- Co wyobraziliście sobie słuchając tej muzyki?

Podanie tytułu utworu.

„Zimne kolory” – wybieranie pasków do improwizacji ruchowej.

Na środku stoi koszyk z kolorowymi paskami. Dzieci mają wybrać sobie pasek, który kojarzy się z zimą (np. niebieski, zielony, fioletowy).

„Zima” - improwizacja ruchowa dzieci do muzyki A. Vivaldiego Jesień z cyklu „Cztery pory roku” z wykorzystaniem pasków krepiny.

„Cztery pory roku” – rysowanie kredkami drzewa w czterech porach roku z jednoczesnym słuchaniem muzyki.

Dzieci dzielą się na cztery zespoły. Każdy zespół losuje kartkę z napisem pory roku. Dzieci dostają na kartce A3 narysowane drzewo. Mają przedstawić je w odpowiedniej porze roku.

„Jaka to pora roku?” – oglądanie prac dzieci i nazywanie pór roku.

POPOŁUDNIE

„Niedźwiedź polarny” – praca plastyczna, wycinanie sylwety niedźwiedzia.

Dzieci wycinają sylwetę niedźwiedzia, nakleją na niebieską kartkę, a z pozostałych resztek papieru wycinają góry, płatki śniegu....

- Wdrażanie dzieci do oszczędnego korzystania z kartek (wykorzystywania resztek) .

Zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci.

- Zwrócenie uwagi na zgodną zabawę i odkładanie zabawek na swoje miejsce

„W krainie śniegu” - improwizacja ruchowa dzieci do muzyki A. Vivaldiego Zima z cyklu „Cztery pory roku” .

- Aktywizowanie wyobraźni ruchowej przy muzyce

TEMAT KOMPLEKSOWY: W KOSMOSIE

Dzień 1

Temat dnia: POZNAJEMY UKŁAD SŁONECZNY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Oglądanie albumów, książek przedstawiających kosmos, planety, itp.

„Jaki wyraz zaczyna się głoską...?” – zabawa słowna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II „Co to jest Układ Słoneczny?” – swobodne wypowiedzi, wymienianie przez dzieci elementów, które wchodzi w skład Układu Słonecznego

„Poznajemy planety” – oglądanie ilustracji, liczenie planet, nazywanie ich, porównywanie wielkości.

„O jakiej planecie myślę” – dzieci odgadują o jakiej planecie mówi nauczyciel.

„Planety krążą wokół Słońca” – zabawa ruchowa.

„Jak długo planety krążą wokół Słońca?” - omówienie z dziećmi, które planety szybciej okrążyły Słońce, od czego to zależy.

„Układ Słoneczny” – praca zespołowa, wykonanie Układu Słonecznego.

Zajęcia ruchowe – zestaw 20.

Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

III „Mój układ planet” – zabawa dydaktyczna - kreatywna.

„Planety” – zabawa integracyjna z wykorzystaniem rymowanki.

„Figury geometryczne” – nazywanie figur, rysowanie po śladzie, samodzielne rysowanie figur.

RANEK

Oglądanie albumów, książek przedstawiających kosmos, planety, itp.

- Zainteresowanie dzieci tematem.

„Jaki wyraz zaczyna się głoską...?” – zabawa słowna.

- Doskonalenie umiejętności wyróżniania głosek w nagłosie.

Dzieci siedzą w kole, w środku leży hula- hop. Każde dziecko dostaje trzy kawałki gazety. Na sygnał dzieci robią trzy kule z gazet (kto pierwszy).

Nauczyciel mówi dowolną głoskę, zadaniem dzieci jest powiedzieć wyraz zaczynający się tą głoską. Dziecko, które pierwsze się zgłosi i poprawnie powie może wrzucić papierową kulę do hula – hop. Wygrywa to dziecko, które pierwsze wrzuci wszystkie trzy kule.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

„Wyprawa w kosmos” – dzieci maszerują po sali po obwodzie koła.

„Roboty zepsute, roboty sprawne” – dzieci naśladują poruszanie się robotów, na hasło: roboty zepsute stają w bezruchu do momentu aż usłyszą hasło: roboty sprawne.

„Chwyćmy gwiazdy do koszyka” – dzieci podskakują jak najwyżej próbując złapać gwiazdę wiszącą wysoko, kucają wkładając ją do koszyka.

„Wesołe słoneczko” – dzieci siedzą na dywanie, nogi wyprostowane. Podnoszą nogę (kolano proste) i rysują w powietrzu słoneczko, zmiana nogi.

„Pył kosmiczny” – dzieci siedzą na dywanie, dmuchają przed siebie tak, jakby chciały zdmuchnąć pył.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Co to jest Układ Słoneczny”
– rozmowa na podstawie ilustracji.

- Zapoznanie z pojęciem: Układ Słoneczny,
- Poznanie nazw planet,
- Kształcenie umiejętności przeliczania w zakresie 8,
- Rozwijanie zainteresowań wszechświatem.

Pomoce: Zabawy z porami roku, Zima, s. 42, duży arkusz szarego papieru

ru, na którym narysowane są orbity, 9 kół różnego koloru przedstawiające Słońce i osiem planet, napisy z nazwami planet.

Przebieg:

„Co to jest Układ Słoneczny?” – swobodne wypowiedzi, wymienianie przez dzieci elementów, które wchodzi w skład Układu Słonecznego

Wiadomości dla nauczyciela:

Układ Słoneczny jest to układ planetarny składający się ze Słońca i innych ciał niebieskich. Ciała te to osiem planet, 166 znanych księżyców planet, planetoidy, komety, meteoroidy i pył międzyplanetarny.

„Poznajemy planety” – oglądanie ilustracji w książce *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 42, liczenie planet, nazywanie ich, porównywanie wielkości.

„O jakiej planecie myślę” – dzieci odgadują o jakiej planecie mówi nauczyciel.

- Planeta o której myślę jest najbliższej Słońca.
- Która planeta znajduje się obok Ziemi?
- Która planeta jest piąta (druga, siódma,...) od Słońca?
- Która planeta oddalona jest od Marsa o dwa? ... itp.

„Planety krążą wokół Słońca” – zabawa ruchowa.

Jedno dziecko stoi na środku dywanu – jest słońcem. Wybieramy ósemkę dzieci – będą to planety. Rozkładamy skakankę od słońca wzdłuż sali. Dzieci planety dostają opaski z nazwami i ustawiają się na linii skakanki w różnych odległościach od dziecka – Słońca. Dzieci obchodzą Słońce dookoła idąc stopa za stopą. Dziecko, które obejdzie siada na linii skakanki.

„Jak długo planety krążą wokół Słońca?” - omówienie z dziećmi, które planety szybciej okrążyły Słońce, od czego to zależy. Wyjaśnienie, że planety krążą po orbitach, w zależności od długości orbity każda z planet w innym czasie obiega Słońce.

Wiadomości dla nauczyciela:

Słońce - jest największym obiektem w naszym Układzie Słonecznym. Składa się głównie z dwóch gazów: wodoru (75%) oraz helu (25%).

Merkury - planeta znajdująca się najbliżej Słońca. Dookoła Słońca obiega w czasie 88 ziemskich dni. Merkury jest najmniejszą planetą układu słonecznego.

Wenus - to druga planeta od Słońca. Czas obiegu wokół Słońca to 224,7 dnia.

Ziemia - kolejna, trzecia planeta od Słońca. Czas obiegu wokół Słońca wynosi 365,2 dni.

Mars - to czwarta planeta od Słońca. Obiega Słońce w 686,7 dnia.

Jowisz - piąta planeta od Słońca. Jowisz obiega Słońce w czasie 11 ziemskich lat i 315 dni. Saturn - to szósta planeta w kolejności od Słońca. Saturn obiega Słońce w czasie 29 ziemskich lat i 167 dni.

Uran - siódma planeta oddalona od Słońca. Obieg Słońca zajmuje planecie 84 lata.

Neptun - ósma planeta od Słońca. Planeta ta obiega Słońce w czasie 164,7 ziemskich lat.

„Układ Słoneczny” – praca zespołowa, wykonanie Układu Słonecznego.

Nauczyciel rozkłada arkusz szarego papieru, na którym narysowane są orbity, z boku leżą planety i słońce. Zadaniem dzieci jest przyklejenie w odpowiednim miejscu planet i umieszczenie obok podpisów. Należy zwrócić uwagę na wielkość i kolorystykę planet.

Przyczepienie pracy w widocznym dla dzieci miejscu.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 20.

Temat: Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie równowagi i koordynacji ruchowej.

Przybory: woreczki gimnastyczne.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa ożywiająca:

Nauczycielka podaje hasła, a dzieci wykonują polecenia:

Samolot – przemieszczamy się po sali z ramionami w bok naśladując lecący samolot,

Odrzutowiec – przemieszczamy się po sali z ramionami odwiedzionymi w tył naśladując lecący odrzutowiec,
Rakieta – wznos ramion w górę i podskakujemy w miejscu,
Supermen – wznos prawej ręki w górę lewa opuszczona w dół lub odwrotnie z jednoczesnymi podskokami w miejscu.

Część główna

Dzieci pobierają woreczki.

Przekładanie woreczka z ręki do ręki z przodu i z tyłu za plecami, woreczek krąży wokół bioder,

Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół szyi,

Ćwiczenie jak wyżej tylko wokół kolan,

Postawa rozkroczna, skłon tułowia w przód, przekładamy woreczek na wysokości kostek zataczając ósemki wokół kostek,

Leżenie przodem ramiona wyciągnięte przed siebie w dłoniach woreczek.

Ruch: wznos ramion w górę chwilę wytrzymać, następnie opust ramion w dół powtarzamy 6 razy (wzmacnianie mięśni grzbietu),

Leżenie tyłem, ramiona w górze.

Ruch: skłon tułowia w przód z jednoczesnym przełożeniem woreczka między kostki, przejście do leżenia tyłem z ramionami w górze, następnie wznos nóg w górę i przełożenie za głowę z jednoczesnym przekazaniem woreczka z nóg do rąk, potem opust nóg do pozycji wyjściowej, powtarzamy 6 razy.

„Schowaj woreczek” – zabawa ruchowa.

Dzieci przemieszczają się po sali w dowolny sposób przekładając woreczek z ręki do ręki, na sygnał: schowaj woreczek, kładą go na podłodze i stopami starają się zakryć tak, żeby nie wystawał. Nauczycielka chodzi i sprawdza czy woreczki są dokładnie schowane. Powtarzamy zabawę kilkakrotnie.

Zabawa kształtująca równowagę.

Nauczycielka wyznacza miejsce, gdzie dzieci kładą swoje woreczki. Dzieci muszą przejść z jednej strony sali, na drugą stronę przechodząc po leżących woreczkach. Ćwiczenie wykonujemy kilkakrotnie.

„Zdobądź woreczek” – zabawa ruchowa.

Woreczki rozłożone są w miejscu wyznaczonym przez nauczycielkę, w liczbie mniejszej niż liczba dzieci. Dzieci znajdują się w odległości oko-

to 5 m od miejsca, gdzie znajdują się woreczki. na hasło: zdobądź woreczek, szybko starają się przemieścić na czworakach w stronę woreczków i po dotarciu do woreczków wykonują siad równoważny unosząc w stopach woreczek. Osoby którym nie udało się zdobyć woreczka wykonują zadanie dodatkowe np. 5 podskoków, 5 przysiadów itp.

Ćwiczący odkładają woreczki i dobierają się w pary.

Część końcowa

Ćwiczący w parach siadają jedna osoba za drugą i uczą się wierszyka masażyka:

Płyną sobie strumyczki – *rysujemy dłońmi fale na plecach osoby współćwiczącej*

Tu leżą kamyczki – *dłonie zaciśnięte w pięstki i lekko ostukujemy plecy osoby współćwiczącej*

Po kamyczkach żabki skaczą – *paluszkami skaczemy po plecach jak żabki, I dostojnie boćki krocą – palce wskazujący i środkowy krocą po plecach,*

Idą mrówki – *palcami naśladujemy maszerujące mrówki,*

I szczypawki – *lekko podszczypujemy plecy,*

Tupią słonie – *dłonie zaciśnięte w pięstki i stukamy,*

Biegną konie – *palcami naśladujemy biegnące konie,*

Słońce świeci – *kładziemy dłoń na środku pleców i rozcieramy na boki,*

Wietrzyk leci – *nabieramy dużo powietrza i dmuchamy na szyję osoby masowanej.*

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„Mój układ planet” – zabawa dydaktyczna - kreatywna. Dzieci otrzymują kartki - wyrazy (nazwy planet), wycinają koła, kolorują jak planety a następnie układają swój własny system planetarny. Praca indywidualna lub zespołowa.

- Rozwijanie pomysłowości.

„Planety” – zabawa integracyjna z wykorzystaniem rymowanki.

Nauka rymowanki:

„Nazwy planet wszyscy znamy
Do zabawy zapraszamy
Słońce stoi, gwiazdy świecą
Jaką jestem ja planetą”.

Bożena Szuchalska

Dzieci siedzą w kole, podają sobie piłkę i mówią rymowaną. Kiedy skończą mówić, dziecko, które trzyma piłkę wystukuje od 1 do 8, każda wystukana liczba jest kolejną planetą. (jeśli wystuka 4 razy, dzieci odgadują jaka jest czwarta planeta). Dzieci odgadują nazwę planety, dzielą na głoski. Zabawa toczy się dalej.

„Figury geometryczne” – nazywanie figur, rysowanie po śladzie, samodzielne rysowanie figur. *Ćwiczenia grafomotoryczne.*

Dzień 2

Temat dnia: PODRÓŻ NA KSIĘŻYC

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza z ćwiczeniami ortofonicznymi.

„Zabawy konstrukcyjne” – budowanie z klocków różnego typu raket kosmicznych – praca w zespołach.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II „Podróż na Księżyc” - opowiadanie historyjki obrazkowej.

„Słońce świeci, księżyc mruga” – zabawa ruchowa.

„Podróże w kosmos” – rozmowa z dziećmi.

„Na Księżycu” – wspólne układanie opowiadania przez dzieci.

„Gwiazdki” – zabawa ruchowa.

„Gdzie możemy umieścić gwiazdki?” – wypowiedzi dzieci.

„Rakieta kosmiczna” - układanie rakiety z figur geometrycznych.

„Jaka to figura?” – zabawa dydaktyczna.

„Co możemy ułożyć z figur?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Czy potraficie?” – zabawa ruchowa.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Jestem sprawny jak kosmonauta” – zabawa ruchowa.

III Zabawy z literą „n”. Ozdabianie litery „N, n”. Wskazywanie i zaznaczanie odpowiednim kolorem wyrazów, które zaczynają się głoską „n”, mają w środku głoskę „n”, kończą się głoską „n”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „n” po śladzie. Rysowanie przedmiotów, które zaczynają się głoską „n”.

„Co zobaczymy w kosmosie?” – zabawa słowna – kreatywna.

„Spadające gwiazdy” – zabawa ruchowa.

Zadanie pracy domowej.

RANEK

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza z ćwiczeniami ortofonicznymi.

Dzieci stoją w rozсыpcе. Naśladują uruchamianie rakiety:

- przecieranie szyby - rękoma przed sobą wykonują koła mówiąc: szur, szur...
- sprawdzanie urządzeń – palcem wskazującym naśladują przyciskanie guzikków mówiąc: pik, pik...
- uruchamianie silnika - klepią naprzemiennie rękoma o uda, kolana ugięte mówiąc: brzzrrz...
- rakietę startuje - wyskakują do góry, ręce wysoko nad głową krzycząc: hura.

„Zabawy konstrukcyjne” – budowanie z klocków różnego typu raket kosmicznych – praca w zespołach.

Ustawienie w wyznaczonym miejscu w sali powstałych budowli.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Podróż na Księżyc”
- opowiadanie historyjki obrazkowej.

- Wzbogacenie słownika dzieci o nowe wyrazy: kosmonauta, kapsuła, stan nieważkości,
- Kształcenie umiejętności logicznego kojarzenia faktów.

Pomoce:

Zabawy z porami roku, Zima, s. 43, wycięte z papieru słońce i księżyc, piłka, gwiazdki z papieru (trzy rodzaje: duże sześcioramienne, małe sześcioramienne, małe pięcioramienne).

Przebieg:

„Słońce świeci, księżyc mruga” – zabaw ruchowa.

Kiedy nauczyciel trzyma w górze słońce dzieci podskakują wesóło po całej sali, kiedy podniesie księżyc dzieci kładą się na dywan, udają, że śpią.

„Podróże w kosmos” – rozmowa z dziećmi.

- Co jest potrzebne, żeby polecieć w kosmos?
- Czy każdy może polecieć w kosmos?
- Dlaczego żaden człowiek nie był na Słońcu?
- Gdzie dotarli ludzie?

Wiadomości dla nauczyciela:

Pierwszego sztucznego satelitę w przestrzeń kosmiczną wystali Rosjanie. Był to Sputnik 1. 12 kwietnia 1961 roku Jurij Gagarin odbył, trwający 108 minut lot wokół Ziemi statkiem kosmicznym Wostok. 20 lipca 1969 na Księżycu stanęli pierwsi Amerykanie Neil Armstrong i Buzz Aldrin.

„Podróż na Księżyc” – opowiadanie historyjki obrazkowej.

Zwrócenie uwagi na odpowiednie słownictwo: start rakiety, rakietą w kosmosie, człowiek na księżycu, kosmonauta, stan nieważkości, kapsuła na Ziemi.

„Na Księżycu” – wspólne układanie opowiadania przez dzieci.

Dzieci siedzą w kole. Dziecko, które otrzyma piłkę musi ułożyć jedno zdanie, które będzie kontynuacją opowiadania. Zabawę rozpoczyna nauczyciel.

- Moim marzeniem było polecieć w kosmos, więc zbudowałam rakietę.

Nauczyciel przekazuje piłkę dowolnemu dziecku.

„Gwiazdki” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko otrzymuje jedną gwiazdkę. Dzieci poruszają się po sali, na sygnał tworzą koła według instrukcji nauczyciela:

- w kole mogą znaleźć się tylko takie same gwiazdki (trzy koła).
- Tworzymy koła według wielkości (dwa koła).
- Tworzymy koła według ilości ramion gwiazdy (dwa koła).

„Gdzie możemy umieścić gwiazdki?” – wypowiedzi dzieci.

Przyklejanie gwiazdek na arkuszu szarego papieru w Układzie Słonecznym wykonanym wcześniej.

Dzieci w dowolnym miejscu przyklejają swoje gwiazdki na szarym papierze.

II. Temat: „Rakieta kosmiczna” – układanie rakiety z figur geometrycznych.

- Utrwalenie nazw i własności figur geometrycznych,
- Doskonalenie umiejętności wycinania po linii,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: figury geometryczne w różnych kolorach znane i nieznane dzieciom, *Zabawy z porami roku*, *Wycinanka*, s. 23, kolorowe kartki A3.

Przebieg:

„Jaka to figura?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel mówi cechy figury, dzieci muszą odgadnąć nazwę i wybrać wśród rozłożonych na dywanie różnych figur – właściwą. Ważne, aby były rozłożone różne figury np. owal, pięciokąt, ..

- Ma cztery boki takiej samej długości.
- Jest podobna do słońca.
- Ma dwa boki krótsze, a dwa dłuższe.
- Ma tylko trzy boki...

„Co możemy ułożyć z figur?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci podają jakie figury użyje do swojego obrazka, np. słońce – jedno koło i kilka trójkątów.

„Czy potraficie?” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali, na sygnał słowny: tworzymy trójkąt – dzieci chwytają się za ręce i tworzą daną figurę. Następnie wykonują: kwadrat, prostokąt, koło.

„Rakieta kosmiczna” – wykonanie pracy przez dzieci.

Dzieci oglądają kartę z wycinanki *Zabawy z porami roku*, *Wycinanka*, s. 23. Omawiają z ilu figur i jakich składa się rakieta. następnie przechodzą do stolików i wykonują pracę według instrukcji nauczyciela:

Wycinamy figury geometryczne i gwiazdki,
Układamy według wzoru na ciemnym papierze,
Przyklejamy do kartki.

Wykonanie wystawki prac.

Zabawy na placu przedszkolnym.

„Jestem sprawny jak kosmonauta” – zabawa ruchowa.

Pokonywanie naturalnych przeszkód.

POPOŁUDNIE

Zabawy z literą „n”. Ozdabianie litery „N, n”. Wskazywanie i zaznaczanie odpowiednim kolorem wyrazów, które zaczynają się głoską „n”, mają w środku głoskę „n”, kończą się głoską „n”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „n” po śladzie. Rysowanie przedmiotów, które zaczynają się głoską „n”.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „n”,
- Analiza i synteza słuchowo – wzrokowa wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski „n” w nagłosie, w śródgłosie, w wygłosie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Co zobaczymy w kosmosie?” – zabawa słowna – kreatywna. Dzieci wymyślają twórcze wypowiedzi na temat, co można zobaczyć w kosmosie lecąc rakieta kosmiczna.

- Rozwijanie wyobraźni słownej.

„Spadające gwiazdy” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko otrzymuje gwiazdkę z papieru (najlepiej bibułki). Dzieci rzucają do góry gwiazdki i obserwują jak długo ona spada na ziemię, następnie podrzucają gwiazdki i dmuchając na nie, starają się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

Praca domowa:

Przynieść różnego rodzaju pudełka, opakowania po jogurtach, serkach, zakrętki, kapsle, kolorowe gazety, stare płyty CD, rolki po papierze itp.

Dzień 3

Temat dnia: ZWIEDZAMY PLANETĘ MARS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Planeta Mars” – oglądanie albumów, książek przedstawiających planetę Mars.

„Rakieta” – wyszukanie różnic między dwoma obrazkami.

Rysowanie po śladzie, kolorowanie rysunków. Układanie zdań z określonymi wyrazami.

„Samoloty” – składanki z kolorowego papieru (przygotowanie pomocy do zabawy w popołudniu).

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II „Pojazd kosmiczny” – wykonanie pracy przestrzennej z surowców wtórnych.

„Spotkanie z Marsjaninem” – słuchanie opowiadania Bożeny Szuchalskiej.

Rozmowa na temat opowiadania.

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza

„Kosmiczne pojazdy” - wykonanie wystawki.

„Kosmiczne marzenia” – nauka piosenki, słowa Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

„Moje marzenia” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat swoich marzeń.

Omówienie słów piosenki, wyjaśnienie nieznanych słów i zwrotów. Słuchanie piosenki z jednoczesnym wystukiwaniem rytmu (naśladowanie nauczyciela). Nauka słów piosenki. Wspólne śpiewanie piosenki.

III Wyjście na podwórko - zabawy na placu przedszkolnym.

„Czyj samolot poleciał daleko?” – zabawy badawcze.

Zabawy samolotami wykonanymi w ranku.

„Ile planet jest w kosmosie?” - liczenie w zakresie 8. Zaznaczanie cyfry 8 na tarczy telefonu. Liczenie elementów w pętlach, dorysowywanie, lub skreślanie tyłu, aby w każdej pętli było 8.

RANEK

„Planeta Mars” – oglądanie albumów, książek przedstawiających planetę Mars.

- Rozwijanie zainteresowań dzieci.

„Rakieta” – wyszukanie różnic między dwoma obrazkami.

Rysowanie po śladzie, kolorowanie rysunków. Układanie zdań z określonymi wyrazami. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 44.*

„Samoloty” – składanki z kolorowego papieru (przygotowanie pomocy do zabawy w popołudniu).

Dzieci wykonują samoloty techniką origami według instrukcji nauczyciela. Następnie ozdabiają mazakami, dorysowując okna, pisząc nazwy, itp.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Pojazd kosmiczny” – wykonanie pracy przestrzennej z surowców wtórnych.

- Kształcenie umiejętności łączenia ze sobą różnych elementów,
- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej.

Pomoce: opowiadanie „Spotkanie z Marsjaninem”, opakowania po różnych produktach: jogurtach, serkach, pudełka, zakrętki, kapsle, kolorowe gazety, stare płyty CD, rolki po papierze itp., klej, taśma klejąca, plastelina.

Przebieg:

„Spotkanie z Marsjaninem” – słuchanie opowiadania Bożeny Szuchalskiej.

Pewnego dnia Kasia wybrała się do parku aby poszukać kasztanów i żółtędi. Kiedy szła alejką usłyszała dziwny odgłos dochodzący zza drzewa. Cichutko podeszła. Otworzyła szeroko oczy ze zdziwienia, bo przed nią

na trawie stał błyszczący pojazd, przypominający talerz, a obok niego malutki czerwony ludzik, który głośno płakał.

- Kim jesteś i dlaczego tak płaczesz? – zapytała Kasia

- Przybyłem z planety Mars. Byłem ciekawy jak wygląda Ziemia. Mama ostrzegła mnie, że to niebezpieczne samemu podróżować, ale ja się jej nie posłuchałem i bez pozwolenia przyleciałem tutaj. a teraz nie mogę wrócić do domu. Zobacz odpadła jedna część od mojego statku - żalił się czerwony ludzik – szukam jej już od dłuższego czasu.

- Pomogę ci – zaproponowała Kasia i zaczęła wpatrywać się w trawę. Nagle zauważyła malutki błyszczący przedmiot. Podniosła go.

- To jest właśnie moja zguba – krzyknął uradowany przybysz – mogę wrócić do domu. Dziękuję ci za pomoc.

Tajemniczy gość chwycił część i zanim Kasia zdążyła otworzyć usta, żeby się o cokolwiek zapytać już go nie było. Usłyszała tylko z oddali „Odwiedź mnie na mojej czerwonej planecie - Marsie”.

Bożena Szuchalska

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto wybrał się do parku?
- Kogo spotkała Kasia?
- Co przytrafiło się czerwonemu ludzikowi?
- w jaki sposób pomogła mu dziewczynka?
- Co takiego krzyknął na pożegnanie Marsjanin?

„Pojazd kosmiczny” - podanie tematu pracy.

- w jaki sposób możemy dostać się na planetę Mars?
- z czego możemy zbudować rakietę kosmiczną?

Oglądanie przyniesionych przez dzieci opakowań po różnych produktach. Omówienie z czego są zrobione (plastik, metal, papier) oraz w jaki sposób łączyć poszczególne elementy (klej, taśma klejąca, plastelina).

„Wyruszamy w kosmos” – zabawa ruchowo – naśladowcza (utrwalenie zabawy).

Dzieci stoją w rozsypanie. Naśladują uruchamianie rakiety:

- przecieranie szyby - *rękoma przed sobą wykonują koła mówiąc: szur, szur...*
- sprawdzanie urządzeń – *palcem wskazującym naśladują przyciskanie guzików mówiąc:*

pik, pik...

- uruchamianie silnika - *klepią naprzemiennie rękoma o uda, kolana ugięte mówiąc: brzrzrz...*
- rakieta startuje - *wyskakują do góry, ręce wysoko nad głowę krzycząc: hura.*

Podział dzieci na zespoły (3,4 osoby w zespole).

Praca dzieci.

„Kosmiczne pojazdy” - wykonanie wystawki.

II. Temat: „Kosmiczne marzenia” – nauka piosenki,
słowa Anna Moszczyńska, muzyka Damian Zalewski.

- Wprowadzenie pojęć: marzenie fantastyczne, marzenie realne,
- Rozwijanie i wyrabianie sprawności głosowych,
- Zwracanie uwagi na śpiew umiarkowaną siłą głosu.

Pomoce: płyta z piosenką.

Przebieg:

„Moje marzenia” – swobodne wypowiedzi dzieci na temat swoich marzeń.

Określanie, które marzenia mogą się spełnić, a które nie. Wprowadzenie pojęć: marzenie fantastyczne, marzenie realne.

„Kosmiczne marzenia” – słuchanie piosenki Anny Moszczyńskiej.

1. Przez lunetę patrzę w niebo
I marzenie wielkie mam:
Kiedy będę już dorosła
Zwiedzę kosmos, mówię wam!
I wystarczy zamknąć oczy,
By po drodze mlecznej mknąć
Wielkim wozem, który ciągnął
Koziorożec oraz Smok.

Ref. Przy Słońcu jest Merkury,
Wenus, Ziemia, Mars.

Lecę tam rakieta,
Chcę dotykać gwiazd.
Tu Saturn z pierścieniami,
Mały Neptun tam,
A ja w chowanego
Dziś z księżycem gram.

2. Jak kometa mknę po niebie,
Długi ogon pięknie lśni.
Mijam Księżyc, widzę Słońce...
Czy to tylko mi się śni?
A gdy stęsknię się za domem
Nim powrotu przyjdzie czas
Gwiezdnym pyłem sypnę z góry
I też uśpię wszystkich WAS.

Ref. Przy Słońcu jest Merkury,
Wenus, Ziemia, Mars.
Lecę tam rakieta,
Chcę dotykać gwiazd.
Tu Saturn z pierścieniami,
Mały Neptun tam,
A ja w chowanego
Dziś z księżycem gram.

Omówienie słów piosenki, wyjaśnienie nieznanych słów i zwrotów.

Słuchanie piosenki z jednoczesnym wystukiwaniem rytmu (naśladowanie nauczyciela).

Nauka słów piosenki.

Wspólne śpiewanie piosenki.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko - zabawy na placu przedszkolnym.

„Czyj samolot poleci dalej?” – zabawy badawcze.

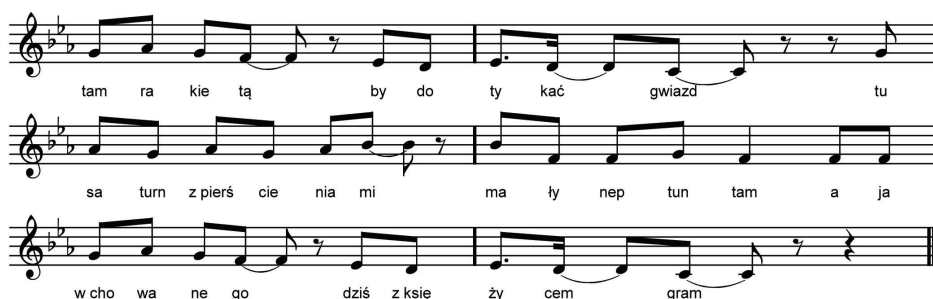
Zabawy samolotami wykonanymi w ranku.

„Ile planet jest w kosmosie?” - liczenie w zakresie 8. Zaznaczanie cyfry 8

Kosmiczne marzenia

prez lu ne tę pa trze w nie bo
 i ma rze nie wiel kie mam
 kie dy bę dę już do ros ła
 zwie dze kos mos mó wię wam
 i wys tar czy zam knąć o czy by po
 dro dze mlecz nej mknąć wiel kim
 wo zem któ ry cią gną ko zio
 ro żec o raz smok przy
 słoń cu jest mer ku ry we nus zie mia mars le cę
 tam ra kie tą chcę do ty kać gwiazd tu
 sa turn z pierś cie nia mi ma ły nep tun tam a ja
 w cho wa ne go dziś z księ ży cem gram przy
 słoń cu jest mer ku ry we nus zie mia mars le cę

na tarczy telefonu. Liczenie elementów w pętlach, dorysowywanie, lub skreślanie tyłu, aby w każdej pętli było 8. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 36.*

- Zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 8.

Dzień 4

Temat dnia: SPOTKANIE Z UFOLUDKIEM

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Ćwiczenia grafomotoryczne – rysowanie łuków.

„Spotkanie z ufoludkiem” – wywiad z przybyszem z innej planety.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II Zajęcia ruchowe – zestaw 20.

Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

„Mój przyjaciel Ufoludek” – przedstawianie postaci fantastycznych, rysowanie pastelami.

Rozwiązanie zagadki.

„Ufoludek” – rozmowa z dziećmi na temat jak wyobrażają sobie ufoludka.

„Mój przyjaciel Ufoludek” – praca indywidualna dzieci.

Wykonanie wystawki prac.

„Ufoludki” – improwizacje ruchowe do dowolnej muzyki.

III „Zabawy z cyfrą 8” – kolorowanie ośmiu gwiazdek, pisanie ósemki po śladzie.

„Mój własny ufoludek” – zabawa plastyczna.

„Taniec robotów” – zabawa muzyczno - ruchowa.

RANEK

Ćwiczenia grafomotoryczne – rysowanie łuków. *Ćwiczenia grafomotoryczne.*

„Spotkanie z ufoludkiem” – wywiad z przybyszem z innej planety.

- Wyrabianie śmiałości u dzieci.

Dzieci dobierają się parami. Ustalają, które będzie reporterem, a które ufoludkiem.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Zajęcia ruchowe
2. Plastyka

I. Zajęcia ruchowe – zestaw 20.

Temat: Kształtowanie ogólnej sprawności ruchowej.

II. Temat: „Mój przyjaciel Ufoludek”
– przedstawianie postaci fantastycznych,
rysowanie pastelami.

- Rozwijanie wrażliwości na barwę i działanie plam,
- Rozwijanie inwencji plastycznych dzieci.

Pomoce: pastele, kartki, dowolna muzyka.

Przebieg:**Rozwiązanie zagadki:**

„Duża głowa, czułki dwa,
on zielony brzuszek ma.
Śmiesznie okiem jednym świeci,
kim on jest, czy wiecie dzieci?”

Bożena Szuchalska

„Ufoludek” – rozmowa z dziećmi na temat jak wyobrażają sobie ufoludka.

- Jak wyglądał ufoludek z zagadki?
- Czy ktoś widział ufoludka?
- Jak wygląda ufoludek, którego spotkaliście w swojej wyobraźni? – wypowiedzi dzieci.

„Mój przyjaciel Ufoludek” – praca indywidualna dzieci.

Dzieci rysują kredkami pastelowymi ufoludka. Po wykonaniu pracy opowiadają jak wygląda i z jakiej planety przybywa.

Wykonanie wystawki prac.

„Ufoludki” – improwizacje ruchowe do dowolnej muzyki.

POPOŁUDNIE

„Zabawy z cyfrą 8” – kolorowanie ośmiu gwiazdek, pisanie ósemki po śladzie. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 37.*

„Mój własny ufoludek” – zabawa plastyczna. Lepienie postaci ufoludka z plasteliny, gliny lub masy plastycznej.

- Doskonalenie sprawności manualnych, twórczej wyobraźni..

„Taniec robotów” – zabawa muzyczno - ruchowa.

Nauczyciel włącza dowolną muzykę. Dzieci naśladują taniec robotów.

Nauczyciel może utrudnić taniec mówiąc:

- Roboty mają jedną nogę – dzieci poruszają się na jednej nodze,
- Roboty mają ucho przyklejone do ramienia – głowa pochylona na jedną stronę,
- Roboty nie mają rąk – ręce opuszczone wzdłuż ciała.

Dzień 5

Temat dnia: MIKOŁAJ KOPERNIK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Przestrzeń kosmiczna” – malowanie niebieską farbą kartki, wycinanie małych gwiazdek z żółtego papieru – około 10 - 15 (przygotowanie materiałów do zajęcia).

„Kto jest przybyszem z innej planety?” – zabawa integracyjna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II „Mikołaj Kopernik” – opowiadanie nauczycielki o wielkim polskim astronomie.

Pokaz pomników Mikołaja Kopernika. Wyjaśnienie pojęcia pomnik.

„Ziemia krąży wokół Słońca” – zabawa poznawczo - ruchowa.

„Dzień, noc, pory roku” – oglądanie ilustracji w książce.

„Mój gwiazdzbior” – układanie przez dzieci gwiazdzbiorów.

„Kosmiczne marzenia” – instrumentacja piosenki z wykorzystaniem nietypowych instrumentów - przedmiotów kuchennych.

„Kosmiczne marzenia” – śpiewanie piosenki.

„Jakie znamy instrumenty?” – utrwalenie nazw instrumentów znanych dzieciom. „Instrumenty nietypowe” – rozmowa kierowana z dziećmi.

„Zaczarowany worek” – rozpoznawanie przedmiotów za pomocą dotyku.

„Dziwne instrumenty” – wyjaśnienie dzieciom, że za pomocą przedmiotów kuchennych również można stworzyć muzykę.

Wyjście na podwórko – zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

III „Liczymy do 8” – zabawa matematyczna.

Otaczanie pętlą ósmego kosmonauty licząc od lewej strony i rakiety licząc od prawej strony, liczenie elementów w pętlach, łączenie z odpowiednią cyfrą, kolorowanie elementów.

„Kosmos” - rozwiązywanie zagadek słownych Anny Surowiec.

„Ufoludki i kosmonauci na spacerze” – zabawa ruchowa naśladowcza.

RANEK

„Przestrzeń kosmiczna” – malowanie niebieską farbą kartki, wycinanie małych gwiazdek z żółtego papieru – około 10-15 (przygotowanie materiałów do zajęcia).

„Kto jest przybyszem z innej planety?” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko opuszcza na chwilę salę lub się odwraca. w tym czasie nauczyciel wybiera dziecko, które będzie przybyszem z innej planety.

Po powrocie osoba zadaje różnym dzieciom pytania, na które można odpowiedzieć tylko TAK albo NIE. Dziecko ma odgadnąć kto jest przybyszem z innej planety. (np. Czy ma zieloną bluzkę? Czy ma krótkie włosy? ...)

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Mikołaj Kopernik” – opowiadanie nauczycielki o wielkim polskim astronomie.

- Zapoznanie z postacią wielkiego astronoma Mikołaja Kopernika,
- Wyjaśnienie pojęć: astronom, obserwatorium astronomiczne,
- Wprowadzenie do słownika dziecka pojęcia: pomnik.

Pomoce: portret Mikołaja Kopernika, ilustracje pomników, opaski ze Słońcem i konturem Polski (po jednej stronie Polski przyklejone jest słońeczko, po drugiej stronie księżyc).

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki:

Imię mam jak święty,
który przynosi dzieciom prezenty.

Dzieci rozwiązują zagadkę, nauczyciel zawiesza kartkę z napisem: MIKOŁAJ

A nazwisko głoskami powiem ci,

K-o-p-e-r-n-i-k,

czy już wiesz jak ono brzmi?

Dzieci rozwiązują zagadkę, nauczyciel zawiesza kartkę z napisem: KO-PERNIK

Mikołaj Kopernik – zapoznanie z wielkim polskim astronomem. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 45.*

Pokazanie dzieciom portretu Mikołaja Kopernika. Krótkie wyjaśnienie, kim był, czym się zajmował.

Wyjaśnienie i nauka rymowanki:

„Wstrzymał Słońce ruszył Ziemię,
polskie go wydało plemię.”

Wiadomości dla nauczyciela

Mikołaj Kopernik urodził się 19 lutego 1473 roku w Toruniu w rodzinie zamożnego kupca. Studiował w Akademii Krakowskiej, gdzie zainteresował się astronomią. w wieku 20 lat wyjechał na studia prawnicze i medyczne do Włoch. Po powrocie do Polski, osiadł we Fromborku, gdzie w czasie wolnym od wielu obowiązków, zajmował się astronomią. Napisał dzieło "O obrotach sfer niebieskich", którego pierwszy egzemplarz otrzymał 24 maja 1543 r., w dniu swojej śmierci. Mikołaj Kopernik był człowiekiem o szerokich horyzontach, zainteresowaniach: był astronomem, matematykiem, prawnikiem, ekonomistą, strategiem, poetą, astrologiem, tłumaczem i duchownym. Jego dzieło wstrząsnęło światem nauki, a nawet znalazło się na liście Ksiąg Zakazanych, jako głoszące nauki heretyckie.

Pokaz pomników Mikołaja Kopernika. Wyjaśnienie pojęcia pomnik.

„Ziemia krąży wokół Słońca” – zabawa poznawczo - ruchowa.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wybiera dwoje dzieci, jedno będzie Słońcem, drugie - Ziemią. Wyjaśnia, że Słońce jest w centrum wszechświata, nie porusza się (dziecko stoi w środku koła, ma opaskę ze Słońcem). Dziecko, które jest Ziemią ma opaskę z konturem Polski.

Nauczyciel obracając dziecko - Ziemię wokół własnej osi pokazuje jaki ruch wykonuje Ziemia. Dzieci wspólnie ustalają co takiego dzieje się, kiedy dziecko stoi przodem, bokiem czy tyłem do Słońca (zmienia się dzień i noc, dzieci ustalają kiedy jest ranek, wieczór). Następnie nauczyciel pokazuje, że oprócz takiego ruchu, Ziemia również wykonuje drugi – wokół Słońca, zmieniając się wtedy pory roku.

Zabawę można powtórzyć z inną parą dzieci.

„Dzień, noc, pory roku” – oglądanie ilustracji w książce. Zabawy z porami roku. *Zima*, s. 45.

Wyjaśnienie pojęcia: obserwatorium astronomiczne, teleskop, gwiazdozbiór.

„Mój gwiazdozbiór” – układanie przez dzieci gwiazdozbiorów.

Nauczyciel pokazuje kilka gwiazdozbiorów, dzieci obserwują je za pomocą lunety (dwie dłonie złożone i przyłożone do oka). Następnie rozdaje kartki i gwiazdki przygotowane w ranku, dzieci układają własne, wymyślone gwiazdozbiory i przyklejają je na niebieskie kartki.

Ocena prac. Wspólne ustalanie, co przedstawiają gwiazdozbiory.

II. Temat: „Kosmiczne marzenia” – instrumentacja piosenki z wykorzystaniem nietypowych instrumentów - przedmiotów kuchennych.

- Utrwalenie piosenki „Kosmiczne marzenia”,
- Ukazanie dzieciom możliwości wykorzystania przedmiotów codziennego użytku do tworzenia muzyki,
- Rozwijanie poczucia rytmu.

Pomoce: różne przedmioty kuchenne (pokrywki, garnek, łyżki, widelce, itp.), ilustracje różnych instrumentów muzycznych.

Przebieg:

„Kosmiczne marzenia” – śpiewanie piosenki.

„Jakie znamy instrumenty?” – utrwalenie nazw instrumentów znanych dzieciom.

Dzieci wymieniają instrumenty, odnajdują je na obrazkach. Cała grupa naśladuje grę na tym instrumencie.

„Instrumenty nietypowe” – rozmowa kierowana z dziećmi.

- w jaki sposób możemy stworzyć muzykę bez instrumentów, które wymieniliście? (np. klaszcząc, nucąc).

- Jakie przedmioty mogą zastąpić instrumenty? (np. zabawki – klocki, ołówki)

„Zaczarowany worek” – rozpoznawanie przedmiotów za pomocą dotyku..

W worku są przedmioty kuchenne, dzieci za pomocą dotyku odgadują ich nazwę.

„Dziwne instrumenty” – wyjaśnienie dzieciom, że za pomocą przedmiotów kuchennych również można stworzyć muzykę.

Nauczyciel demonstruje jak wydobywać dźwięki z przedmiotów, mówiąc rymowanąkę:

Drewniane łyżki w ręku mam
Zobaczcie jak ja na nich gram.

Dwie pokrywki w ręku mam
Spójrzcie jak ja na nich gram.
Garnek i łyżeczkę w ręku mam
Spójrzcie jak ja na nich gram.

Bożena Szuchalska

Następnie chętne dzieci biorą dowolne przedmioty, mówią rymowanąkę grając na nich.

„Kosmiczne marzenia” – instrumentacja piosenki.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Jedna ma za zadanie śpiewać, druga – tworzy muzykę za pomocą nietypowych instrumentów. Po wykonaniu następuje zamiana ról.

Wyjście na podwórko – zabawy na placu przedszkolnym z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

POPOŁUDNIE

„Liczymy do 8” – zabawa matematyczna.

Otaczanie pętlą ósmego kosmonauty licząc od lewej strony i rakiety licząc od prawej strony, liczenie elementów w pętlach, łączenie z odpowiednią cyfrą, kolorowanie elementów. *Zabawy z porami roku. Zabawy matematyczne, s. 38.*

„Kosmos” - rozwiązywanie zagadek słownych Anny Surowiec.

Rozświetlają niebo gwiazd miliony,
wśród nich jest rogal zaokrąglony (Księżyc)

Miliony światełek na niebie
mrugają nocą do ciebie (gwiazdy)

Powiedzcie dzieci:
jaki rogal nocą na niebie świeci? (Księżyc)

Żółta kula na niebie
świeci latem dla ciebie. (Słońce)

Jak się nazywa ten przyrząd znakomity
dzięki któremu gwiazdy i planety odkryto? (teleskop)

Bardzo szybko z nieba leci jasny
warkocz za nią świeci (kometa)

Anna Surowiec

„Ufoludki i kosmonauci na spacerze” – zabawa ruchowa naśladowcza. Dzieci dobierają się w pary, jedno dziecko naśladuje ruchy ufoludka a drugie kosmonauty. Następuje kilkakrotna zamiana ról.

- Rozwijanie kreatywnego poruszania się, koordynacji ruchowej.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZWIERZĘTA EGZOTYCZNE

Dzień 1

Temat dnia: **CO TO JEST SAWANNA?**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Oglądanie albumów przyrodniczych przedstawiających zwierzęta żyjące w różnych środowiskach.

„Mała małpka” - zabawa integracyjna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II „Sawanna” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji.

„Jakie to zwierzę?” - zabawa dydaktyczna.

Łączenie zwierząt prawdziwych i bajkowych.

„Słonie na sawannie” – zabawa ruchowa z elementem czworakowania.

Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

III „O jakim zwierzęciu mówię?” – ćwiczenia gramatyczne.

„Pacynkowy teatr zwierząt” – zabawa teatralna.

„Znajdź swoje zwierzę” – zabawa ruchowa.

RANEK

Oglądanie albumów przyrodniczych przedstawiających zwierzęta żyjące w różnych środowiskach.

- Budzenie zainteresowań światem roślin i zwierząt.

„Mała małpka” - zabawa integracyjna.

- Wdrażanie do przestrzegania reguł zabawy.

Pomoce: mała małpka.

„Mała małpka krąży w koło, my bawimy się wesoło,
małpka jest to tu, to tam, zgadnij kto ją w ręku ma”.

Bożena Szuchalska

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko siedzi w środku i ma zamknięte oczy. Podają sobie małą małpkę, (żeby zmieściła się w ręku) mówiąc rymowanąkę. Gdy skończy się rymowanka, dziecko które ma małpkę chowa ją w dłoniach przed sobą, tak żeby jej nie było widać, wszystkie dzieci udają że też mają małpkę. Zadaniem osoby siedzącej w środku jest odgadnąć, kto ma małpkę.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

„Wiatraczki” – zabawa porządkowa.

Dzieci stoją w różnych miejscach, ręce trzymają wyprostowane na wysokości ramion i wykonują obroty wokół własnej osi, tak aby nikt się nie dotykał, zmiana obrotów.

„Wesołe małpki” – zabawa naśladowcza.

Jedno dziecko wykonuje dowolny ruch, pozostałe naśladują.

„Spacer słoni” – zabawa z elementem marszu.

Dzieci poruszają się w różne strony na sztywnych nogach w kolanach, powolny chód z przenoszeniem ciężaru ciała z lewej strony na prawą stronę.

„Łapie lew” – zabawa ruchowa z elementem biegu.

Wszystkie dzieci stoją z jednej strony sali. Jedno dziecko jest lwem, na hasło: łapie lew, dzieci przebiegają na drugą stronę sali. Kogo złapie lew siada.

Marsz dzieci przy muzyce w różne strony.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Sawanna” - wypowiedzi dzieci
na podstawie ilustracji.

- Zapoznanie dzieci ze środowiskiem przyrodniczym, jakim jest Sawanna,
- Nazwanie zwierząt przedstawionych na ilustracji,
- Posługiwanie się pojęciami: mniej, więcej, tyle samo,

- Prawidłowe określanie położenia, używanie słów: w prawym, w lewym górnym, dolnym rogu.

Pomoce: ilustracje zwierząt żyjących na sawannie: zebra, hipopotam, lew, żyrafa, nosorożec, słoń, antylopa, *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 46, 47.

Przebieg:

„Jakie to zwierzę?” - zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. na dywanie rozłożone są różne ilustracje zwierząt: zebra, hipopotam, lew, żyrafa, nosorożec, słoń, antylopa.

Dzieci nazywają kolejno zwierzęta.

- Wymień zwierzę, którego nazwa składa się z 3 głosek, 4, 5 – itp. – dzieci podają nazwę.

- Wymień zwierzę, którego nazwa ma 2 sylaby, 3, 4 – itp. - dzieci podają nazwę.

„Sawanna” - oglądanie ilustracji, wypowiedzi na temat ilustracji. *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 46, 47.

Nazywanie zwierząt i roślin.

Określanie położenia zwierząt, używanie słów: w prawym, w lewym górnym, dolnym rogu.

Liczenie zwierząt, roślin. Określanie, których zwierząt jest najwięcej, a których najmniej.

Łączenie zwierząt prawdziwych i bajkowych.

„Słonie na sawannie” – zabawa ruchowa z elementem czworakowania.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Rozwijanie umiejętności naśladowania zachowań wybranych zwierząt egzotycznych,
- Kształcenie umiejętności połączenia dźwięku z ruchem.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa ożywiająca:

„Przyjdź do mnie jako...” wąż, gepard, tygrys, papużka, słoń, żyrafa, hipopotam, itp.

Dzieci stoją po jednej stronie sali, a nauczycielka po drugiej. Wywołuje dzieci po imieniu i podaje hasło: np. *„Oliwko przyjdź do mnie jako słoń”* itd.

Część główna

Zabawa naśladowcza:

Pokażcie:

- Jak słoń je trawę,
- Jak żyrafa je liście akacji,
- Jak bociek zjada żabę,
- Jak nosorożec kąpie się w błocie,
- Jak słoń ochładza się wodą,
- Jak małpka je banana,
- Jak kotek się myje,
- Jak myszka je serek,
- Jak piesek kładzie się do snu,
- Jak zachowuje się żuk kiedy leży na plecach,
- Jak zachowuje się żółw kiedy się wystraszy,

Zabawa z naśladowaniem:

Na początku prowadzący pokazuje jakiś ruch z dźwiękiem np. ścinanie drzewa, strzelanie z pistoletu itp., a dzieci starają się odgadnąć.

Następnie dzieci dobierają się w pary i wymyślają jakiś ruch z dźwiękiem i przedstawiają przed grupą, która musi odgadnąć ten ruch.

Część końcowa

„Przygotowanie ciasta” – masażyk.

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła prawym bokiem do środka koła. na plecach osoby stojącej z przodu wykonują masażyk według instrukcji prowadzącego.

Czyścimy stolnice (*masujemy plecki*),

wysypujemy mąkę (*paluszkami rąk delikatnie stukamy po pleckach*),

wrzucamy jajka (*dłonie zaciśnięte w pięstki i lekko stukamy po plecach*),
nalewamy mleko (*dłońmi rysujemy falę tak jakby mleko rozlewało się po plecach*),

mieszmamy (*rączka zaciśnięta w pięstkę i masujemy plecki zataczając kółka*),

ugniatamy, wałkujemy ciasto, wrzucamy bakalie, wkładamy blachę do piekarnika, otwieramy piekarnik i wączhamy ciasto, wyciągamy ciasto kroimy na kawałki (*brzegiem dłoni rysujemy kreski na plecach tak jakbyśmy kroili ciasto*).

Ćwiczenia oddechowe.

Nauczycielka rozdaje po słonce dla każdego dziecka i małej kartce na parę.

Dzieci dobierają się w pary siadają w siadzie klęcznym naprzeciwko siebie, między sobą kładą kartkę i przy użyciu słomki przedmuchują ją do siebie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

„O jakim zwierzęciu mówię?” – ćwiczenia gramatyczne.

- Ćwiczenia umiejętności posługiwania się właściwą formą miejscownika np. Ola mówiła - o żyrafie, o słoniu...

Dzieci siedzą na dywanie, na podłodze leżą ilustracje zwierząt. Wybrane dziecko opowiada o zwierzęciu (wygląd, odżywianie, zwyczaje...). Dzieci odgadują o jakim zwierzęciu mówiła koleżanka, kolega z grupy.

„Pacynkowy teatr zwierząt” – zabawa teatralna. Dzieci improwizują sztukę teatralną z wykorzystaniem pacynek – zwierzątek. Wchodzą w rolę zwierząt, udzielają głosu, naśladują odgłosy wydawane przez zwierzęta.

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – słuchowo – ruchowej.
- Rozwijanie twórczości słownej.
- Nabywanie umiejętności aktorskich..

„Znajdź swoje zwierzę” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali, trzymając w rękach kartki z sylabami do wyrazów – nazw zwierząt” kro – ko – dyl.. na sygnał: znajdź

swoje zwierzę, ustawiając się tak, aby kartki z sylabami utworzyły nazwę zwierzęcia.

- Rozwijanie umiejętności czytania.
- Rozwijanie słuchu fonematycznego, doskonalenie analizy i syntezy wzrokowej.

Dzień 2

Temat dnia: ŻYCIE NA SAWANNIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Sawanna” – rysowanie po śladzie palm i słońca. Dorysowywanie zwierząt żyjących na sawannie

„Zagadki obrazkowe o zwierzętach” – zabawa dydaktyczna

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II „Sawanna” - praca przestrzenna z papieru – wykonanie makiet, wycinanie nożyczkami, składanie papieru po linii prostej, przyklejanie.

Rozwiązanie zagadki – wprowadzenie do tematu.

„Jakie zwierzęta żyją na sawannie?” - wypowiedzi dzieci.

Omówienie kolejnych etapów pracy – utrwalenie pojęcia makiet.

„Karnawał zwierząt - Słoń”- improwizacje ruchowe do muzyki C. Saint-Saens,

słuchanie muzyki C. Saint-Saens.

„Kontrabas i fortepian” – dwa instrumenty, które wykonywały ten utwór.

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe.

„Dogoń swojego kolegę” - zabawa ruchowa bieżna.

„Berek – drewniany” - zabawa ruchowa bieżna

III „Co wydarzyło się na sawannie?” - próby układania i rozwiązywania zadań tekstowych.

„Moje zwierzę”- konstruowanie zwierząt z kolorowych drutów kreatywnych.

„Złapani przez tygrysa” – zabawa ruchowa z elementem biegu.

RANEK

„Sawanna” – rysowanie po śladzie palm i słońca. Dorysowywanie zwierząt żyjących na sawannie. *Ćwiczenia grafomotoryczne.*

- Wdrażanie do rysowania po śladzie bez odrywania ręki.

„Zagadki obrazkowe o zwierzętach” – zabawa dydaktyczna. Dzieci odgadują nazwy zwierząt na częściowo zakrytych obrazkach i pokazanych we fragmentach.

- Doskonalenie percepcji wzrokowej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika

2. Muzyka

I. Temat: „Sawanna” - praca przestrzenna z papieru
– wykonanie makiety, wycinanie nożyczkami,
składanie papieru po linii prostej, przyklejanie.

- Utrwalenie nazw zwierząt żyjących w innym środowisku przyrodniczym,
- Kształcenie umiejętności dokładnego cięcia po linii zwierząt i roślin sawanny oraz przyklejanie ich we właściwym miejscu na makiecie,
- Kształcenie wrażliwości na piękno przyrody.

Pomoce: *Zabawy z porami roku, Wycinanka, s. 21, 22, nożyczki, klej.*

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie w gromadce.

Rozwiązanie zagadki – wprowadzenie do tematu.

„Czy ty wiesz, co to jest?

W miejscu tym jest dużo drzew.

Jest on domem zwierząt, ptaków,

Słoni, zebry i hipopotamów”.

(sawanna)

Ewa Kalinowska

„Jakie zwierzęta żyją na sawannie?” - wypowiedzi dzieci.

Omówienie kolejnych etapów pracy – utrwalenie pojęcia makieta.

Przejsie do stolików.
Praca indywidualna dzieci.

Wystawa prac.

II. Temat: „Karnawał zwierząt - Słoń”
– improwizacje ruchowe do muzyki C. Saint-Saens.

- Rozwijanie zainteresowań muzyką klasyczną,
- Zapoznanie z wyglądem i brzmieniem instrumentów: kontrabas i fortepian,
- Wyrabianie aktywności i dyscypliny wewnętrznej.

Pomoce: muzyka z utworem „Karnawał zwierząt - Słoń”, ilustracja fortepianu i kontrabas.

Przebieg:

„Karnawał zwierząt - Słoń” - słuchanie muzyki C. Saint-Saens.

Wypowiedzi dzieci jakie instrumenty wykonywały ten utwór.

Określanie, kiedy gra jaki instrument.

Wiadomości dla nauczyciela:

Karnawał zwierząt –kompozytor Camille'a Saint-Saensa, utwór określony jako fantazja zoologiczna. Jest to cykl czternastu miniatur: Wstęp i marsz królewski lwa, Kury i koguty, Kułany (osły azjatyckie), Żółwie, Słoń, Kangury, Akwarium, Osobistości z długimi uszami, Kukułka w głębi lasu, Ptaszarnia, Pianiści, Skamieliny, Łabędź, Finał (utworów muzycznych małych rozmiarów) ilustracyjnych, wykonywanych przez różne składy instrumentalistów. Utwór ten należy do unikatowych kompozycji programowych w całej literaturze muzycznej, często wykorzystywany jest w edukacji muzycznej jako dobry przykład do nauki rozpoznawania brzmienia różnych instrumentów muzycznych.

Słoń – to utwór wykonany przez kontrabas i fortepian.

„Kontrabas i fortepian” – dwa instrumenty, które wykonywały ten utwór.

Pokaz ilustracji i zapoznanie z instrumentami.

Słuchanie brzmienia kontrabas i fortepianu indywidualnie.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kontrabas – największy muzyczny instrument strunowy z grupy smyczkowych. Muzyk grający na kontrabasie to kontrabasista.

Kontrabas składa się z wielkiego pudła rezonansowego z dwoma otworami, gryfu i strun.

Fortepian - to najpopularniejszy i najłatwiej rozpoznawalny europejski instrument muzyczny. Składa się z drewnianej obudowy (pudła rezonansowego), która kryje w sobie żelazną ramę, na której napięte są poziomo struny oraz połączony z klawiaturą mechanizm młoteczkowy. Dźwięk powstaje w fortepianie w wyniku uderzania strun pokrytymi filcem młoteczkami. Fortepian jest instrumentem klawiszowym, należy do grupy instrumentów perkusyjnych.

„Karnawał zwierząt - Słoń” - słuchanie utworu C. Saint-Saens.

Określanie charakteru muzyki.

Nauczycielka podaje temat utworu „Karnawał zwierząt”, a zadaniem dzieci jest rozpoznać, jakie zwierzę jest ilustrowane tą muzyką.

„Karnawał zwierząt - Słoń” - improwizacje ruchowe do muzyki C. Saint-Saens.

Dzieci samodzielnie naśladują ruchem słyszaną muzykę.

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe.

- Zaspokajanie naturalnej potrzeby ruchu,
- Ćwiczenia szybkości i wytrzymałości,
- Wdrażanie do przestrzegania zasad i norm.

„Dogoń swojego kolegę” - zabawa ruchowa bieżna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno ucieka, drugi goni je. Po dotknięciu zmiana ról.

„Berek – drewniany” - zabawa ruchowa bieżna (jeżeli w ogrodzie są drzewa lub drewniane urządzenia).

Jedno dziecko jest berkiem. Pozostałe uciekają, kiedy dziecko dotyka drewna berek nie może złapać.

POPOŁUDNIE**„Co wydarzyło się na sawannie?” - próby układania i rozwiązywa-**

nia zadań tekstowych. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 39.*

- Utrwalenie określeń matematycznych: dodać, równa się,
- Wyrabianie umiejętności sprawnego posługiwania się liczebnikami głównymi w zakresie 8 w związku z analizą konkretnej sytuacji,
- Budzenie zainteresowania zadaniami z treścią.

Układanie zadań z treścią do podanej ilustracji i działania.

Liczenie zwierząt: lwów i żyraf, pisanie działań po śladzie. Kolorowanie rysunków. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 39.*

„Moje zwierzę”- konstruowanie zwierząt z kolorowych drutów kreatywnych.

- Budzenie zainteresowań życiem zwierząt w innych krajach, w odmiennych warunkach geograficznych.

„Złapani przez tygrysa” – zabawa ruchowa z elementem biegu.

Wszystkie dzieci stają z jednej strony sali. Jedno dziecko jest tygrysem, na hasło: tygrys, dzieci przebiegają na drugą stronę sali. Kogo złapie tygrys siada na dywanie.

- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej, szybkości.

Dzień 3

Temat dnia: ŻYRAFA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Raz i dwa” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

„Żyrafa” – kolorowanie kredkami według wzoru.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II „Żyrafa” – przedstawianie postaci zwierzęcia, wycinanie z kolorowego papieru. Rozwiązanie zagadki:

„Taniec żyrafy” – zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

III Zabawy w kącikach zainteresowań – zabawy w małych zespołach.

„Idzie wąż” – zabawa ruchowa.

„Uczuciowe domino” – zabawa twórcza z wykorzystaniem tablic demonstracyjnych „Emocje”.

RANEK

„Raz i dwa” – zabawa ruchowo - naśladowcza.

Jedno dziecko mówi tekst i pokazuje dowolny, wymyślony przez siebie ruch, pozostałe dzieci naśladowują. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając prowadzącego.

„Raz i dwa, raz i dwa, kto potrafi tak jak ja”.

Bożena Szuchalska

„Żyrafa” – kolorowanie kredkami według wzoru. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 48.*

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Żyrafa” – przedstawianie postaci zwierzęcia,
wycinanie z kolorowego papieru.

- Zapoznanie dzieci z budową żyrafy, jej przysmakami,
- Rozwijanie zainteresowań dzieci dalszym otoczeniem przyrodniczym,
- Kształtowanie właściwego stosunku do zwierząt.

Pomoce: ilustracja żyrafy, kolorowy papier, nożyczki, klej, farby akwarelowe, kredki.

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki:

„Ma długą szyję w cętki,
listki z akacji zrywa
i..... się nazywa”. (żyrafa)

Anna Surowiec

„Żyrafa” - pokaz ilustracji i omówienie budowy żyrafy.

Wiadomości dla nauczyciela:

Żyrafa – afrykańskissak, najwyższe zwierzę lądowe i największy z przeżuwaczy. Gatunek ten wyróżnia się bardzo długą szyją, mierzy 5-6 m wysokości, ważąc średnio 1600 kg w przypadku samców i 830 kg w przypadku samic. w pełni wyrosnięta żyrafa mierzy 5-6 m całkowitej wysokości, samce są wyższe od samic. Średnia masa ciała wynosi 1192 kg w przypadku dorosłego samca i 828 kg u dorosłej samicy. Głowa w proporcji do reszty ciała jest mała. Położone po bokach głowy, duże, wyłupiaste oczy zapewniają żyrafie dobre widzenie ze znacznej wysokości. Żyrafy widzą w kolorze, cechują się również wyostrzonymi zmysłami słuchu i węchu. Ciało żyrafy pokryte jest sierścią, w czasie pory deszczowej jedzenia jest pod dostatkiem i żyrafy bardziej się rozprzestrzeniają, podczas zaś pory suchej gromadzą się w rejonie koncentracji drzew wiecznie zielonych i buszu.

Podanie tematu pracy.

Dzieci wykonują żyrafę z kolorowego papieru, wycinając kolejne części ciała żyrafy, układają i przyklejają na kartkę.

Następnie dorysowują kredkami lub domalowują farbami akwarelowymi (ziemię, drzewa, niebo, słońce...).

Przejdźcie do stolików i praca indywidualna.

Prace porządkowe.

Wystawa prac.

„Taniec żyrafy” – zabawa taneczna do dowolnej muzyki.

Dzieci podnoszą do góry jedną rękę: to szyja żyrafy, dłoń – to głowa, naśladują taniec żyrafy.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 21.

Temat: Nauka łączenia dźwięku z ruchem.

POPOŁUDNIE

Zabawy w kącikach zainteresowań – zabawy w małych zespołach.

- Wyrabianie umiejętności współdziałania społecznego, podporządkowanie się przez ustalonym przez zespół sposobom zabawy.

Dzieci dzielą się na 4-5 osobowe zespoły i ustalają temat i formę zabawy.

„Idzie wąż” – zabawa ruchowa.

- Wdrażanie do szybkiego ustawiania się w szeregu.

W sali rozstawiamy krzeselka, tyle ile jest dzieci. Dzieciom rozdajemy szarfy w 3 kolorach. Dzieci według koloru ustawiają się w szereg tworząc węża. Podczas muzyki dzieci - węże chodzą pomiędzy krzeselkami, na przerwę w muzyce każde dziecko zajmuje krzeselko – siada na nim. Zabieramy jedno krzeselko. Dziecko, które na przerwę nie zajmie krzeselka siada z boku – odpada z zabawy. Powtarzamy zabawę. Wygrywa ten wąż, który będzie miał najwięcej dzieci.

„Uczuciowe domino” – zabawa twórcza z wykorzystaniem tablic demonstracyjnych „Emocje”. Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko pokazuje minkę do dziecka siedzącego po prawej stronie. Dziecko po prawej stronie odtwarza pokazaną minę. Następnie wymyśla swoją minę i pokazuje kolejnemu dziecku siedzącemu po jego prawej stronie. Zabawa trwa aż wszystkie dzieci siedzące w kole wymyślą minki. Nauczyciel pokazuje

dzieciom tablice z emocjami celem zainspirowania dzieci do wymyślania i nazywania wymyślonej mimiki twarzy, np. radość, smutek, gniew, złość zdziwienie itd.

- Rozwijanie umiejętności pracy mimiką twarzy.

Dzień 4

Temat dnia: ZWIERZĘTA MIESZKAJĄCE W ZOO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zwierzęta znane i nieznane” – zabawa dydaktyczna

„Zwierzęta w ZOO” – zabawa ortofoniczna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II „Wesołe zabawy zwierząt” – konstruowanie gry, opowiadania.

„Stonoga” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej.

„Stonoga” – gra planszowa – ściganka.

„Stonoga” – taniec do dowolnej muzyki.

„Zabawy zwierząt” – słuchanie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

„Wesołe zabawy zwierząt” - rozegranie gry.

„Mieszkańcy ZOO” – lepienie z plasteliny różnych zwierząt, wykonanie makiety.

„ZOO” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„ZOO” – wspólne rysowanie makiety.

„Zwierzęta w klatkach” – zabawa ruchowa.

III „Jakie to zwierzę?” - zagadki słuchowe.

„Szalczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych.

„Kamień” – zabawa ruchowa.

RANEK

„Zwierzęta znane i nieznane” – zabawa dydaktyczna. Dzieci otrzymują pocięte obrazki, fragmenty zwierząt. Układają obrazki tak, aby skomponować znane im zwierzę lub nieznane, fantastyczne.

- Uruchamianie twórczej wyobraźni.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowej.

„Zwierzęta w ZOO” – zabawa ortofoniczna.

- Ćwiczenie warg i przodu języka na zgłoskach i wyrazach,
- Wdrażanie do słuchania kolegów z grupy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Plastyka

I. Temat: „Wesołe zabawy zwierząt”
– konstruowanie gry, opowiadania.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania planszy – gry do wymyślonego opowiadania przez zespół,
- Doskonalenie umiejętności odmierzania i odliczania pól na planszy,
- Ustalenie obowiązujących reguł i ich przestrzegania w czasie rozgrywania gry.

Pomoce: plansza ze stonogą, mazaki, klocki, patyczki, pudełko, kartoniki (do odmierzania), duże arkusze kolorowego brystolu, karty z cyframi, pionki, kostki, kredki, wycinanki, nożyczki, ilustracje zwierząt egzotycznych, krążki.

Przebieg:**„Stonoga” – słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej**

Dziś stonoga Klementyna
krząta się od rana.
Dużo pracy wczoraj miała,
dziś jest niewyspana.
Zaraz musi iść do sklepu,
gości będzie miała.
Przyjdzie stary wujek Zygmunt
i kuzynka mała.
Trzeba kupić tort makowy
i herbatkę z róży.
Na przyjęciu będzie miło,
a koszt jest nieduży.
Zaraz już wychodzę z domu,
tylko buty włożę.
Rety, rety co się dzieje?
Czy ktoś mi pomoże?

Trzeba włożyć wszystkie buty,
wszystkie po kolei.
Już stonoga stoi smutna,
szybko buty dzieli.
Prawy, lewy, lewy, prawy,
piąty, szósty, siódmy.
A dziewiąty i dziesiąty
Chyba trochę brudny.
Co tu robić? Co tu robić?
Czas szybko ucieka.
A stonoga z wyjściem z domu
chyba trochę zwleka.
Wujek Zygmunt i kuzynka
nie są jeszcze w drodze.
Pewnie buty przeszkodziły,
Tak jak i stonodze.

„Stonoga” – gra planszowa – ściganka.

- Co jest potrzebne, aby można było grać? (plansza z zaznaczonymi polami, kostka, pionki).

Nauczycielka pokazuje rysunek – planszę stonogi.

- Czy możemy grać na tej planszy? (nie, bo brakuje pól)

Dzieci same dobierają się dwójkami, dostają po jednej planszy stonogi.
Nauczycielka wskazuje różne sposoby odmierzania (za pomocą klocka, patyczka, kartonika, pudełka).
Odmierzanie pola za pomocą dowolnie wybranego przedmiotu.
Rozegranie gry.

„Stonoga” – taniec do dowolnej muzyki.

Dzieci ustawiają się w szeregu. Podają sobie ręce w następujący sposób: prawą rękę dzieci wkładają pomiędzy swoimi nogami i podajemy kole-dze, który chwyta lewą ręką. Dzieci tworzą stonogę, która powoli porusza się do muzyki.

„Zabawy zwierząt” – słuchanie opowiadania Ewy Kalinowskiej.

Pewnego słonecznego dnia, na polanie zebrały się zwierzęta, aby się

pobawić. Tygrys zaproponował zabawę w berka, ale hipopotam się sprzeciwił, ponieważ nie umiał szybko biegać. Lis chciał się bawić w chowanego, ale słonie nie zgodziły się, ponieważ trudno byłoby im się schować, bo są za duże. Jedne chciały grać w ciuciubabkę, inne w piłkę. Było wiele propozycji zabaw, ale każda została odrzucona przez jakieś zwierzę. Wtedy mądry lew zaproponował, aby zwierzęta same podzieliły się na małe zespoły i zorganizowały sobie zabawy w grupach. Wszystkie bawiły się wesoło i nieważne było, kto przegrał, a kto wygrał, bo zabawy wszystkim się podobały”.

Ewa Kalinowska

Podział na zespoły.

Dzieci same dobierają się w 3- 4 osobowe zespoły. Wybierają zwierzęta do gry. Wspólnie ustalają planszę – grę.

Praca dzieci

Rysowanie toru gry, wycinanie, przyklejanie, rysowanie kredkami i mazakami. Ustalenie w zespołach reguł gry wymyślonych przez siebie.

„Wesołe zabawy zwierząt” - rozegranie gry.

Zespoły rozgrywają grę.

II. Temat: „Mieszkańcy ZOO” – lepienie z plasteliny różnych zwierząt, wykonanie makiety.

- Rozwijanie sprawności manualnej rąk,
- Aktywizacja wyobraźni i myślenia,
- Wdrażanie do utrzymania porządku na stoliku.

Pomoce: plastelina, duży arkusz brystolu, napis ZOO, mazaki, klej.

Przebieg:

„ZOO” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„W ZOO zwierzęta siedzą w klatkach:

są tygrysy w małych stadkach

i papuga kolorowa

oraz bardzo mądra sowa.

Paw się chwali swym ogonem:

macha w jedną, w drugą stronę,
a żyrafa, tak jak łania,
tu się kłania, tam się kłania”.

Rozmowa na temat treści wiersza i własnych doświadczeń dzieci.

Podanie tematu pracy.

„ZOO” – wspólne rysowanie makiety.

Wykonanie makiety ZOO, rysowanie mazakami przestrzeni dla zwierząt, przyklejenie napisu ZOO.

Przejsie do stolików – zwrócenie uwagi na zachowanie porządku na stoliku.

Praca indywidualna dzieci.

Lepienie z plasteliny dowolnie wybranego zwierzęcia i umieszczenie go na makiecie.

Przeliczanie zwierząt jakie ulepiły dzieci. Ustalenie, których jest najwięcej, a których najmniej.

„Zwierzęta w klatkach” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. na dywanie leżą obręcze hula- hop - klatki. Nauczycielka uderza w bębenek dowolną ilość razy, a dzieci – zwierzęta, mają się dobrać się w obręczach po tyle osób, ile było uderzeń.

POPOŁUDNIE

„Jakie to zwierzę?” - zagadki słuchowe. Rozpoznawanie odgłosów dzikich zwierząt odtwarzanych z płyty CD.

- Ćwiczenia spostrzegawczości słuchowej.

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych. Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisanie w liniaturze..

„Kamień” – zabawa ruchowa.

Dzieci otrzymują gazety, gniotą je a następnie rozkładają na podłodze. Pomięte gazety stanowią kamienie i będą wykorzystane do zabawy ruchowej. Dzieci mają za zadanie poruszać się tylko po kamieniach albo pomiędzy kamieniami – zamiennie..

- Doskonalenie umiejętności poruszania się w równowadze.

Dzień 5

Temat dnia: ZWIERZĘTA Z AKADEMII PANA KLEKSA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Mały Hircio” - zabawa integracyjna.

„Zwierzęta z dalekich krajów” - nazywanie i kolorowanie zwierząt.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II „Zwierzęta w ZOO” – rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych, układanie zagadek przez dzieci.

„Kto to jest?” - rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych.

Układanie do pozostałych ilustracji zwierząt zagadek przez dzieci.

„Jakie to zwierzę?” - dorysowywanie kredkami brakujących części zwierząt.

„Programowanie muzyki” – zabawa muzyczno - rytmiczna.

„Obrazkowy kod muzyczny” - układanie kodu muzycznego za pomocą obrazków przedstawiających zwierzęta i instrumenty perkusyjne:

Dzieci zapamiętują znaczenie obrazków ze zwierzętami.

Gra muzyki zaproponowanej przez nauczyciela: lis, małpa, lis, żubr, małpa, tamburyn. Nauczyciel układa kod muzyczny na tablicy a dzieci podzielone na grupy, grają na instrumentach perkusyjnych (tamburyn, bębenek, grzechotka, talerze, kołatka).

„Sami tworzymy perkusyjne melodie” – dzieci układają kody muzyczne a następnie grają.

Wyjście na podwórko - spacer ulicami w pobliżu przedszkola

III „Zwierzę i przedmiot” – zabawa dydaktyczna

„Zwierzęta w klatce” – zabawa słowno – ruchowa.

„Zwierzęta z ZOO” - rysowanie kredkami świecowymi zwierząt.

RANEK

„Mały Hircio” - zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Pomoce: mały hipopotam.

„Mały Hircio krąży w koło, my bawimy się wesoło,
Hircio jest to tu, to tam, zgadnij kto go w ręku ma”.

Bożena Szuchalska

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko siedzi w środku i ma zamknięte oczy. Podają sobie małego hipopotama, (żeby zmieścić się w ręku) mówiąc rymowaną. Gdy skończy się rymowanka, dziecko które ma hipopotama chowa go w dłoniach przed sobą, tak żeby nie było go widać, wszystkie dzieci udają że też mają hipopotama. Zadaniem osoby siedzącej w środku jest odgadnąć, kto ma hipopotama.

„Zwierzęta z dalekich krajów” - nazywanie i kolorowanie zwierząt.

Określanie, gdzie znajdują się zwierzęta, kolorowanie tych, które powinny tam być, skreślanie, tych które nie pasują. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 49.*

- Właściwe nazywanie zwierząt z gospodarstwa wiejskiego i sawanny, oraz uświadomienie gdzie mieszkają i co jest im potrzebne do życia,
- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego rysowania.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Zwierzęta w ZOO” – rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych, układanie zagadek przez dzieci.

- Utrwalenie wiadomości o zwierzętach, jakie można spotkać w ZOO,
- Rozwijanie logicznego myślenia, pamięci, uwagi,
- Próby uogólniania zdobytej wiedzy,
- Wytworzenie radości podczas odgadywania i układania zagadek przez dzieci.

Pomoce: ilustracje zwierząt,

Przebieg:

„Wycieczka do ZOO” – opowieść ruchowa.

Nauczycielka opowiada:

Pewnego razu dzieci wybrały się na wycieczkę do ZOO. Tuż za bramą zobaczyły dostojne lwy, które przechadzały się – *dzieci naśladują lwy*. Obok były klatki, w których bawiły się małpki – *dzieci naśladują zabawy małpek*. Żyrafy spacerowały po zielonej trawie i wyciągały wysoko swoje szyje – *dzieci naśladują spacer żyraf*. Hipopotam właśnie tarzał się w błocie, gdyż to jego ulubiona czynność – *dzieci naśladują tarzanie się hipopotama*. Słoń właśnie brząkał i sprytnie trąbą nabierał wodę i polewał swoje ciało – *dzieci naśladują kąpiel słonia*. Tygrys bardzo zły przechadzał się po swojej klatce – *dzieci naśladują złego tygrysa*. Na końcu dzieci oglądały węże, które pętały – *dzieci kładą się na podłogę i naśladują pętanie węża*. Wycieczka wszystkim się podobała. Zadowolone parami wróciły do przedszkola – *dzieci ustawiają się parami i maszerują*.

Ewa Kalinowska

„Kto to jest?” - rozwiązywanie zagadek słowno – obrazkowych.

Dzieci siedzą na dywanie, na środku leżą różne obrazki przedstawiające zwierzęta.

Nauczycielka czyta zagadkę, dzieci mają za zadanie odnaleźć obrazek i pokazać jej rozwiązanie, obrazki odkładamy z boku.

Jest wysoka tak jak szafa,
znasz ją dobrze, to...

(żyrafa)

Grzywę wielką ma i kły,
i królewskie przy tym sny.

(lew)

Jaki dziki kot w niewoli
bardziej od kraty paseczki woli?

(tygrys)

Kto wynurza głowę z błota?
to brązowy...

(hipopotam)

Szare ciało ma ten zwierz,
wielkie uszy, trąbę też.

(słoń)

Na niej paski są i grzywa.
Jak to zwierzę się nazywa?

(zebra)

Zwierzęca dama,
a pluje sama.

(lama)

Lubi się chwalić swym wielkim rogiem
lecz go nie spotkasz pod swoim progiem.

(nosorożec)

Lubi wodę, czasem błoto,
czy domyślasz się już, kto to?
Ma zielone, wielkie ciało,
w pysku zębów zaś niemało

(krokodyl)

Ten kot drapieżny nie jada trawy
i ma pędzelki nie do zabawy,
i łatki czarne na swoim ciele.
Kto to? Zgadliście już przyjaciele?

(ryś)

Iwona Mojsak i Joanna Myślińska

Po rozwiązaniu wszystkich zagadek na środku zostały zwierzęta, o których zagadek nie było.

Układanie do pozostałych ilustracji zwierząt zagadek przez dzieci.

Podział dzieci na zespoły.

„Jakie to zwierzę?”- dorysowywanie kredkami brakujących części zwierząt.

Dzieci dostają na kartce naklejony bardzo mały fragment dowolnego zwierzęcia, np. głowa lwa, nogi żyrafy, grzbiet zebry..., mają za zadanie dorysować wszystkie brakujące części ciała danego zwierzęcia.

II. Temat: „Programowanie muzyki” – zabawa muzyczno - rytmiczna.

- Zachęcanie dzieci do tworzenia muzyki z wykorzystaniem kodu obrazkowego.
- Kształcenie słuchu muzycznego i poczucia rytmu.
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – ruchowo – słuchowej.

Pomoce: ilustracje zwierząt, instrumenty perkusyjne.

Przebieg;

„Obrazkowy kod muzyczny” – układanie kodu muzycznego za pomocą obrazków przedstawiających zwierzęta i instrumenty perkusyjne:

- miś oznacza 2 x uderzenie w tamburyn,
- lis oznacza 3 x uderzenie w bębenek,
- dzik oznacza 2 x zagranie na grzechotce,
- małpa oznacza 1 x uderzenie talerzy,
- żubr oznacza 3 x zagranie na kołatce.

Dzieci zapamiętują znaczenie obrazków ze zwierzętami.

Gra muzyki zaproponowanej przez nauczyciela: lis, małpa, lis, żubr, małpa, tamburyn. Nauczyciel układa kod muzyczny na tablicy a dzieci podzielone na grupy, grają na instrumentach perkusyjnych (tamburyn, bębenek, grzechotka, talerze, kołatka).

„Sami tworzymy perkusyjne melodie” – dzieci układają kody muzyczne a następnie grają.

Wyjście na podwórko - spacer ulicami w pobliżu przedszkola.

- Wzbogacenie treści obserwacji na temat zmian zachodzących w pobliżu przedszkola (np. budowa domów, drogi...)

POPOŁUDNIE

„Zwierzę i przedmiot” – zabawa dydaktyczna. Dzieci otrzymują obrazki zwierząt i przedmiotów, które układają parami na tą samą literę, np. paw i pióro, krowa i kapusta.

- Doskonalenie percepcji wzrokowej.
- Rozwijanie słuchu fonematycznego..

„Zwierzęta w klatce” – zabawa słowno – ruchowa.

- Wdrażanie do przestrzegania reguł zabawy.

Nauka tekstu: „Chodzą dziś w klatce
dzikie zwierzęta,
gdy ją opuszczą,
to mają święta”.

Joanna Myślińska

Dzieci są podzielone na dwie grupy.

Jedna tworzy koło - klatkę dla dzikich zwierząt. Dzieci stoją w rozkroku i trzymają się za ręce mówiąc rymowankę, pozostałe dzieci - zwierzęta (wilki, lwy, tygrysy, niedźwiedzie...) chodzą w środku koła. Po skończeniu mówienia rymowanki, dzieci będące w środku koła muszą jak najszybciej uciec. Dzieci stojące starają się je zatrzymać kucając.

Następuje zamiana ról.

„Zwierzęta z ZOO” - rysowanie kredkami świecowymi zwierząt.

- Rozwijanie zamiłowań rysunkowych i kolorystycznych.

„Zwierzęta w ZOO” – zabawa ortofoniczna.

- Ćwiczenie warg i przodu języka na zgłoskach i wyrazach,
- Wdrażanie do słuchania kolegów z grupy.

TEMAT KOMPLEKSOWY: W MARCU JAK W GARNCU

Dzień 1

Temat dnia: MARCOWA POGODA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Parasol” - prowadzenie linii po śladzie, dorysowywanie elementów marcowej pogody według podanego wzoru.

„Pada deszczyk” - zabawa z wierszem.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II „Marcowa pogoda” - nauka miesiący na podstawie utworu Anny Surowiec „Wiersz o dwunastu miesiącach”, założenie kalendarza pogody.

„Marcowa pogoda” - słuchanie fragmentu wiersza na temat marcowej pogody.

„Symbole marcowej pogody” – zagadki obrazkowe.

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody w danym dniu i systematyczne prowadzenie przez kolejne dni tygodnia.

„Dwanaście miesięcy” – malowanie farbami plakatowymi podanego miesiąca inspirowanego utworem Anny Surowiec „Wiersz o dwunastu miesiącach”, wykonanie obrazkowego kalendarza ściennego.

„Wiersz o dwunastu miesiącach” – słuchanie wiersza Anny Surowiec i wybór miesiąca do przedstawienia.

„Kalendarz ścienny” – wykonanie obrazkowego kalendarza.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola - obserwacja zmian w pogodzie na przedwiośniu.

III „Marcowa pogoda” – liczenie w zakresie 9, zaznaczenie cyfry 9 na tarczy telefonu, liczenie elementów w pętlach, dorysowywanie lub skreślanie tak, aby w każdej pętli było 9. Rysowanie 9 elementów pogody. Pisanie cyfry po śladzie.

„Deszczowa muzyka” - improwizacje na instrumentach perkusyjnych.

„Deszcz” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

RANEK

„Parasol” - prowadzenie linii po śladzie, dorysowywanie elementów marcowej pogody według podanego wzoru. *Ćwiczenia grafomotoryczne, Część 2, s. 10.*

- Wdrażanie do prowadzenia linii ciągłych po śladzie bez oderwania ręki.

„Pada deszczyk” - zabawa z wierszem. Wykonanie masażu na plecach kolegi.

- Wytworzenie miłego i radosnego nastroju.

Pada deszczyk mały, duży *(dzieci stukają opuszkami palców po plecach kolegi, najpierw delikatnie, później trochę mocniej)*

Dzieci skaczą po kałuży *(uderzanie całymi dłońmi)*

Rozchlapij wodę wkoło *(gładzenie całymi dłońmi od środka pleców na zewnątrz)*

Teraz wszystkim jest wesoło. *(rysowanie uśmiechniętej buźki)*

Bożena Szuchalska

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

Marsz w różnych kierunkach.

„Wiatracy” – zabawa ruchowa.

Dzieci wykonują obroty wokół własnej osi w prawą i lewą stronę.

„Wiatr i wietrzyk” – zabawa ruchowa.

Dzieci – drzewa, stoją w rozsypane w niewielkim rozkroku, ręce trzymają w górze. Nauczycielka mówi, a dzieci wykonują. Wieje lekki wiaterek i porusza tylko bardzo cienkie gałązki – *dzieci poruszają tylko paluszkami*. Zaczyna wiać wiatr i porusza gałęzie – *wykonują ruchy rąk w prawo i w lewo*. Wietrzyśko wieje i porusza całe drzewa – *dzieci poruszają się całe*. (należy zwrócić uwagę, aby nie odrywały nóg od podłogi). Wiatr robi się coraz mniejszy...

„Pada deszcz” – zabawa ruchowa orientacyjno - porządkowa.

Dzieci stoją w rozsypane. na hasło: pada deszcz – *dzieci chodzą i podnoszą ręce tworząc z dłoni parasolkę*, kiedy nauczycielka mówi: uwaga kałuża – *udają że przeskakują kałużę*. Na hasło: ulewa – *uciekają i stoją koło szafek lub kucają koło stolików, krzesłek*.

Marsz po obwodzie koła.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

2. Plastyka

I. Temat: „Marcowa pogoda” - nauka miesięcy
na podstawie utworu Anny Surowiec

„Wiersz o dwunastu miesiącach”, założenie kalendarza pogody.

- Zapoznanie ze zjawiskami atmosferycznymi występującymi na przedwiośniu (deszcz, wiatr, mgła, ...)
- Zapoznanie z kolejnymi miesiącami roku,
- Rozpoznawanie symboli pogody,
- Próby określania stanu pogody.

Pomoce: symbole pogody (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...), *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 50, ścienny kalendarz.

Przebieg:

„Wiersz o dwunastu miesiącach” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Kiedy Nowy Rok witamy
to miesiące odliczamy:

Styczeń chłodem wszystkich studzi
las, zwierzęta oraz ludzi.

Luty mrozem jest podkuty,
trzeba nosić ciepłe buty.

Marzec miesza w garncu pogody,
czasami jest słońce, czasami chłody.

Kwiecień na drzewach liście rozwija,
gdy ciepła wiosna temu sprzyja.

Maj to miesiąc jest wzorowy
świat się staje kolorowy.

Czerwiec w ciepłych barwach chodzi,
bo wakacji czas nadchodzi.

Lipiec słońcem pięknym nęci,
by do ruchu nas zachęcić.

Sierpień kosz owoców wnosi,
byśmy wszyscy byli zdrowsi.

Wrzesień - już wakacji minął czas,
więc przedszkole wita nas!

Październik w kolorowych liściach hasa
i do parku nas zaprasza.

Listopad gubi liście z drzew,
wieje wiatr i pada deszcz.
Grudzień wita nas Świętami,
a Mikołaj prezentami.

Anna Surowiec

- Jaki jest teraz miesiąc?
 - Co się dzieje w poszczególnych miesiącach?
 - w jakim miesiącu się urodziście?
- Pokaz ściennego kalendarza miesięcznego.

Nauczycielka mówi kolejne miesiące, pokazując w kalendarzu.

- Ile miesięcy ma rok?

Nauczycielka mówi jeszcze raz wiersz, a dzieci liczą, ile miesięcy ma rok.
Nauka na pamięć miesięcy.

„Marcowa pogoda” - słuchanie fragmentu wiersza na temat marcowej pogody.

„Marzec miesza w garncu pogody,
czasami jest słońce, czasami chłody”.

Wypowiedzi dzieci na temat marcowej pogody na podstawie wiersza i własnych obserwacji.

„Symbole marcowej pogody” – zagadki obrazkowe.

Nauczycielka przyczepia do tablicy symbole, dzieci omawiają (słońce, słońce za chmurami, chmury, deszcz, śnieg, deszcz ze śniegiem, wiatr, mgła,...).

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody w danym dniu i systematyczne prowadzenie przez kolejne dni tygodnia. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 50.*

II. Temat: „Dwanaście miesięcy” – malowanie farbami plakatowymi podanego miesiąca inspirowanego utworem Anny Surowiec *„Wiersz o dwunastu miesiącach”*, wykonanie obrazkowego kalendarza ściennego.

- Rozwijanie procesów poznawczych, a w szczególności myślenia twórczego i wyobraźni twórczej, spostrzegawczości,

- Stwarzanie możliwości do tworzenia własnej ekspresji plastycznej.

Pomoce: kartki z napisami miesięcy, farby plakatowe, pędzle, naczynia na wodę.

Przebieg:

„Wiersz o dwunastu miesiącach” – słuchanie wiersza Anny Surowiec i wybór miesiąca do przedstawienia.

Dzieci siedzą w kole. Nauczycielka czyta fragment wiersza o kolejnym miesiącu.

Np. „Styczeń to pierwszy miesiąc w roku
i trudno mu dotrzymać kroku.
Styczeń chłodem wszystkich studzi
las, zwierzęta oraz ludzi”.

Po przeczytaniu, dzieci omawiają:

- Jaka to pora roku?
- Cechy charakterystyczne danego miesiąca?

Podobnie nauczycielka z dziećmi omawia kolejne miesiące.

„Kalendarz ścienny” – wykonanie obrazkowego kalendarza.

Dzieci losują kartkę z napisem miesiąca i muszą go przedstawić – namalować farbami.

Przejsie do stolików i praca indywidualna.

Układanie na podłodze i wymienianie kolejnych miesięcy.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola - obserwacja zmian w pogodzie na przedwiośniu.

POPOŁUDNIE

„Marcowa pogoda” – liczenie w zakresie 9, zaznaczenie cyfry 9 na tarczy telefonu, liczenie elementów w pętlach, dorysowywanie lub skreślanie tak, aby w każdej pętli było 9. Rysowanie 9 elementów pogody. Pisanie cyfry po śladzie. *Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 40 i 41.*

- Zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 9,
- Budzenie uczucia radości z umiejętności liczenia i odczytywania liczb.

„Deszczowa muzyka” - improwizacje na instrumentach perkusyjnych.

- Wyzwalanie radości z możliwości tworzenia muzyki.

Dzieci wybierają sobie dowolny instrument i grają – tworząc deszczową muzykę według własnego pomysłu.

„Deszcz” – ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Ćwiczenie mięśni narządów mowy na zgłoskach: kap, chlap.

„Już się niebo chmurzy, słońeczko nie świeci,

zaraz zacznie padać

schowajcie się dzieci!

Kapie deszczyk kapie,

kap, kap, kapu, kap

po ubranku chlapie,

chlap, chlap, chlapu, chlap.

Chmury wiatr przegonił

kiedy zaczął wiać

tęczę nam odstąpił –

i już chce się śmiać.

Kapie deszczyk kapie,

kap, kap, kapu, kap

po ubranku chlapie,

chlap, chlap, chlapu, chlap.”

Joanna Myślińska

Dzień 2

Temat dnia: ŻEGNAJ BAŁWANKU!

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Szalaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych.

„Ciepło - zimno” - zabawa dydaktyczna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II „Wesoła historia o śniegowym bałwanku, który przed wiosną do morza uciekał” - słuchanie opowiadania E. Szelburg - Zarem-biny na podstawie historyjki obrazkowej, wypowiedzi dzieci na temat obrazków.

Opowiadanie odtwórcze dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

„Zdanie i wyraz” – wyjaśnienie pojęć.

Układanie zdań z wyrazami, jakie występują na kolejnych obrazkach historyjki.

„Kra” – zabawa ruchowa.

Zajęcia ruchowe – zestaw 22.

Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

III Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody, jaka jest kolejnego dnia.

„Bałwanek szuka drogi do kry - labirynt” – rysowanie drogi bałwan-ka do kry, kolorowanie bałwanka według wzoru.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

RANEK

„Szalaczki” – rysowanie ołówkiem elementów literopodobnych. Ćwi-czenia grafomotoryczne.

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Ciepło - zimno” - zabawa dydaktyczna.

- Przestrzeganie reguł zabawy,

- Wdrażanie do wspólnej zabawy z kolegami.

Jedno dziecko wychodzi. Nauczycielka lub dziecko chowa zabawkę. Po powrocie dziecko szuka zabawki za pomocą instrukcji słownej dzieci: mróz – bardzo daleko od zabawki, zimno – daleko, ciepło – blisko zabawki, gorąco – bardzo blisko zabawki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Wesoła historia o śniegowym bałwanku, który przed wiosną do morza uciekał” - słuchanie opowiadania E. Szelburg - Zarembiny na podstawie historyjki obrazkowej, wypowiedzi dzieci na temat obrazków.

- Zapoznanie ze zjawiskami atmosferycznymi charakterystycznymi dla nowej pory roku (topniejący śnieg, silniejsze oddziaływanie promieni słonecznych, zmienna pogoda...),
- Wprowadzenie do słownika dzieci pojęcia: zdanie i wyraz,
- Wdrażanie do właściwego budowania zdań z użyciem podanych wyrazów.

Pomoce: białe paski 2 x 5 cm (po 9 dla każdego dziecka) do układania zdań, gazety, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 51.*

Przebieg:

„Wesoła historia o śniegowym bałwanku, który przed wiosną do morza uciekał” - słuchanie opowiadania E. Szelburg – Zarembiny.

Nauczycielka czyta opowiadanie, a dzieci uważnie słuchają.

- Kto był głównym bohaterem opowiadania?
- Jaką porę roku opisuje autorka?
- Po czym poznaliście, że jest to przedwiośnie?

Opowiadanie odtwórcze dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.
Zabawy z porami roku, Zima, s. 51.

Dzieci patrzą na kolejne ilustracje i kolejno opowiadają historię bałwanika.

„Zdanie i wyraz” – wyjaśnienie pojęć.

Wiadomości dla nauczyciela:

Zdanie jest to wypowiedź służąca do zakomunikowania jakiejś treści. Aby wypowiedź była zdaniem, musi zawierać orzeczenie. Zdanie to uporządkowana grupa wyrazów tworząca zrozumiałą informację.

Wyraz jest to pewna wyróżniona fonetycznie, czy też graficznie, część wypowiedzi, składająca się z jednego lub więcej morfemów.

Układanie zdań z wyrazami, jakie występują na kolejnych obrazkach historyjki.

1. Śnieg, mróz,
2. Słońce, skowronek,
3. Noc, kra,
4. Dzień, Wisła.

Dzieci budują zdania z podanymi wyrazami i układają je z pasków papieru, każdy pasek to wyraz.

Przeliczanie wyrazów w zdaniu.

„Kra” – zabawa ruchowa.

Na podłodze leżą gazety – lodowe kry. Dzieci mają za zadanie poruszać się tylko po krach.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 22.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

- Nauka ćwiczeń w parach z przyborem,
- Kształtowanie odpowiedzialności za osobę współwiczającą,
- Kształtowanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory:

woreczek gimnastyczny, kolorowe kartki.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z kolorowymi kartkami.

Prowadzący podnosi czerwoną kartkę – ćwiczący wykonują bieg w miejscu, żółtą kartkę – wykonują pajacyki, niebieską kartkę – wykonują leżenie tyłem, brązowa – przemieszczamy się na czworakach. Czas zabawy około 2 minuty.

Część główna

Dzieci dobierają się w pary.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie w dole.

Ruch: wznos ramion bokiem w górę, następnie opust ramion bokiem w dół.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok.

Ruch: dzieci wykonują niezbyt obszerne krążenia ramion jedna osoba w przód, druga w tył, następnie zmiana kierunku.

W parach plecami do siebie chwyt za dłonie, ramiona w bok

Ruch: skłony tułowia w bok, plecy proste przylegają do pleców współwiczającego.

W parach plecami do siebie w odległości około 30 cm.

Ruch: dzieci w parach wykonują skręt tułowia w swoją prawą stronę, stopy pozostają w miejscu, kłaśnięcie w dłonie osoby współwiczającej, następnie skręt tułowia w lewą stronę, kłaśnięcie w dłonie, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym twarzą do siebie, stopy oparte o stopy dziecka z pary. Dzieci chwytają się za dłonie i wykonują krążenia tułowia. Zmiana kierunku krążenia tułowia.

Nauczycielka rozdaje po jednym woreczku gimnastycznym na parę.

Pierwsze dziecko w siadzie skrzyżnym, plecy proste, dłonie splecione ramiona tworzą koło, drugie dziecko w siadzie o nogach ugiętych twarzą do pierwszego dziecka chwyt stopami woreczek i stara się przełożyć woreczek przez koło, zrobione z ramion pierwszego dziecka, powtarza ćwiczenie 6 razy, zmiana w parze.

Ćwiczenie jak wyżej tylko woreczek chwytamy raz prawą raz lewą stopą, powtarzamy po 5 razy na stopę, zmiana w parach.

Pierwsze dziecko wykonuje leżenie tyłem, na brzuchu kładziemy woreczek gimnastyczny, drugie dziecko w siadzie klęcznym na wysokości klatki piersiowej pierwszego dziecka. Pierwsze dziecko wykonuje wdech z jednoczesnym wciągnięciem brzucha, woreczek chowa się poniżej klatki piersiowej, a następnie wydech z uwypukleniem brzucha i wypchnięcie woreczka ku górze, dziecko współwziewając sprawdza, czy ćwiczenie jest prawidłowo wykonywane. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie następnie zmiana w parach. Prowadzący zbiera woreczki gimnastyczne.

Część końcowa

„Gotowanie mikstury” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą na obwodzie koła w siadzie skrzyżnym. Nauczycielka jest w środku i wskazuje dziecko, która mówi jaki składnik wrzucamy do naszego kotła. Po wskazaniu 3 osób, które podają 3 składniki nauczyciel mówi: „kotle zamieszaj się” i po tych słowach wszystkie dzieci głośno podają składniki, które po kolei zostały wrzucane do kotła. Następnie nauczycielka wskazuje 3 kolejne dzieci i po podaniu przez nie składników znowu mówi: „kotle zamieszaj się”, a wszystkie dzieci po tych słowach podają po kolei już 6 składników, które zostały wrzucone do kotła. Zabawa trwa do momentu wrzucenia 9 składników.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

POPOŁUDNIE

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody, jaka jest kolejnego dnia.

Zabawy z porami roku, Zima, s. 50.

- Uczenie systematyczności, poprzez codzienne uzupełnianie kalendarza pogody.

„Bałwanek szuka drogi do kry - labirynt” – rysowanie drogi bałwanka do kry, kolorowanie bałwanka według wzoru. Zabawy z porami roku, Zima, s. 52.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, samochodów, klocków.

- Wdrażanie do zgodnej zabawy.

Dzień 3

Temat dnia: MARZEC CZARODZIEJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Cztery pory roku” – zabawa ruchowa.

„Przedwiośnie” - ćwiczenia słownikowe na podstawie obrazka na tablicę o tematyce przedwiośnia.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

II „Marcowy dywan” – układanie form płaskich na płaszczyźnie, projektowanie dywanu, wykonanie stempli z ziemniaka.

„Kompozycje zamknięte i kompozycje otwarte” – zapoznanie z pojęciami.

„Jaka to kompozycja?” - praca w zespołach.

„Stemple z ziemniaka” – wykonanie stempli.

„Wiatr układa kompozycje” – zabawa ruchowa.

„Krakowiak” - nauka podstawowego kroku i ustawienia do tańca. ruchowe na utrwalenie zmianę tempa.

„Echo rytmiczne” - wprowadzenie rytmu synkopy.

„Krakowiak” – słuchanie muzyki.

„Taniec Krakowiak” – oglądanie tańca.

„Karuzela” – zabawa do muzyki krakowiaka.

„Szukamy przedwiośnia” - spacer do parku, rozmowa połączona z obserwacją.

III Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.

„Żegnaj zimo” - teatrzyk sylwet na podstawie wiersza Anny Surowiec. Zabawy z literą „g”. Ozdabianie litery „G, g” i łączenie jej z parami liter „g”. Wyszukiwanie litery „g” w wyrazach. Otaczanie pętlą rysunków, które w swojej nazwie mają głoskę „g”. Pisanie po śladzie ołówkiem małej i wielkiej litery „g”.

RANEK

„Cztery pory roku” – zabawa ruchowa.

- Utrwalenie znajomości pór roku.

„Wiosna, lato, jesień, zima
Krążą dookoła
Zgadnij jaką pora roku
Do zabawy woła”.

Bożena Szuchalska

Dzieci siedzą w kole, w środku leżą odwrócone obrazki przedstawiające różne pory roku. Jedna osoba krąży dookoła dzieci podczas mówienia rymowanki.

Po zakończeniu wchodzi do środka i losuje obrazek i mówi jaką przedstawia porę roku.

„Przedwiośnie” - ćwiczenia słownikowe na podstawie obrazka na tablicę o tematyce przedwiośnia.

- Zapoznanie z charakterystycznymi cechami przedwiośnia, poszerzanie słownictwa.
- Aktywizowanie mowy czynnej.
- Zapoznanie z zachowaniem zwierząt i cechy pogody na przedwiośniu.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Muzyka

I. Temat: „Marcowy dywan” – układanie form płaskich na płaszczyźnie, projektowanie dywanu, wykonanie stempli z ziemniaka.

- Zapoznanie dzieci z pojęciem: kompozycja zamknięta i kompozycja otwarta,
- Zapoznanie z różnymi sposobami ozdabiania płaszczyzny przez rozmieszczanie stempla,
- Rozwijanie wyobraźni i pomysłowości dzieci.

Pomoce:

ziemniaki, plastikowe noże, różnorodne materiały tekstylne mające kompozycje otwarte, chusteczki, serwetki mające kompozycje zamknięte.

Przebieg:

„Kompozycje zamknięte i kompozycje otwarte” – zapoznanie z pojęciami. Wyjaśnienie pojęć plastycznych, wyszukiwanie przykładów w sali.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kompozycja – w sztukach plastycznych układ elementów na płaszczyźnie zestawionych ze sobą w taki sposób, aby tworzyły one harmonijną całość.

Kompozycja otwarta to taka, w której elementy znajdujące się na płaszczyźnie ułożone są w ten sposób, że gdyby płótno zostało powiększone, to można by było ułożyć dalszy ciąg kompozycji.

Przykłady kompozycji otwartej: chodnik, materiał we wzory, wykładzina.

Kompozycja zamknięta to taka, w której elementy przedstawione są w obrębie płótna w taki sposób, że stanowią zamkniętą całość i domalowanie czegokolwiek dalej byłoby trudne.

Przykłady kompozycji zamkniętej: dywan, chustka, serwetka (wzór zamknięty jest w jakiejś ozdobnej ramie, obwódce).

„Jaka to kompozycja?” - praca w zespołach.

Dzieci dzielą się na zespoły i każdy ma za zdanie podzielić otrzymane materiały na kompozycje zamknięte i kompozycje otwarte.

Sprawdzenie poprawności wykonania zadania.

„Stemple z ziemniaka” – wykonanie stempli.

Pokaz gotowych stempli oraz sposobu ich wykonania.

Dzieci samodzielnie wykonują stemple.

„Marcowy dywan” – wyjaśnienie dzieciom sposobu wykonania pracy.

Dzieci otrzymują kartki, następnie ozdabiają tworząc kompozycję zamkniętą lub otwartą.

Określanie kompozycji, jakie wykonały.

„Wiatr układa kompozycje” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się do dowolnej muzyki. na hasło: kompozycja zamknięta – tworzą koła, (dowolna ilość dzieci). na hasło: kompozycja otwarta – stają w szeregach.

II. Temat: „Krakowiak” - nauka podstawowego kroku i ustawienia do tańca.

- Zapoznanie z podstawowym krokiem tańca oraz pochodzeniem krakowiaka,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Oddziaływanie na sferę uczuć i wyobraźni,
- Ukazanie piękna tańców ludowych,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: instrumenty perkusyjne, strój krakowski lub ilustracja przedstawiająca strój krakowski, płyta z piosenką „Krakowiaczek” lub muzyka Krakowiaka.

Przebieg:

Ćwiczenia ruchowe na utrwalenie zmianę tempa.

Przy akompaniamencie miarowych ćwierćnut dzieci idą po kole, wysoko unosząc kolana. Podczas ósemek rozbiegają się w różne strony sali, na rytm ćwierćnut ponownie idą po obwodzie koła.

Dzieci ustawiają się w parach, twarzą do siebie, podają sobie ręce. Przy akompaniamencie ósemek obracają się w koło, podczas ćwierćnut puszczaają ręce i wykonują słyszane wartości w dowolny, wymyślony przez siebie sposób:

- klaskanie w ręce,
- klaskanie w ręce nad głową,
- dotykanie podłogi, na przemian pięta i palec,
- tupanie...

„Echo rytmiczne” - wprowadzenie rytmu synkopy.

Wiadomości dla nauczyciela:

Synkopa- termin muzyczny, przesunięcie akcentu z mocnej na słabą część taktu przez wydłużenie wartości nuty nieakcentowanej (słabej metrycznie) o część wartości nuty akcentowanej znajdującej się na mocnej części taktu (mocnej metrycznie).

Nauczycielka wykonuje temat, następnie jedno dziecko powtarza grając

na dowolnym instrumencie perkusyjnym. Następnie pozostałe dzieci wyklaskują, wystukują lub wytupują podany rytm.

„Krakowiak” – słuchanie muzyki.

- Jaka jest to melodia?
- Czy jest ona szybka - czy wolna?
- Czy jest ona wesoła – czy smutna?
- do czego nas zaprasza?

Wiadomości dla nauczyciela:

Krakowiak to polski taniec ludowy wywodzący się z okolic Krakowa, obecnie zaliczany do tańców narodowych. Początkowo krakowiaka tańczono wyłącznie na wsiach, z czasem stał się modny w całej Polsce. Jest to taniec szybki i wesoły, żywiołowy, wywodzący się z muzyki ludowej. Tańczy się go parami - zespołowo.

„Taniec Krakowiak” – oglądanie tańca.

Zaproszenie do sali pary tanecznej lub oglądanie nagrania.

Zapoznanie z tańcem.

„Krakowiak” – nauka kroku podstawowego – cwał dostawny, dosuwanego w przód.

Dzieci ustawiają się w kole, ręce na biodrach, prawa noga „goni” lewą. na sygnał nauczycielki zmieniają nogę lewa „goni” prawą.

„Karuzela” – zabawa do muzyki krakowiaka.

Dzieci ustawione parami jedno za drugim po linii koła. Dzieci z wewnętrznego koła podają sobie ręce, z zewnętrznego zaś opierają dłonie na ramionach swojej pary. Karuzela porusza się cwałem bocznym w prawo, zgodnie z muzyką.

Ustawienie do tańca.

Nauczycielka zapoznaje z ustawieniem pary, pokazując i omawiając na dzieciach.

Chłopiec staje w środku koła, dziewczynka na zewnątrz. Chłopiec ujmuje prawą ręką dziewczynkę w pasie, a ona opiera mu lewą dłoń na ramieniu. Druga ręka chłopca spoczywa na biodrze, dziewczynka ujmuje spódniczkę.

Próby ustawienia – sprawdzenie.

Cwał parami.

Chłopiec z dziewczynką ustawia się bokiem do siebie i przodem do kierunku tańca.

Cwał para za parą po obwodzie koła. Zatrzymują się na zmianę muzyki, gdzie wykonuje się figury, dzieci klaszczą.

Informacje dla nauczyciela:

Podczas zajęcia wprowadzamy stałą część tańca- pierwszą część i jedną figurę, kolejne dwie figury wprowadzamy w następnym tygodniu.

Taniec należy utrzymywać codziennie.

„Szukamy przedwiośnia” - spacer do parku, rozmowa połączona z obserwacją.

- Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej podczas szukania oznak przedwiośnia,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się w parku.

POPOŁUDNIE

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.

Zabawy z porami roku, Zima, s. 50.

- Utrwalenie dni tygodnia.

„Żegnaj zimo” - teatrzyk sylwet na podstawie wiersza Anny Surowiec.

- Zapoznanie dzieci z rolą narratora w inscenizacjach, teatrzykach ...,
- Zapoznanie dzieci ze zmianami zachodzącymi w świecie przyrody.

Postacie: Basia i bałwan, narrator.

„Przyszła Basia do bałwana:

Basia:

Chciałabym zapytać pana

czy pan ciepło jest ubrany?

Czy nie zimno panu trochę?

Może panu coś przyniosę?

Bałwan:

Nie potrzeba mi niczego

bo kubraczek mam ze śniegu,

garnek służy mi za czapkę...
wprawdzie czasem zimno kapkę,
bo z metalu jest zrobiony
za to ładnie ozdobiony:
ma dwa ucha, kwiaty piękne
chyba z dumy zaraz pękne!

Basia:

Ale mróz tak strasznie szczypie...

Bałwan:

Ja się czuję znakomicie!
Mróz nie straszny dla mnie jest
bo się ruszam stale fest!
Chucham w ręce, skaczę sobie
i ciepłutko mi się robi.

Basia:

Mój bałwanku, mój kochany,
zima jeszcze potrwa trochę,
może chociaż rękawice
zaraz z domu ci przyniosę
by ogrzały twoje ręce?

Bałwan:

Hej, hej Basiu już wystarczy,
nie potrzeba ubrań więcej,
bo to słońce no i deszcz
dla bałwana straszna jest.

Stoi bałwan dzień i dwa
uśmiechniętą buzię ma.
Myśli sobie: fajna sprawa
to dla dzieci jest zabawa,
gdy ze śniegu kule toczą
i ze sobą stale drocą
która kula lepsza jest

Ustawiają je na sobie,
po czym zaczynają zdobić:
w rękawice, szalik kolorowy
i bałwanek już gotowy.

Stoi bałwan tydzień, dwa,
lecz nietęgą minę ma.

Basia:

Hej bałwanku! Jak się masz?
jakaś smutna twoja twarz,
Ktoś Cię skrzywdził?
Coś ci zniszczył i wyrzucił?
To byś bardzo mnie zasmucił
taką wieścią nieprzyjemną...

Bałwan:

Nie, nie, tylko coś się dzieje za mną.
Trochę śniegu mi ubyło,
czapka mi się przekrzywiła...

Basia:

Nic się nie martw, ja pomogę
przeżyć ci ten trudny czas
zanim w marcu ruszysz w drogę
i zostawisz tutaj nas.

Stał bałwanek miesiąc, dwa,
aż zaczęła spływać kra,
wielkie tafle lodu płyną
na nich bałwan z dziwną miną,
który nie wie co się dzieje,
bo gdy słońko wiosną grzeje
to on zmniejsza się - topnieje.

Zanim Basia się spostrzegła,
to bałwanek zniknął już,
a z nim zima no i mróz.
Gdy się zmienia pora roku,
trudno jej dotrzymać kroku.

Przyszła wiosna, słońce świeci,
w parku słychać już śmiech dzieci,
wszystkie cieszą się i skaczą,
że już zimy nie zobaczą.

Witaj wiosno! Witaj nam!
I otwieraj już swój kram
pełen ciepła i zieleni,
śpiewu ptaków, tęczy barw,
my czekamy z utęsknieniem,
niech ta pora ciesz nas!

Informacja dla nauczyciela:

Może nauczyć i wykorzystać inscenizację i przedstawić innym dzieciom lub rodzicom.

Zabawy z literą „g”. Ozdabianie litery „G, g” i łączenie jej z parami liter „g”. Wyszukiwanie litery „g” w wyrazach. Otaczanie pętlą rysunków, które w swojej nazwie mają głoskę „g”. Pisanie po śladzie ołówkiem małej i wielkiej litery „g”. *Zabawy z porami roku, Zabawy z literami, s. 32 i 33.*

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „g, G”,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski „g” w nagłosie i śródgłosie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

Dzień 4

Temat dnia: W MARCU JAK W GARNCU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Garnek” - prowadzenie linii po śladzie, rysowanie marcowej pogody.

„Nadchodzi wiosna” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

„Krakowiak” – utrwalenie tańca, kroku podstawowego i poznanych figur.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II „Wiosenne przysłowia” – tworzenie melodii do przysłowia ludowego.

„Przysłowia mądrością narodów” - wyjaśnianie przysłów ludowych.

„Jaki to instrument?” – zabawa słuchowa.

„Idzie wiosna” – dowolna interpretacja ruchem muzyki Mieczysława Karłowicza „Z nową wiosną”.

Zajęcia ruchowe – zestaw 22.

Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

III „Pogoda” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.

„Co to za obrazek?” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

RANEK

„Garnek” - prowadzenie linii po śladzie, rysowanie marcowej pogody.

Ćwiczenia grafomotoryczne.

- Wdrażanie do uważnego prowadzenia linii ciągłych po śladzie.

„Nadchodzi wiosna” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Joanny Myślińskiej.

- Utrwalenie cech charakterystycznych dla przedwiośnia.

„Nadchodzi wiosna – świat młodnieje,
cała przyroda budzi się,
przez pola, łąki, lasy, knieje,
wiosenny powiew niesie się.
I świergot ptaków, żab kumkanie,
tętniący życiem trel słowika,
i jeszcze świerszcza cudne granie
– do głębi serca nas przenika.
Nadchodzi wiosna - śnieg topnieje,
zawszgd dochodzi szum i gwar,
a w ptasich gniazdach coś się dzieje
– to dopiero wiosenny czar!”

„Krakowiak” – utrwalenie tańca, kroku podstawowego i poznanych figur.

- Kształcenie umiejętności estetycznego poruszania się,
- Zwrócenie uwagi na zachowanie równych odstępów pomiędzy parami.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Wiosenne przysłowia”
– tworzenie melodii do przysłowia ludowego.

- Zapoznanie dzieci z przysłowiami ludowymi dotyczącymi przyjścia wiosny,
- Tworzenie melodii do podanego krótkiego tekstu,
- Wzbogacenie doświadczeń nowymi pojęciami,
- Wytworzenie pogodnego i radosnego nastroju.

Pomoce:

instrumenty perkusyjne, przysłowia napisane na kartkach, muzyka Mieczysława Karłowicza „Z nową wiosną”, chustki lub paski bibuły.

Przebieg:

„Przysłowia mądrością narodów” - wyjaśnianie przysłów ludowych.

Nauczycielka mówi przysłowie, zawiesza na tablicy, a dzieci wyjaśniają, co ono oznacza.

„W marcu jak w garncu”.

„Gdy dzika gęś w marcu przybywa, ciepła wiosna bywa”.

„A po lutym marzec spieszy, koniec zimy wszystkich cieszy”.

„Kto w marcu zasieje, ten się na wiosnę śmieje”.

„W marcu śnieżek sieje, a czasem słonko grzeje”.

Wiadomości dla nauczyciela:

Przysłowie to krótkie zdanie, wyrażające ogólną myśl, pouczenie lub przestrozę, często wywodzą się z mądrości ludowej.

„Jaki to instrument?” – zabawa słuchowa.

Na środku leżą różne instrumenty perkusyjne. Dzieci nazywają instrumenty.

Jedno dziecko siada na środku, pozostałe odwracają się tyłem do środka koła. Dziecko siedzące w środku gra na dowolnym instrumencie, a dzieci odgadują.

„Wiosenne przysłowia” – tworzenie melodii do przysłowia ludowego.

Nauczycielka wybiera dowolne przysłowie. Chętne dziecko tworzy do niego melodię. Może wybrać instrument, grać na nim i śpiewać.

Nauczycielka mówi dowolne przysłowie w wymyślonym przez siebie rytmie - dzieci powtarzają. Następnie chętne dziecko przejmuje rolę nauczycielki.

„Idzie wiosna” – dowolna interpretacja ruchem muzyki Mieczysława Karłowicza „Z nową wiosną”.

Dzieci dowolnie interpretują ruchem muzykę. Mogą wykorzystać chustki lub paski bibuły.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 22.

Temat: Ćwiczenia w parach z przyborem kształtujące ogólną sprawność fizyczną.

POPOŁUDNIE

„Pogoda” - słuchanie wiersza Joanny Myślińskiej.

„Pogoda to straszny łobuziak,
nie słucha, kiedy ją proszę,
gdy mam ochotę na słonko,
każe mi wkładać kalosze.
A kiedy znowu zapagnę
pojeździć sobie na sankach,
ona roztopia śnieg cały
aż cieknie z mego bałwanka.
Pogoda bywa grymaśna,
ale też czasem jest miła
no i przynosi mi słońce
bym się na dworze bawiła”

Joanna Myślińska

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.
Zabawy z porami roku, Zima, s. 50.

„Co to za obrazek?” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

- Rozwijanie umiejętności zapamiętywania treści obrazka i przedstawienie go w sposób słowny,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych tematycznie z treścią obrazka.

Dzieci siedzą w kole. na dywanie leżą obrazki związane tematycznie z przedwiośnią. Dzieci przyglądają się i zapamiętują. Jedno dziecko wychodzi z sali. Drugie zabiera jeden obrazek. Dziecko wraca i ma za zadanie opowiedzieć, jakiego obrazka brakuje.

Dzień 5

Temat dnia: WIATR - PRZYJACIEL CZY SZKODNIK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zawody wiatrów” - ćwiczenie oddechowe.

„Mały wietrzyk, duży wiatr” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II „Wiatr i wietrzyk” - określanie roli wiatru w środowisku przyrodniczym i gospodarce człowieka, uświadomienie niszczącej siły wiatru na podstawie wiersza „Wietrzyk i wicher” D. Kossakowskiej

„Wietrzyk i wicher” - recytacja wiersza D. Kossakowskiej

„Co to jest wiatr?” - rozmowa na temat wiatru i jego sekretów.

„Czy wiatr jest pożyteczny?” - zagadki obrazkowe, praca w zespołach.

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe z folią malarską.

„Wiatr”, „Wietrzyk, wiatr i wietrzysko”, „Wyścigi wiatrów” - zabawy ruchowe

„Wiatr” - przedstawianie sceny inspirowanej zjawiskiem przyrodniczym, wykonanie pracy techniką kalkografii.

„Wiatr” – zabawa ruchowa.

„Wiatr” - podanie tematu i zapoznanie dzieci z nową techniką plastyczną kalkografią.

III Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.

„Znajdź różnice między obrazkami” – ćwiczenie spostrzegawczości.

„Wiatr i wietrzyk” – zabawa naśladowcza.

RANEK

„Zawody wiatrów” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci ustawiają się w dwa rzędy – zawody par. Każde dziecko ma małą

kulkę z waty. Zadaniem dzieci jest dmuchnąć jak najmocniej, aby kulka poleciała jak najdalej.

„Mały wietrzyk, duży wiatr” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Dzieci otrzymują kartkę A3, podzieloną linią pionową na pół.

Na sygnał słowny: mały wietrzyk, rysują wolno „esy- floresy”, duży wiatr – rysują szybko „esy- floresy” (musi być ich dużo).

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Wiatr i wietrzyk” - określanie roli wiatru w środowisku przyrodniczym i gospodarce człowieka, uświadomienie niszczącej siły wiatru na podstawie wiersza „Wietrzyk i wicher” D. Kossakowskiej

- Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami wiatru,
- Nabywanie umiejętności swobodnego wypowiedzania się na dany temat w oparciu o własne wiadomości i doświadczenia,
- Rozwijanie umiejętności aktywnego słuchania wypowiedzi innych,
- Wskazywanie niszczącego wpływu powietrza na życie przyrody (wichura, huragan, tornado),
- Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas zabaw ruchowych na powietrzu.

Pomoce: kukiełki wiatrów (wiatr i wietrzyk), wiersz „Wietrzyk i wicher” D. Kossakowskiej, ilustracje do wiersza, folia malarska.

Przebieg:

„Wietrzyk i wicher” - recytacja wiersza D. Kossakowskiej

Nauczycielka recytuje wiersz „Wietrzyk i wicher” wykorzystuje kukiełki wiatrów (wiatr i wietrzyk).

„Wietrzyk i wicher” – Dorota Kossakowska

Przyleciał wietrzyk do lasu małego
i zaczął cicho wiać.
Już wszystkie zajęczki się obudziły
i nie chcą dłużej spać.
Pogłaskał lekko świerki i sosny.
Coś jeszcze zagrać chciał.
Zaszumiał dębom na leśnej polanie
i już za chwilę spał.
Jego brat wicher też nie próżnował.
Przemierzał szybko świat.
Połamał drzewa, potargał krzaki,
do sadu z szumem wpadł.
Starej jabłoni dziś nie oszczędził
Szaleje i huczy groźnie.
- Kochany wietrze popatrz na brata,
On się porusza ostrożnie.

Omówienie treści wiersza, zwrotów i określeń wiatru.

„Co to jest wiatr?” - rozmowa na temat wiatru i jego sekretów.

Wiadomości dla nauczyciela:

Wiatr jest jednym ze składników pogody. Powstaje w wyniku nierównomiernego nagrzewania się powietrza. Wiatr to inaczej ruch powietrza. Jego siła jest różna i zależy od prędkości, z jaką powietrze się porusza.

- Jak możemy określić wiatr w zależności od jego siły?

Dzieci wymieniają określenia dotyczące wiatru (określenia takie jak: wietrzyk, wiaterek, wiatr, bryza, wichura, wietrzysko, zawierucha, zawieja, zamieć, wicher, halny, huragan, orkan, sztorm itp.). Próbują wyjaśnić te określenia.

„Czy wiatr jest pożyteczny?” - zagadki obrazkowe, praca w zespołach.

Dzieci siadają do stolików (praca zespołowa).

Na stolikach znajdują się ilustracje przedstawiające: wiatrak, liście, żaglówkę, latawiec, szybowiec, osę, kota, dom, samochód.

Następnie nauczycielka prosi dzieci o wybranie tych obrazków, które przedstawiają to, co jest poruszane wiatrem. Omówienie pracy w zespole.

Wypowiedzi dzieci:

- Kiedy wiatr jest pożyteczny, a kiedy przynosi szkody?

Wyjście na podwórko - zabawy ruchowe z folią malarską.

„Wiatr” - zabawa ruchowa.

Dzieci otrzymują folię malarską trzymając nad głowami puszczają ją i obserwują jej powolne opadanie.

„Wietrzyk, wiatr i wietrzysko” - zabawa ruchowa.

Folię malarską, dzieci trzymają w obu rękach- reagują w następujący sposób:

Wietrzyk - dzieci poruszają folię w sposób delikatny, tak by folia cichutko szeleściła.

Wiatr - dzieci poruszają mocniej.

Wietrzysko – dzieci poruszają gwałtownie (tak by była jak najbardziej zniszczona, porwana).

„Wyścigi wiatrów” - zabawa ruchowa.

Dzieci podnoszą kawałki folii, lub dzielą się nią, biorą w obie ręce, unosząc nad głowę i robią wyścigi, który wiatr jest szybszy.

II. Temat: „Wiatr” - przedstawianie sceny inspirowanej zjawiskiem przyrodniczym, wykonanie pracy techniką kalkografii.

- Zapoznanie z nową techniką plastyczną: kalkografią,
- Wdrażanie do zachowania bezpieczeństwa podczas korzystania z żelazka,
- Rozwijanie wyobraźni fantazji dzieci.

Pomoce: kolorowe nici, fioletowa lub czarna kalka ołówkowa lub maszynowa, kartki białe A3 i A4, żelazko, przygotowane stanowisko do prasowania.

Przebieg:

„Wiatr” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko ma kolorową nitkę o długości 40- 50 cm. za pomocą wymachów rąk mają wprowadzić nitkę w ruch.

„Wiatr” - podanie tematu i zapoznanie dzieci z nową techniką plastyczną kalkografią.

Wiadomości dla nauczyciela:

Kalkografia to technika graficzna, za pomocą której możemy wykonać ciekawe prace plastyczne. Można wykonać ją w różny sposób np. na kartce papieru z nici, papieru lub firanek układamy kompozycję, następnie przykrywamy to fioletową lub czarną kalką ołówkową lub maszynową i prasujemy gorącym żelazkiem. w miejscach gdzie był materiał (np. nitki, papier, firanki, koronki) powstaną białe plamy, a kalka pod wpływem gorącego żelazka odbije się na kartce.

Wyjaśnienie dzieciom kolejnych etapów pracy:

- Na kartce papieru A4 z nici układamy kompozycję wiatru,
- Następnie przykrywamy to fioletową lub czarną kalką ołówkową lub maszynową,
- Aby żelazko się nie pobrudziło przykrywamy to kartką A3 lub gazetą,
- Prasujemy gorącym żelazkiem,
- Zdejmujemy kartkę, folię i nici.

W miejscach, gdzie były nitki powstaną białe plamy, a kalka pod wpływem gorącego żelazka odbije się na kartce.

Przejsie do stolików i układanie kompozycji wiatru z nici.

Prasowanie w miejscu wyznaczonym (zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas korzystania z żelazka).

Wystawa prac dzieci.

POPOŁUDNIE

Marcowy kalendarz pogody – zapis pogody jaka jest kolejnego dnia.

„Znajdź różnice między obrazkami” – ćwiczenie spostrzegawczości.

- Rozwijanie percepcji wzrokowej.

Dzieci otrzymują obrazki, porównują i mają znaleźć różnice pomiędzy nimi.

„Wiatr i wietrzyk” – zabawa naśladowcza.

Dzieci otrzymują gazety. do dowolnej muzyki poruszają gazetą. Nauczycielka mówi jaki mają przedstawić rodzaj wiatru: wietrzyk, wichurę, huragan.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DBAMY O ZDROWIE NA PRZEDWIOŚNIU

Dzień 1

Temat dnia: **JEMY ZDROWE RZECZY**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Co służy naszemu zdrowiu?” – tworzenie mapy mentalnej.

„Symbole zdrowia” – kolorowanie obrazków i przyklejanie do mapy mentalnej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

II „Co jest zdrowe, a co nie? – zabawy słownikowe, tworzenie zbiorów według określonych cech.

„Koszyk pełen produktów” – rozpoznawanie produktów żywnościowych po dotyku.

Przeliczanie produktów liczenie w zakresie 9 od lewej i prawej strony.

„Jemy zdrowe rzeczy” – rozmowa z dziećmi.

Tworzenie zbiorów produktów według określonych cech (dzieci powinny same wymienić te cechy): żywność zdrowa – żywność niezdrowa, produkty mleczne – inne produkty, itp.

Nazywanie i kolorowanie produktów, które należy jeść na przedwiośniu,

„Wiem, co jest zdrowe” – zabawa ruchowa.

Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola – określanie pogody na przedwiośniu.

III „Zdrowe rzeczy jem, bo chcę być zdrowy” - założenie hodowli szczypioru.

„Jak być zdrowym?” – rozmowa na podstawie wiersza Anny Surowiec

„Taniec warzyw i owoców” – zabawa ruchowa przy muzyce.

RANEK

„Co służy naszemu zdrowiu?” – tworzenie mapy mentalnej.

- Rozwijanie zainteresowań tematem kompleksowym.

Nauczyciel wiesza arkusz szarego papieru z napisem: ZDROWIE. Dzieci mówią co kojarzy się ze zdrowiem, nauczyciel zapisuje wszystkie propozycje (np. mycie ciała, spacer, spożywanie warzyw i owoców).

„Symbole zdrowia” – kolorowanie obrazków i przyklejanie do mapy mentalnej.

Pomoce: obrazki do kolorowania (mały format) związane ze zdrowiem np. parasolka, jabłko, mydło,...

Każde dziecko otrzymuje jedną, małą karteczkę z obrazkiem związanym z dbaniem o zdrowie do pokolorowania np. mydło, szczoteczka do zębów, jabłko, deszcznik i parasolka, itp. Po wykonaniu zadania z pomocą nauczyciela przykleja rysunek na mapie pod odpowiednim podpisem: mycie ciała – mydło, ręcznik; spacer – las, park; zdrowe żywienie – jabłko, jogurt, itp. Pod jednym napisem może znaleźć się kilka rysunków. Dzieci mogą również samodzielnie wykonywać rysunki na karteczkach.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

Pomoce: woreczki.

„Marsz z woreczkami na głowie” – marsz po obwodzie koła.

„Wędrujące woreczki” – przekładanie woreczków z ręki do ręki wokół własnej osi w różnych kierunkach.

„Woreczki – piłeczki” – podrzucanie woreczka jedną ręką, chwyt drugą.

„Szukamy domków” – dzieci kładą woreczek na podłogę, biegają po sali, na sygnał „wszyscy do domów” siadają obok najbliższego woreczka. Liczenie ile osób znalazło się w jednym domku.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Co jest zdrowe, a co nie?”
– zabawy słownikowe, tworzenie zbiorów według określonych cech.

- Wzbogacanie słownika dzieci o pojęcia związane ze zdrowiem,

- Uświadomienie dzieciom wpływu odżywiania na zdrowie człowieka,
- Zachęcanie do spożywania warzyw i owoców.

Pomoce: koszyk, chusta do przykrycia koszyka, cebula, jogurt, cukierek, jabłko, gruszka, butelka z piciem, marchewka, lizak, chipsy, szarfy, *Zabawy z porami roku*, *Zima*, s. 53, piłka.

Przebieg:

„Koszyk pełen produktów” – rozpoznawanie produktów żywnościowych po dotyku.

Dzieci po dotyku rozpoznają, co znajduje się w koszyku. Następnie cała grupa wspólnie dzieli wybrane nazwy na głoski (cebula, jogurt, cukierek, jabłko, gruszka, butelka z piciem, marchewka, lizak, chipsy).

Przeliczanie produktów liczenie w zakresie 9 od lewej i prawej strony.

„Jemy zdrowe rzeczy” – rozmowa z dziećmi.

- Które produkty należy jeść codziennie? Dlaczego?
- Które produkty nie są zdrowe dla człowieka? Dlaczego?

Tworzenie zbiorów produktów według określonych cech (dzieci powinny same wymienić te cechy): żywność zdrowa – żywność niezdrowa, produkty mleczne – inne produkty, itp.

Nazywanie i kolorowanie produktów, które należy jeść na przedwiośniu, *Zabawy z porami roku*, *Zima*, s. 53.

„Wiem, co jest zdrowe” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Jedno dziecko trzyma piłkę, rzuca do kolegi wymieniając dowolny produkt. Jeśli wymieniony produkt jest zdrowy dziecko łapie piłkę, jeśli nie chowa ręce do tyłu. Osoba, która się pomyli siada.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru nietypowego: skarpetki,
- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy – przeciwdziałanie płaskostopiu.

Przybory: skarpetka.

Czynności organizacyjno – porządkowe

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Ćwiczący zdejmują jedną skarpetkę, druga zostaje na stopie.

Ustawienie w rozsypce:

Wspinamy się na palce, ręce w górę i naśladujemy ruchy rąk i nóg tak jakbyśmy wdrapywali się po drabinie.

Ręce w górę w bok, naśladujemy drzewo podczas różnej aury:

- wieje zefirek, (lekkie ruchy ramion na boki)
- wieje halny,
- trąba powietrzna.
- w siadzie o nogach ugiętych bosą stopą zdejmujemy skarpetkę z drugiej stopy.

Część główna

Ćwiczenia równoważne w postawie stojącej ćwiczenia powtarzamy po 3 razy:

Ręce w górę, prawą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w przód lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, lewą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w przód lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, prawą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, lewą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, prawą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, lewą stopą chwyatamy skarpetę i unosimy nogę w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, w prawą stopę chwyatamy skarpetkę unosimy nogę w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej.

Skarpetka leży przed stopami.

Pozycja rozkrok ramiona w bok:

Ruch:

na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół,

na 2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok.

Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok.

Ruch:

na 1 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,

na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian.

Podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię.

Część końcowa

W siadzie skrzyżnym, plecy proste, ramiona w bok przedramiona w górę ugięte, palce wskazujące wyprostowane. Obracając głowę raz w prawa stronę raz w lewą dmuchamy w wystawiony palec wskazujący, powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola – określanie pogody na przedwiośniu.

POPOŁUDNIE

„Zdrowe rzeczy jem, bo chcę być zdrowy” - założenie hodowli szczypiorku.

- Zachęcenie dzieci do obserwacji wzrostu i spożywania szczypiorku.

„Jak być zdrowym?” – rozmowa na podstawie wiersza Anny Surowiec.

- Utrwalenie zasad zdrowego żywienia.
- Rozwijanie zamiłowania do poezji.

Powiem wam w sekrecie wielkim,
że nie lubię jeść brukselki
i marchewki też nie znoszę,
za to ciastka - bardzo proszę!
Mogę zjeść z pół kilograma,
gdy nie widzi tego mama.

To niezdrowe, wiem coś o tym,
bo mnie brzuszec boli potem
i lekarstwo muszę pić,
więc już zdrowym wolę być
i posłuchać swojej mamy
i jeść obiad z warzywami.

Bo w nich jest witamin moc
więc energią tryskam wprost,
na podwórku bawię się,
ruch to zdrowie - każdy wie,
tlen myśleniu także służy
i tym małym i tym dużym.

Wszystkie dzieci więc zachęcam,
by jeść warzyw jak najwięcej,
by pić soki, ruszać się
żadnej grypie nie dać się.
Kto tych zasad pilnuje
ten rzadko choruje.

Anna Surowiec

„Taniec warzyw i owoców” – zabawa ruchowa przy muzyce. Dzieci improwizują ruchy całego ciała przy muzyce czyli taniec warzyw i owoców.

- Rozwijanie kreatywności ruchowej, doskonalenie koordynacji ruchowej całego ciała.

Dzień 2

Temat dnia: DBAMY O HIGIENĘ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Kubek, pasta i szczoteczka” – ćwiczenia grafomotoryczne. Rysowanie po śladzie kubeczka, pasty do zębów i szczoteczki. Ozdabianie kubeczka.

„Czy potrafisz?” – zabawa ruchowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

II „Staś brudasek” – zabawy słownikowe na temat higieny osobistej na podstawie wiersza Anny Surowiec. Rozmowa na temat wiersza.

„Kto ma taki obrazek?” – zabawa ruchowa z elementem spostrzegawczości.

„Układamy obrazki” – dzieci wspólnie przyklejają do kartki obrazkowe puzzle

„Budujemy zdania” – układanie zdań o swoim obrazku. Wspólne przeliczanie wyrazów w zdaniu. Próby układania opowiadania o obrazku z użyciem pojęć: najpierw, potem...

„Myjemy całe ciało” – kolorowanie obrazków.

„Przybory do mycia zębów” – składanie papieru, wycinanie, kolorowanie.

„Zasady higieny jamy ustnej” – rozmowa z dziećmi.

Umieszczenie szczoteczki i pasty w kubeczku.

Co to jest higiena jamy ustnej?” – wypowiedzi dzieci podsumowujące zajęcia.

III Zabawy z literą „c”. Ozdabianie litery „C, c”. Wyszukiwanie obrazków, w których nazwa zawiera głoskę „c”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „c” po śladzie.

„Rozmowa przyborów do mycia” – zabawa dramatyczna.

„Szczoteczka do kubeczka” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

RANEK

„Kubek, pasta i szczoteczka” – ćwiczenia grafomotoryczne

Rysowanie po śladzie kubeczka, pasty do zębów i szczoteczki. Ozdabianie kubeczka. *Ćwiczenia grafomotoryczne.*

- Przygotowanie dzieci do nauki pisania.

„Czy potrafisz?” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna, na przerwę nauczyciel wyznacza różne zadania:

- Dwie nogi i ręka na podłodze,
- Dwie ręce i noga na podłodze,
- Chwytny koleżkę za ucho,
- Ręce i stopy nie mogą dotykać podłogi,
- Głowa dotyka ściany,
- Brzuch dotyka podłogi, itp.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Plastyka

I. Temat: „Staś brudasek” – zabawy słownikowe na temat higieny osobistej na podstawie wiersza Anny Surowiec.

- Wzbogacanie słownika dzieci o nowe pojęcie: higiena osobista,
- Uświadamienie dzieciom wpływu mycia ciała na nasze zdrowie.

Pomoce: wiersz Anny Surowiec „Staś brudasek”, obrazki związane z higieną pocięte na cztery części - dla każdego dziecka jedna część (liczba w zależności od liczebności grupy), kartki, klej, *Zabawy z porami roku, Zima, s. 53.*

Przebieg:

„Staś brudasek” – słuchanie wiersza Anny Surowiec.

Był raz sobie Staś niesforny
co mu mycie szło opornie,
chodził brudny cały dzień,

taki to był z niego leń.
W domu wszyscy protestują
i do mycia nawołują.

Ależ Stasiu! To żenada!
Brudnym chodzić nie wypada.
Co powiedzą na to dzieci?
Brzydko brudem stale świecić!
Buzię czarną masz jak smoła.
„Brudas” idzie! Będą wołać.

- nie obchodzi mnie to wcale,
ja się czuję doskonale,
brud nie gryzie wcale mnie,
niech się myje ten, kto chce!
Szczotka, mydło już są w koszu,
bo przyborów tych nie znoszę.

Mama ręce załamuje,
że syn źle się zachowuje.
Tata chodzi stale zły,
a Staś dalej w brudzie tkwi.
Nie używa wody, mydła,
jest podobny do straszdyła.

Lecz nie rusza go to wcale,
myć się nie zamierza dalej.
Na uwagi Staś jest głuchy,
nie ma w nim też żadnej skruchy,
gdy rodzice go strofują
i do mycia przywołują.

Stasiu! Brudny jesteś nieustannie,
czas się już wykąpać w wannie,
umyć czarne ręce, buzię,
dosyć już żyć w takim brudzie!
Czas przeprosić mydło, wodę
no i zadbać o urodę.

Lecz tu widać już z daleka,
że choroba tylko czeka,
by „przytulić” się do Stasia
i kto będzie go pocieszać,
kiedy w łóżku będzie sam?
Ja mu wtedy radę dam:

Jak się szybko nie umyjesz
To się bawić będziesz sam!
My nie chcemy mieć smolucha,
lecz czystego Stasia zucha,
Który czesze się i myje,
buzię, ręce oraz szyję.

Rozmowa na temat wiersza:

- Jak nazywa się bohater wiersza?
- Czego nie lubił robić Staś?
- O co rodzice prosili synka?
- Czy Staś słuchał rad rodziców?
- Kto z was chciałby się bawić ze Stasiem?
- Jakie rady dalibyście chłopcu?

„Kto ma taki obrazek?” – zabawa ruchowa z elementem spostrzegawczości.

Nauczyciel ma przygotowane obrazki związane z tematem, pocięte na cztery części. Rozdaje każdemu dziecku po jednej części obrazka. Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna, na przerwę szukają osób, które mają pozostałe części obrazka (krótka przerwa). Kiedy nauczyciel ponownie wystukuje rytm poruszają się z za rękę z osobami, które mają wspólny obrazek. Nauczyciel robi tyle przerw, aż wszystkie dzieci połączą się w czwórki.

„Układamy obrazki” – dzieci wspólnie przyklejają do kartki obrazkowe puzzle (czteroelementowe).

„Budujemy zdania” – każda grupa układa zdanie o swoim obrazku. Wspólne przeliczanie wyrazów w zdaniu. Próby układania opowiadania o obrazku z użyciem pojęć: najpierw, potem...

„Myjemy całe ciało” – kolorowanie obrazków.

Dzieci kolorują tylko te przedmioty, które są potrzebne do dbania o czystość. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 53.*

**II. Temat: „Przybory do mycia zębów”
– składanie papieru, wycinanie, kolorowanie.**

- Zapoznanie ze sposobem wykonania kubeczka metodą orgiami,
- Zapoznanie z pojęciami: zęby mleczne, zęby stałe,
- Wdrażanie do dokładnego składania papieru,
- Kształcenie umiejętności cięcia po linii,
- Utrwalenie zasad higieny jamy ustnej.

Pomoce: kubeczek, szczoteczka, pasta do zębów (dla dzieci i dorosłych), kartki kolorowego papieru, kartka z narysowaną pastą do zębów i szczoteczką.

Przebieg:**„Zasady higieny jamy ustnej” – rozmowa z dziećmi.**

Nauczyciel pokazuje przybory do mycia zębów.

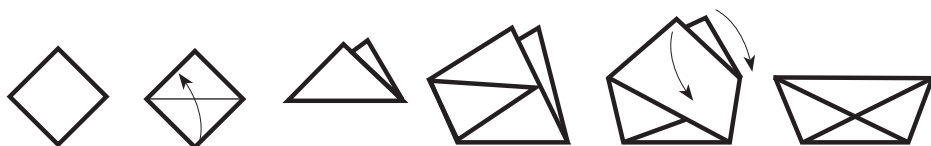
- do czego one służą?
- Dlaczego należy myć zęby?
- Ile razy dziennie należy myć zęby?
- Czym różnią się pasty (dla dzieci i dla dorosłych)?

Wyjaśnienie, że pasta dla dzieci ma troszeczkę inny skład, zawiera więcej fluoru. Służy do mycia zębów mlecznych.

„Przybory do mycia zębów” – podanie tematu pracy.

Wykonanie kubeczka – orgiami.

Każde dziecko otrzymuje kolorową kartkę w kształcie kwadratu, składa ją według instrukcji.

Dzieci ozdabiają kubeczek według własnego pomysłu – rysują na nim swój znaczek.

Wykonanie szczoteczki i pasty do zębów.

Dzieci otrzymują kartkę, na której narysowana jest szczoteczka i pasta do zębów, kolorują, następnie wycinają.

Umieszczenie szczoteczki i pasty w kubeczku.

Oglądanie prac dzieci.

„Co to jest higiena jamy ustnej?” – wypowiedzi dzieci podsumowujące zajęcia.

POPOŁUDNIE

Zabawy z literą „c”. Ozdabianie litery „C, c”. Wyszukiwanie obrazków, w których nazwa zawiera głoskę „c”. Pisanie ołówkiem małej i wielkiej litery „c” po śladzie.

- Zapoznanie z wyglądem małej i wielkiej litery „c”,
- Rozwijanie analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej,
- Wyróżnianie głoski „c” w nagłosie i wygłosie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne.

„Rozmowa przyborów do mycia” – zabawa dramowa. Dzieci dobierają się w pary, improwizując rozmowę np. kubeczka i pasty do zębów, odpowiednio wchodząc w role.

- Rozwijanie umiejętności posługiwania się czynnym słownikiem.
- Rozwijanie kreatywności słownej.

„Szczoteczka do kubeczka” – zabawa ruchowa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci dobierają się trójkami (jedno albo dwójka dzieci musi stać samo, jeśli wszystkie dzieci tworzą trójki w zabawie uczestniczy nauczyciel). Dwójka dzieci staje naprzeciwko siebie i bierze się za ręce – tworzy kubeczek, pozostałe dzieci to szczoteczki, które poruszają się po sali. na słowa: szczoteczka do kubeczka, dzieci wchodzą pomiędzy dwójki (jedna albo dwie osoby nie znajdują sobie miejsca). Zabawę powtarzamy, aż każde z dzieci będzie szczoteczką.

Dzień 3

Temat dnia: **UBIERAMY SIĘ ODPOWIEDNIO DO POGODY**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Zabawy z plasteliną” - ćwiczenia małych partii mięśniowych.

„Co wkładamy najpierw?” – zabawa słowno – ruchowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23.

II „Spacer z mamą i tatą” - malowanie farbą akwarelową.

„Środowiska naturalne” – oglądanie ilustracji, wypowiedzi dzieci.

„Spacer z rodzicami” – zabawa ruchowo – słownikowa.

„Idziemy na spacer” – zabawa ruchowa.

„Krakowiak” - nauka dwóch figur tańca.

„Noga goni nogę” – utrwalenie kroku podstawowego.

„Jaki to taniec?” - zagadki słuchowe.

„Krakowiak” – taniec dzieci.

III „Ubieramy się odpowiednio do pogody” – kolorowanie obrazków.

„Czy jesteś dobrym obserwatorem?” – zabawa integracyjna.

„Co można robić, gdy.....pada deszcz, pada śnieg.....” – zabawa słowna.

RANEK

„Zabawy z plasteliną” - ćwiczenia małych partii mięśniowych.

- Utrwalenie wyglądu litery „C, c”.

Tworzenie liter pisanych c, C z plasteliny, przyklejenie ich do kartki, tworzenie ramki z plastelinowych wzorków.

„Co wkładamy najpierw?” – zabawa słowno – ruchowa.

My ubrania ładne mamy
bardzo sprawnie je wkładamy.

Jednak proszę powiedz nam,
co ja pierwsze włożyć mam?

Bożena Szuchalska

Dzieci stoją w kole, mówią rymowaną. Wybrane dziecko musi wymienić dwie rzeczy do ubrania, pozostałe odgadują co należy włożyć najpierw (np. skarpety czy buty, koszulkę czy bluzkę, sweter czy bluzeczkę). Następnie dzieci naśladują ubieranie danej części garderoby.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Muzyka

I. Temat: „Spacer z mamą i tatą”
- malowanie farbą akwarelową.

- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się farbami akwarelowymi,
- Rozwijanie pomysłowości dzieci w ukazaniu tematu plastycznego,
- Zachęcenie do wspólnych spacerów z rodziną.

Pomoce: ilustracje parku, lasu, łąki, farby akwarelowe, pędzle, kartki.

Przebieg:

„Środowiska naturalne” – oglądanie ilustracji, wypowiedzi dzieci.

Na dywanie rozłożone są ilustracje: parku, lasu, łąki. Dzieci omawiają poszczególne środowiska naturalne.

„Spacer z rodzicami” – zabawa ruchowo – słownikowa.

Kiedy gra muzyka dzieci poruszają się po sali pomiędzy rozłożonymi na dywanie obrazkami lasu, parku, łąki. na przerwę w muzyce stoją przy obrazku, przedstawiającym miejsce gdzie chciałyby wybrać się z rodzicami na spacer. Dzieci muszą uzasadnić swój wybór.

„Spacer z mamą i tatą” – podanie tematu pracy plastycznej.

Dzieci przechodzą do stolików. Malują farbami akwarelowymi swój spacer z mamą i tatą.

Odkładają prace do wyschnięcia.

„Idziemy na spacer” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno dziecko jest rodzicem (mamą lub tatą), drugie dzieckiem. Rodzic idzie w postawie stojącej, dziecko przykuca.

Omówienie prac dzieci, wykonanie wystawki prac.

II. Temat: „Krakowiak” - nauka dwóch figur tańca.

- Zapoznanie z figurami tańca oraz ich nazwami,
- Zapoznanie z polskimi tańcami narodowymi,
- Kształcenie orientacji przestrzennej oraz poczucia rytmu,
- Ukazanie piękna muzyki polskich tańców narodowych,
- Kształcenia umiejętności estetycznego poruszania się.

Pomoce: muzyka do polskich tańców narodowych: polonez, krakowiak, mazur, oberek, kujawiak.

Przebieg:

„Noga goni nogę” – utrwalenie kroku podstawowego.

Dzieci ustawiają się w rozsympce, ręce na biodrach, prawa noga „goni” lewą. na sygnał nauczycielki dzieci zmieniają nogę: lewa „goni” prawą.

„Jaki to taniec?” - zagadki słuchowe.

Dzieci spośród polskich tańców narodowych: poloneza, krakowiaka, mazura, oberka, kujawiaka mają rozpoznać krakowiaka.

Wiadomości dla nauczyciela:

Polonez- nazywany pierwotnie chodzonym, jest polskim tańcem dworskim, choć jego korzenie tkwią w muzyce ludowej. Cechy: Dostojny, powolny, akcent na raz, metrum 3/4.

Znane polonezy:

Fryderyk Chopin - Polonez As-dur op.53

Fryderyk Chopin - Polonez A-dur op. 40 nr 1

Stanisław Moniuszko - Polonezy w "Halce", "Strasznym Dworze", "Hrabinie" i innych utworach.

Henryk Wieniawski - Polonez D-dur op.4

Feliks Dzierzanowski - Polonez ludowy
Wojciech Kilar- polonez z filmu "Pan Tadeusz"

Mazur- pochodzi z Mazowsza. Cechy: tempo szybkie, akcentowane podskoki, żywy. Metrum 3/4 lub 3/8, dużo rytmów punktowanych, akcenty często na słabych częściach taktów.

Oberek- zwany też obertasem, najszybszy z tańców narodowych. Polega na szybkich obrotach par tańczących w miejscu lub wirujących w przestrzeni. Cechy: bardzo szybki, skoczny, wesoły, żywy, metrum 3/8. Akcenty podobne jak w mazurze.

Kujawiak - pochodzi z Kujaw. Kroki taneczne oparte są głównie na łagodnym chodzie i obrotach, tylko muzyczne akcenty podkreślane są przez mocniejsze przytupywania. Cechy: powolny, metrum 3/4.

Ustawienie do tańca.

Dzieci ustawiają się parami po obwodzie koła.

Cwał parami oraz utrwalenie figury „Karuzela”.

Karuzela – dzieci ustawione są parami jedno za drugim po linii koła. Chłopcy - wewnętrzne koło podaje sobie ręce, z zewnętrznego zaś dziewczynki kładą dłonie na ramionach swojego partnera. Karuzela porusza się cwałem bocznym w prawo, zgodnie z muzyką.

Nauka dowolnych dwóch figur Krakowiaka.

Figury do wyboru:

Drobna kaszka lub młynek - tańczy się ją w miejscu ruchem obrotowym, dzieci poruszają się drobnymi krokami cwału w prawo i w lewo wokół wspólnej dla pary osi obrotu w ustawieniu przodem do siebie - ujęcie rąk zamkniętych na krzyż.

Krzesany - tańczy się ją w ustawieniu naprzeciw siebie, nogami jednoimiennymi. Ręce oparte na biodrach. Partnerka może dłońmi podtrzymywać spódnicę.

Hołubce - w ustawieniu naprzeciw siebie w parze, z rękami kierunkowymi wznoszonymi w górę w skos i przytupnięciem trzykrotnym. Tancerz i tancerka rozpoczynają nogami jednoimiennymi.

Informacje dla nauczyciela:

Podczas zajęć utrwalamy stałą część tańca - cwał parami i wprowadzamy dwie figury. Taniec należy utrzymywać codziennie.

„Krakowiak” – taniec dzieci.

POPOŁUDNIE

„Ubieramy się odpowiednio do pogody” – kolorowanie obrazków.

- Wyrabianie umiejętności precyzyjnego kolorowania obrazka.

Dzieci wybierają spośród wielu ubrań te, które pasują do marcowej pogody, łączą je z garnkiem, kolorują ubrania. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 54.*

„Czy jesteś dobrym obserwatorem?” – zabawa integracyjna.

- Rozwijanie spostrzegawczości i pamięci.

Dzieci siedzą w kole, mają za zadanie przyjrzeć się jak ubrani są koledzy i koleżanki z grupy. Wszystkie dzieci zamykają oczy. Nauczyciel zakrywa jedną osobę chustką (może też dziecko wyjść za drzwi). Zadaniem dzieci jest opisać jak wygląda ukryta osoba, podać kolory ubrań, uczesanie i inne szczegóły.

„Co można robić, gdy.....pada deszcz, pada śnieg.....” – zabawa słowna. Dzieci siedzą w kole i na zasadzie „rundki” każdy odpowiada na pytanie: co można robić, gdy.....pada deszcz, pada śnieg, jest zimno, jest gorąco itd.

- Doskonalenie umiejętności poprawnego mówienia.

Dzień 4

Temat dnia: CO ROBIMY GDY JESTEŚMY CHORZY?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Czasami chorujemy” – oglądanie ilustracji w książce. Ustalanie co można zrobić, aby uchronić się przed katarem.

„Bakterie i wirusy” – zabawa ruchowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

II „Koktajl mleczno - owocowy” - sporządzanie napoju ze świeżych lub mrożonych owoców. Wykorzystanie sprzętu mechanicznego (miksera) do łączenia produktów.

„Mleko – źródłem wapnia ” - rozmowa z dziećmi na temat potrzeby picia mleka.

„Co to są przetwory mleczne?” – zabawa dydaktyczna. Pokaz składników.

Degustacja wykonanego przez dzieci napoju.

Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

III „Słowo i gest” - zabawa twórcza - ruchowa.

„Apsik - katar” - ćwiczenia ortofoniczno - słownikowe.

„Wesołe obrazki” – rysowanie kredkami według instrukcji obrazkowej.

RANEK

„Czasami chorujemy” – oglądanie ilustracji w książce.

Ustalanie co można zrobić, aby uchronić się przed katarem. *Zabawy z porami roku, Zima, s. 55.*

- Wyjaśnienie słów: bakteria, wirus.

„Bakterie i wirusy” – zabawa ruchowa.

- Ćwiczenie szybkości i zręczności.

Nauczyciel wybiera dwójkę dzieci, które będą wirusem i bakterią. Dzieci

biegają po sali. Wybrana dwójka stara się „zarazić” jak największą liczbę osób. Zarazić można tylko poprzez dotknięcie w odpowiednią część ciała, którą podaje nauczyciel (co pewien czas zmienia):

- kolano,
- łokieć,
- brzuch, itp.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Koktajl mleczno - owocowy”
- sporządzanie napoju ze świeżych
lub mrożonych owoców. Wykorzystanie
sprzętu mechanicznego (miksera) do łączenia produktów.

- Zapoznanie dzieci z wyglądem i sposobem posługiwania się mikserem,
- Kształcenie procesów poznawczych: uwagi, spostrzegawczości,
- Doskonalenie prawidłowego doboru produktów przy sporządzaniu napoju mleczno - owocowego,
- Wdrażanie dzieci do estetycznego przygotowania i podawania posiłków.

Pomoce: pojemniki po produktach lub rysunki różnych przetworów mlecznych i innych, truskawki, mleko, cukier, mikser, trzepaczka sprężynowa, pojemnik.

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie.

„Mleko – źródłem wapnia ” - rozmowa z dziećmi na temat potrzeby picia mleka.

„Co to są przetwory mleczne?” – zabawa dydaktyczna.

Na dywanie są różne pojemniki po produktach mlecznych i innych (sokach, ciastkach, słodyczach...) lub obrazki.

Dzieci mają za zadanie posegregować na dwie grupy: produkty mleczne i inne.

Wyjaśnienie:

Przetwory mleczne stanowią podstawowy składnik wielu napojów: mleko zsiadłe, maślanka, serwatka, kefir, jogurt, śmietana. w zależności od dodatków możemy przygotować napoje słone lub słodkie. Ich różnorodność zależy od upodobań smakowych.

„Koktajl mleczno - owocowy” - podanie tematu.

Pokaz składników.

Zapoznanie ze składnikami niezbędnymi do wykonania napoju, ustalenie kolejności wykonywania czynności.

Demonstracja sposobu posługiwania się mikserem. Zwrócenie uwagi na bezpieczne posługiwanie się nim.

Ułożenie na stoliku narzędzi i produktów potrzebnych do wykonania zadania.

Przygotowanie serwetek i kubeczków do napoju.

Założenia fartuszków dla osób, które będą pomagały w przygotowaniu koktajlu.

Wykonanie koktajlu mleczno - owocowego.

Dzieci, które pomagają, wlewają do naczynia mleko, a następnie dodają truskawki opłukane pod bieżącą wodą.

Kolejne dziecko trzymające mikser włącza go i uważnie łączy mleko z owocami (musi to odbywać się pod nadzorem nauczyciela).

Pozostałe dzieci obserwują.

Następnie dodajemy cukier i wszystko miksujemy.

Po dokładnym wymieszaniu produktów rozlewamy do kubeczków.

Jeżeli są dzieci bezmleczne można zrobić napój z wodą i owocami.

Degustacja wykonanego przez dzieci napoju.

Po degustacji ustawienie kubeczków na tacę – sprząkanie.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 23.

Temat: Ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy.

POPOŁUDNIE

„Słowo i gest” - zabawa twórcza - ruchowa. Dzieci siedzą w kole i każ-

de a nich mówi wybrane słowo i pokazuje gest (ruch ciała), np. dziecko mówi „katar” i pokazuje wycieranie nosa chusteczką, mówi „słońce” i pokazuje rękami okrąg.

- Doskonalenie koordynacji słuchowo – ruchowej.
- Rozwijanie kreatywności ruchowej.

„Apsik - katar” - ćwiczenia ortofoniczno - słownikowe. Dzieci siedzą w kole i kolejno mówią dowolne wyrazy poprzeplatane słowem „apsik”, np. mama, apsik, koleżanka, apsik, tata, apsik itd.

- Doskonalenie sprawności aparatu artykulacyjnego mowy.
- Wzbogacanie słownika czynnego.

„Wesołe obrazki” – rysowanie kredkami według instrukcji obrazkowej.
Zabawy z porami roku, Zabawy matematyczne, s. 43.

- Kształcenie umiejętności liczenia w zakresie 9.

Dzieci rysują obrazek, na którym musi się znaleźć odpowiednia liczba przedmiotów – pokazana za pomocą ilości kropek i cyfry: 1 słońce, 2 domki, 3 bociany itp.

Dzień 5

Temat dnia: Z WIZYTĄ U LEKARZA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Dbaj o zdrowie” - nauka wiersza Joanny Myślińskiej.

„Idziemy do lekarza” – rozmowa z dziećmi na podstawie obrazków i własnych doświadczeń dzieci.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

II Spotkanie z lekarzem, pielęgniarką lub stomatologiem.

Zapoznanie z pracą lekarza, pielęgniarki lub stomatologa,
Kształtowanie nawyków higienicznych.

Zajęcia do dyspozycji nauczyciela.

„Muzyka wokół nas” – wycieczka do parku, rozpoznawanie różnych dźwięków z otoczenia.

„Co to jest muzyka?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Gdzie się ukryła muzyka?” – wypowiedzi dzieci.

III „Budujemy wyrazy” – układanie schematów wyrazów.

„Moja książka o zdrowiu” – zabawa plastycznie – dydaktyczna.

„Dzieci zdrowe i dzieci chore” – zabawa ruchowa naśladowcza.

RANEK

„Dbaj o zdrowie” - nauka wiersza Joanny Myślińskiej.

- Rozwijanie pamięci mechanicznej w toku uczenia się wiersza na pamięć.

Gdy zdroweczko dopisuje,
świat się śmieje i raduje,
a więc każdy ci to powie:
„Musisz dbać o swoje zdrowie.
Jedz warzywa i owoce
i przesypiaj wszystkie noce,
znaj higienę osobistą,
myj się zawsze wodą czystą.

Bo kto zdrowia nie szanuje,
ten, niestety, wciąż choruje."

Joanna Myślińska

„Idziemy do lekarza” – rozmowa z dziećmi na podstawie obrazków i własnych doświadczeń dzieci, *Zabawy z porami roku, Zima*, s. 56.

- Rozwijanie umiejętności konstruowania swobodnych wypowiedzi wielozdaniowych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 23.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: Spotkanie z lekarzem, pielęgniarką lub stomatologiem.

- Zapoznanie z pracą lekarza, pielęgniarki lub stomatologa,
- Kształtowanie nawyków higienicznych.

Przebieg:

Zajęcia do dyspozycji nauczyciela.

II. Temat: „Muzyka wokół nas” – wycieczka do parku, rozpoznawanie różnych dźwięków z otoczenia.

- Rozwijanie wrażliwości na różne dźwięki,
- Wyróżnianie dźwięków głośnych i cichych,
- Przypomnienie zasad bezpiecznego poruszania się po drogach oraz właściwego zachowania się w parku.

Przebieg:

„Co to jest muzyka?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

- Co kojarzy wam się ze słowem: muzyka?
- Gdzie możemy słuchać muzyki?
- Dlaczego ludzie słuchają muzyki?

Podanie tematu zajęć:

Dzisiaj będziemy szukać muzyki na spacerze. Musicie dobrze wsłuchiwać się w otaczający świat. Muzyka może być w szumie drzew, w śpiewie ptaków, w ruchu ulicznym. Spróbujcie ją odnaleźć.

Wycieczka do pobliskiego parku.

Po drodze dzieci mogą opowiadać o swoich spostrzeżeniach.

„Gdzie się ukryła muzyka?” – wypowiedzi dzieci.

Po powrocie do przedszkola dzieci opowiadają gdzie usłyszały różne dźwięki, próbują je naśladować, opowiadają co przypominała im ta muzyka, z czym się kojarzyła, które dźwięki były głośne, które ciche.

POPOŁUDNIE**„Budujemy wyrazy” – układanie schematów wyrazów.**

- Kształtowanie umiejętności analizy i syntezy wyrazów.

Każde dziecko ma po sześć cegiełek do układania schematów wyrazów. Nauczyciel mówi wyraz, zadaniem dzieci jest ułożyć jego schemat. za każdym razem cała grupa sprawdza, mówiąc go głoskami i dotykając cegiełek. Następnie nauczyciel prosi aby każde dziecko ułożyło przed sobą dowolną liczbę cegiełek i powiedziało do niego wyraz.

„Moja książka o zdrowiu” – zabawa plastyczno – dydaktyczna.

Dzieci otrzymują książeczki czyli trzy białe kartki A4, złożone na połowę i zszyte zszywaczem. Zadaniem dzieci jest narysować swoją książeczkę o zdrowiu.

- Rozwijanie zainteresowań książką,
- Pobudzanie kreatywności, twórczego myślenia..

„Dzieci zdrowe i dzieci chore” – zabawa ruchowa naśladowcza.

Nauczyciel mówi „dzieci zdrowe” wtedy dzieci naśladowują swoje zachowania, co robią, gdy się dobrze czują. na hasło nauczyciela „dzieci chore” dzieci kładą się na dywanie naśladowując leżenie w łóżku i przyjmowanie lekarstw.

- Rozwijanie aktywności ruchowe.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DOZNAWANIE UCZUĆ JEST WAŻNE

Dzień 1

Temat dnia: **UCZUCIA SĄ WAŻNE**

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Jaka to mina - uczucie?” – zabawa manualna z elementami edukacji emocjonalnej.

„Wesołe i smutne kolory” – zabawa plastyczna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

II „Uczuciowy teatrzyk zwierząt” – teatrzyk kukiełkowy, pokaz zdjęć - tablic z twarzami, rozmowa z całą grupą.

„Co to są uczucia” – rozmowa z całą grupą, z wykorzystaniem tablic demonstracyjnych „Emocje”.

„Uczuciowy teatrzyk zwierząt” – teatrzyk kukiełkowy według scenariusza Beaty Wrzesień.

Rozmowa z całą grupą na temat uczuć, które wystąpiły w teatrzyku: miłość, radość, smutek, podziw, gniew, wybaczenie.

Zabawa dramatowa w teatr w wykonaniu dzieci – improwizowanie z wykorzystaniem tych samych kukiełek.

Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Temat: Ćwiczenia kształtujące zwinność

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola – określanie pogody na przedwiośniu.

III „Malowana buźka” – zabawa plastyczna.

„Smutny – radosny” - zabawa pantomimiczna.

„Emocjonalne znaki” – zabawa ruchowa

RANEK

„Jaka to mina - uczucie?” – zabawa manualna z elementami edukacji emocjonalnej.

Oglądanie czasopism, folderów przedstawiających ludzkie twarze i ich wycinanie. Nazywanie przez dzieci, jaką emocję wyraża przedstawiona mina, praca indywidualna lub w małych zespołach.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie sprawności manualnych.

„Wesołe i smutne kolory” – zabawa plastyczna. Dzieci rysują dowolny obrazek używając smutnych lub wesołych kolorów. Rozmowy indywidualne z dziećmi na temat zabarwienia emocjonalnego kolorów użytych w rysunku.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie sprawności manualnych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

Pomoce: folia bąbelkowa.

„Marsz z folią na głowie” – marsz po obwodzie koła.

„Z ręki do ręki” – przekładanie folii z ręki do ręki wokół własnej osi w różnych kierunkach.

„Foliowe piłeczki” – zwijanie folii, podrzucanie jedną ręką, chwyt drugą.

„Foliowe domki” – dzieci kładą folie na podłogę, biegają po sali, na sygnał „wszyscy do domów” siadają na najbliższej folii.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

3. Rozwijanie mowy i myślenia.

4. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Uczuciowy teatrzyk zwierząt”
– teatrzyk kukiełkowy, pokaz zdjęć – tablic
z twarzami, rozmowa z całą grupą.

- Wzbogacanie słownika dzieci o pojęcia związane z emocjami,
- Uświadomienie dzieciom wpływu wyrażanych emocji na samopoczucie drugiego człowieka,
- Nazywanie emocji: miłość, radość, smutek, podziw, gniew, wybaczenie.
- Zachęcanie do bycia miłym, radosnym, uśmiechniętym.

Pomoce: tablice demonstracyjne „Emocje” naszego wydawnictwa, ku-

kiełki (pacynki) zwierząt, książeczka „Emocje u dzieci w wieku przedszkolnym”, tekst teatru,

Przebieg:

„Zabawa powitalna” – nauczyciel mówi: „Wysyłam do Was powitalny promyk uśmiechu, który powróci do mnie w pośpiechu”. Dzieci uśmiechają się do nauczyciela i do siebie nawzajem.

„Co to są uczucia” – rozmowa z całą grupą, z wykorzystaniem tablic demonstracyjnych „Emocje”.

Nauczycielka zawiesza kolejno tablice z twarzami dzieci, pyta jaką to emocja i jak można inaczej nazwać tą emocję (szczegółowy opis emocji znajduje się na odwrocie tablicy).

„Uczuciowy teatrzyk zwierząt” – teatrzyk kukiełkowy według scenariusza Beaty Wrzesień.

„Uczuciowy teatrzyk zwierząt”- Beata Wrzesień

Na spotkanie towarzyskie do sowy przyszło kilka zwierzątek: niedźwiedź, wiewiórka i lis.

Sowa: Witam was wszystkich, jak miło, że zaszczyciliście mnie swoją obecnością. Niedźwiedź: dziękujemy, że nas zaprosiłaś, kochana Sowo.

Sowa: Długo myślałam i to, co wymyśliłam chciałam wam powiedzieć, to coś bardzo, bardzo ważnego.

Wiewiórka: jesteśmy ciekawi Sowo, co to takiego?

Sowa: czy wiecie, co to są uczucia?

Lis: to są nasze minki.

Wiewiórka: tak, to są minki, uśmieшки i buziaczki.

Lis: ale czasami smutaski też są.....

Sowa: macie rację, to wszystko są nasze emocje. Miłość, przyjaźń, smutek i gniew to są uczucia, nasz emocje.

Niedźwiedź: No, ale miałaś nam powiedzieć coś bardzo ważnego, co to jest?

Sowa: Pamiętajcie, że ich doznawanie jest bardzo ważne dla każdego z nas.

Niedźwiedź: a ja, gdy zjem miodziku, to jestem wesoły i zadowolony, a nawet śpiewam wtedy piosenki.

Lis: a ja, to czasami się gniewam.....ale szybko mi przechodzi

Sowa: to dobrze, że szybko ci przechodzi.....bo to ważne, żeby długo się nie gniewać i szybko przeproszać się nawzajem.

Wiewiórka: a całuski i buziaczki to dajemy sobie, gdy się kochamy, lubimy....tak mnie, daje moja mamusia kochana.

Sowa: cieszę się, że zrozumieliście tak szybko, co chciałam wam tłumaczyć. Podziwiam was, za to, że wiecie, co to są uczucia i potraficie je rozpoznać.

Wiewiórka: a my ciebie Sowo bardzo kochamy i dziękujemy za zaproszenie.

Sowa: ja też was kocham, a to nazywa się miłość. Teraz zapraszam na lipową herbatkę, właśnie zaparzyłam świeżutką. Pijcie, częstujcie się.

Rozmowa z całą grupą na temat uczuć, które wystąpiły w teatrzyku: miłość, radość, smutek, podziw, gniew, wybaczenie.

Zabawa dramatowa w teatr w wykonaniu dzieci – improwizowanie z wykorzystaniem tych samych kukiełek.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Temat: Ćwiczenia kształtujące zwinność.

- Kształtowanie sprawności ogólnej organizmu,
- Zapoznanie z wykorzystaniem przyboru nietypowego: butelki.

Przybory: plastikowa butelka.

Czynności organizacyjno – porządkowe

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Ustawienie w kole, dzieci maszerują po kole i biorą z pudełka po jednej plastikowej butelce, przy akompaniamencie tamburyna.

Wspinamy się na palce, ręce w górze, oburącz trzymamy butelkę i maszerujemy po kole.

Zatrzymujemy się, odwracamy do środka koła, w jednej ręce trzymamy swoją butelkę, a druga chwyta butelkę kolegi stojącego obok tworząc zamknięte koło.

Wykonujemy cwał boczny raz w prawą, raz w lewą stronę.

Odwracamy się bokiem do środka koła, butelkę opieramy na swoim

brzuchu jeden koniec, drugi koniec na plecach dziecka stojącego przed nami. Wykonujemy marsz tak, aby butelka nie spadła na podłogę. Komu spadnie odpada z zabawy.

Część główna

Ustawienie w rozsypce.

Ręce w bok, w jednej ręce jest butelka. Podnosimy ręce do góry i przekładamy nad głowa butelkę z jednej ręki do drugiej. Opuszczamy ręce na dół i drugi raz przekładamy butelkę na dole

Ręce do przodu i podajemy butelkę raz z przodu, drugi raz za plecami. Ręce do góry, naśladujemy kiwające się drzewo podczas lekkiego i silnego wiatru.

Podrzucanie butelki do góry i łapanie, oburącz, jedną ręką.

Przekładanie butelki pod zgiętą nogą w pozycji stojącej, raz pod prawa, raz pod lewą.

Pozycja – leżenie na brzuchu i turlanie butelki po podłodze z jednoczesnym czołganiem się. Butelkę można dmuchać, popychać nosem, czołmem

Butelka leży na podłodze – przeskoki przez butelkę.

Ułożenie z butelek drabiny – przechodzenie pomiędzy butelkami, przeskoki obunóż.

Leżenie na plecach – próby podniesienia stopami butelki do góry.

Leżenie na plecach – popychanie butelki stopami, przesuwanie się na podłodze.

Część końcowa.

Dzieci dobierają się w pary. Jednoczesne rzucanie do siebie dwóch butelek, tak aby nie zderzyły się podczas rzucania.

Dzieci dobierają się w pary. Uderzanie butelka o butelka – walka na niby. W siadzie rozkrocznym twarzą do siebie, stopy oparte o stopy dziecka z pary. Turlanie do siebie wzajemnie butelek.

Wrzucanie butelek do pudełka – celowanie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Spacer ulicami w pobliżu przedszkola – określanie pogody na przedwiośniu.

POPOŁUDNIE

„Malowana buźka” – zabawa plastyczna. Dzieci kolorują twarze o różnych minach: smutna, wesół, zła, przestraszona, zdziwiona. Następnie wycinają, przykleja na arkusze papieru tworząc kolekcje różnych miniek.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie sprawności manualnych.

„Smutny – radosny” – zabawa pantomimiczna. Dzieci losują minkę przygotowaną przez nauczyciela; smutna lub wesół. Każde dziecko pokazuje za pomocą mimiki, gestu daną emocję. Zadaniem grupy jest odgadnięcie, jaka to emocja. Po odgadnięciu dziecko pokazuje wszystkim znaczek. w ten sposób przedstawiają swoje uczucia wszystkie dzieci.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Emocjonalne znaki” – zabawa ruchowa. Przypisujemy do znaków pogody konkretne emocje, np. słońce – radość, deszcz – smutek, piorun – złość, śnieg – błogi spokój, chmury i wiatr – zdenerwowanie, czarne chmury – strach itp. Dzieci biegają swobodnie po sali – gra dowolna muzyka. Gdy muzyka przestaje grać, dzieci zatrzymują się, patrzą na symbol, który pokazuje nauczyciel i pokazują emocję przypisaną do danego symbolu na swojej twarzy i swoim ciałem lub gestem

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej.

Dzień 2

Temat dnia: SERCE DLA PRZYJACIELA - DZIEŃ SERCA W PRZEDSZKOLU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Komu dam moje serce” – zabawa plastyczna.

„Kręcimy kuleczki” – zabawa manualna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24

II „Czerwone serce dla przyjaciela” – ozdabianie kuleczkami bibuły, wycinanie konturu serca, wręczanie przyjacielowi w przedszkolu.

Rozmowa z całą grupą na temat: co to znaczy mieć przyjaciela, na czym polega przyjaźń?

Wypowiedzi dzieci na temat: kogo uważają za przyjaciela i dlaczego?

Wyklaskiwanie sylabami słowa „przyjaciel”, czytanie globalne.

Wręczanie wykonanego serca przyjacielowi (koledze lub koleżance) w grupie przedszkolnej.

Spacer po przedszkolu i wręczanie innym dzieciom, paniom serc wykonanych w ranku.

Liczymy serca - klasyfikowanie serc, przeliczanie.

„Dwie połówki serca”- zabawa ruchowa.

„Klasyfikujemy serca” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

„Tworzymy część wspólną” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

„Ile jest serc” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

„Jedno wielkie serce” – zabawa plastyczna.

III „Po mojej prawej, po mojej lewej” - zabawa ruchowa pantomimiczna.

„Gdy jest mi smutno” zabawa słowna.

„Moja buźka” – zabawa manualna.

RANEK

„Komu dam moje serce” – zabawa plastyczna.

Dzieci ozdabiają według własnego pomysłu, wycinają dowolną ilość serc

o różnej wielkości. Wykonane serca będą rozdawane w następnej części dnia.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

„Kręcimy kuleczki” – zabawa manualna. Dzieci otrzymują kawałki czerwonej bibuły i zwijają z niej małe kuleczki, które będą wykorzystane na zajęciach zorganizowanych z całą grupą.

- Doskonalenie sprawności manualnych.
- Wykonywanie pracy społecznie użytecznej dla całej grupy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Rozwijanie mowy i myślenia z kształtowaniem pojęć matematycznych

I. Temat: „Czerwone serce dla przyjaciela”
– ozdabianie kuleczkami bibuły, wycinanie konturu serca, wręczanie przyjacielowi w przedszkolu.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

Pomoce: serce narysowane na kartonie dla każdego dziecka, czerwona bibuła, klej, wstążka, dziurkacz.

Przebieg:

Rozmowa z całą grupą na temat: co to znaczy mieć przyjaciela, na czym polega przyjaźń?

Podanie przykładów przyjaźni przez nauczyciela:

- wspólne spędzanie czasu,
- wspólna zabawa,
- powierzanie sobie najskrytszych tajemnic,
- na przyjaciela zawsze liczyć w trudnych sytuacjach,
- przyjaciele potrafią współczuć.

Wypowiedzi dzieci na temat: kogo uważają za przyjaciela i dlaczego?

Wyklaskiwanie sylabami słowa „przyjaciel”, czytanie globalne.

Praca dzieci – indywidualna, naklejanie bibułowych kuleczek na kontur serca, wycinanie dziurki dziurkaczem, przywiązywanie wstążki.

Wręczanie wykonanego serca przyjacielowi (koledze lub koleżance) w grupie przedszkolnej.

Spacer po przedszkolu i wręczanie innym dzieciom, paniom serc wykonanych w ranku.

II. Temat: Liczymy serca - klasyfikowanie serc, przeliczanie.

- Doskonalenie umiejętności liczenia.
- Rozwijanie umiejętności klasyfikowania, segregowania, wskazywania części wspólnej zbiorów.

Pomoce:

serca o różnym kolorze i wielkości, obręcz, duży arkusz papieru.

Przebieg:

"Dwie połówki serca"- zabawa ruchowa. Nauczyciel wręcza dzieciom połówki serc o różnej wielkości i poprzecinane w różny sposób (zygzakiem, falą, itp.). Zadaniem dzieci jest spacerowanie po sali przy dźwiękach muzyki i znalezienie swojej "drugiej połówki". Dzieci tworzą pary, w których będą pracować w drugiej zabawie.

„Klasyfikujemy serca” – zabawa dydaktyczna matematyczna. Nauczyciel rozkłada na stołach serca o różnym kolorze i wielkości. Zadaniem dzieci w parach jest znaleźć wszystkie serca w kolorze i wielkości, jakie dostali w poprzedniej zabawie i umieścić je w obręczy.

„Tworzymy część wspólną” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

Dzieci w parach szukają innej pary, która ma podobne serca, np. czerwone małe i czerwone duże. Tworzą jedną obręcz czerwonych małych i dużych. Określają, co mają wspólnego te serca, no kolor czerwony.

„Ile jest serc” – zabawa dydaktyczna matematyczna.

Dzieci w grupach 4 – osobowych liczą serca:

- ile jest serc małych czerwonych,
- ile jest serc dużych czerwonych,
- ile jest serc wszystkich razem czerwonych.

„Jedno wielkie serce” – zabawa plastyczna.

Dzieci nakleją wszystkie serca na duży arkusz papieru, też w kształcie serca. Nakleją podpis „Serce serc” i każde dziecko swoje imię.

POPOŁUDNIE**„Po mojej prawej, po mojej lewej” - zabawa ruchowa pantomimiczna.**

Dzieci siedzą w kole, wybrane dziecko mówi: „po mojej lewej stronie jest wolne miejsce i, zapraszam tutaj np. Zosię pod postacią np. kota”. Wybrane dziecko idzie jak kot na wyznaczone miejsce. Zabawę kontynuuje dziecko, któremu zrobiło się miejsce po lewej stronie.

- Doskonalenie umiejętności naśladowczych.
- Utrwalanie znajomości stron ciała.

„Gdy jest mi smutno” zabawa słowna.

Dziecko siedzące w środku koła mówi zdanie: „Mam na imię Gdy jest mi smutno, to robię tak.” w tym momencie dziecko pokazuje gestem, miną co robi, gdy jest smutne. Pozostałe dzieci naśladują gest lub minę pokazaną przez wybrane dziecko. Zabawa trwa tak długo, aż każde dziecko zaprezentuje swój smutek.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Moja buźka” – zabawa manualna.

Dzieci układają puzzle – buźki. Samorzutnie wypowiedzi dzieci o emocjach, rozmowy indywidualne lub w zespołach z nauczycielem.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

Dzień 3

Temat dnia: NAMALUJ, WYTNIJ, WYRWIJ I WYRZUĆ SVOJĄ ZŁOŚĆ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Uśmiech to radość” – zabawa plastyczna.

„Kończymy zdanie” – zabawa słowna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

II „Namaluj, wytnij, wyrwij i wyrzuć swoją złość” – wykonanie swojej złości na kartce papieru techniką collage (materiały do wyboru przez dzieci).

„Co czujesz” – zabawa słowna, emocjonalna.

„Moja złość” – zabawa słowna.

Wypowiedzi dzieci na temat wykonanej złości.

„Wyrzucenie złości” do specjalnie przygotowanego przez nauczyciela pojemnika.

III „Pokazujemy minki” - zabawa pantomimiczna.

„Nasz przedszkolny kącik emocji” – zabawa manualna kreatywna.

„Czarodziej uczuć” – zabawa emocjonalno – ruchowa.

RANEK

„Uśmiech to radość” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują kartkę z narysowanym konturem uśmiechniętych ust i ozdabiają czerwoną plasteliną, sposobem rozcierania.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

„ Kończymy zdanie” – zabawa słowna.

Dzieci kończą rozpoczęte zdanie dotyczące własnych odczuć.

Kiedy jest mi wesoło to....Kiedy jestem szczęśliwy to.....Kiedy jestem zły to.....Kiedy jest mi smutno to.....Kiedy się boje to.....

- Doskonalenie sprawności mówienia zdaniami.

- Wzbogacanie słownictwa.
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Technika
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Namaluj, wytnij, wyrwij i wyrzuć swoją złość” – wykonanie swojej złości na kartce papieru techniką collage (materiały do wyboru przez dzieci).

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Rozwijanie kreatywności plastycznej.
- Inspirowanie do twórczego myślenia.

Pomoce: zdjęcia, ilustracje, różne materiały plastyczne z których dzieci mogą skorzystać na zajęciu, pojemnik na złość, przyrządy plastyczne.

Przebieg:

„Co czujesz” – zabawa słowna, emocjonalna. Nauczyciel prezentuje zdjęcia lub ilustracje przedstawiające różne stany emocjonalne np.: radości, smutku, strachu, złości. Dzieci wypowiadają się, co widzą na rysunkach, co czują przedstawione na nich osoby i kiedy oni podobnie się czuli. Czytają globalnie wyrazy – nazwy emocji.

„Moja złość” – zabawa słowna.

Dzieci opowiadają, co czują, gdy się złością, jak można zatrzymać złość, żeby nikomu nie robić krzywdy.

Praca dzieci, indywidualna - wykonanie swojej złości na kartce papieru techniką collage (materiały do wyboru przez dzieci).

Wypowiedzi dzieci na temat wykonanej złości.

„Wyrzucenie złości” do specjalnie przygotowanego przez nauczyciela pojemnika. Dzieci wrzucają swoją złość do pojemnika, jednocześnie wypowiadając słowa „wyrzucam cie na zawsze”.

II. Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Temat: Ćwiczenia kształtujące zwinność.

POPOŁUDNIE

„Pokazujemy minki” - zabawa pantomimiczna.

Dzieci pokazują miny, takie jakie przybierają kiedy są:

- weseli – płaskie wargi rozciągnięte od ucha do ucha
- smutni – podkówka z warg
- obrażeni – wargi nadęte
- zdenerwowani – wargi wąskie
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Nasz przedszkolny kącik emocji” – zabawa manualna kreatywna.

Dzieci urządzają w sali przedszkolnej kącik emocji go według własnych pomysłów oraz ustalają zasady korzystania z niego. Gromadzą w nim przedmioty ułatwiające im panowanie nad emocjami, np. poduszki, przytulanki, kredki, papier, gazety, odtwarzacz CD i płyty z muzyką.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Rozwijanie pomysłowości.
- Kształcenie do prac na rzecz wspólnego dobra.

„Czarodziej uczuć” – zabawa emocjonalno – ruchowa.

Dzieci stoją w kole i pokazują, że są smutni, demonstrując to odpowiednią miną. Jedno z dzieci „czarodziej uczuć” wchodzi na środek koła i rozbawia smutny krąg za pomocą mimiki i gestu. Gdy „czarodziejowi uczuć” uda się rozbawić dzieci, zostaje nagrodzony brawami. Zabawę można powtórzyć.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

Dzień 4

Temat dnia: WYRAŻANIE UCZUĆ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Moje serce” - zabawa manualna.

„Zaczarowane emocje” – zabawa dramowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24

II „Każdy w inny sposób wyraża uczucia” – opowieść nauczyciela z wykorzystaniem obrazków zwierząt.

„Co ja robię” – zabawa dramowa.

Nauczyciel pokazuje tablice demonstracyjne „Emocje”, które pomagają dzieciom w pokazaniu odpowiedniego gestu, miny i zachowania.

„Odbicie lustrzane” – zabawa ruchowa.

Spacer ulicami – wręczanie napotkanym na ulicy ludziom serca (wykonane w ranku) i obdarowywanie uśmiechem.

„Cztery pory roku otulone chustą animacyjną” – zabawy muzyczno – ruchowe z chustą animacyjną do muzyki „Cztery pory roku” A. Vivaldiego.

„Zabawa wiosenna”, „Zabawa letnia”, „Zabawa jesienna”, „Zabawa zimowa”

III „Jak się czujesz gdy” – zabawa dramowa

„Wylosowana emocja” zabawa plastyczna, emocjonalna.

„Muzyczna kostka” – zabawa ruchowa przy muzyce z użyciem „kostki uczuciowej

RANEK

„Moje serce” - zabawa manualna. Dzieci samodzielnie rysują lub odrysowują od wzoru serce, kolorują lub wycinają z kolorowego papieru. Serca będą wykorzystane po zajęciach dydaktycznych.

- Doskonalenie sprawności manualnych.

„Zaczarowane emocje” – zabawa dramowa.

Dzieci siadają w kręgu. na środku w zaczarowanym pudełku leżą kolorowe obrazki wyrażające emocje (radość, złość, smutek, zaskoczenie itp.).

Pierwsze dziecko po wylosowaniu, pokazuje za pomocą mimiki, gestów wylosowaną emocję. Gdy dzieci odgadną emocje, następne dziecko losuje karteczkę itd. Bawimy się do wyczerpania karteczek.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia
2. Muzyka

I. Temat: „Każdy w inny sposób wyraża uczucia”
– opowieść nauczyciela z wykorzystaniem
obrazków zwierząt, zabawa dramatowa.

- Wzbogacanie słownika dzieci o pojęcia związane z emocjami,
- Uświadomienie dzieciom sposobów wyrażania emocji
- Zachęcanie do bycia miłym, radosnym, uśmiechniętym.

Pomoce: tablice demonstracyjne „Emocje”, obrazki zwierząt,

Przebieg:

Każdy w inny sposób wyraża uczucia – opowieść nauczyciela z wykorzystaniem obrazków zwierząt.

Dzisiaj opowiem wam o sposobach wyrażania uczuć przez zwierzęta. Słuchajcie uważnie, ponieważ potem porozmawiamy o tym, jak ludzie wyrażają swoje uczucia.

Zawiesza obrazek:

- papuginierozłączki – papużki okazują sobie miłość głaszcząc się dziobami po piórach,
- małpy – rozżłoszczone małpy potrząsają gałązkami drzew,
- ptaki – pięknie śpiewają,
- koty – cichutko mruczą, gdy są zadowolone,
- lwy – głośno ryczą, gdy chcą przestraszyć wroga,
- delfin – kiedy coś go mocno rozłości, pokazuje zęby,
- psy – merdają ogonem, gdy są zadowolone,
- inne zwierzęta – uczucie mimiką i gestem okazują

„Co ja robię” – zabawa dramatowa.

Dzieci siedzą w kole i kolejno każde dziecko pokazuje co robi, gdy:

- jest wesołe,
- jest smutne,
- złe,
- jest rozłoszczone,
- jest zdziwione,

Nauczyciel pokazuje tablice demonstracyjne „Emocje”, które pomagają dzieciom w pokazaniu odpowiedniego gestu, miny i zachowania.

„Odbicie lustrzane” – zabawa ruchowa.

Dobieramy dzieci w pary. Jedno dziecko jest lustrem, drugie dziecko robi dowolne miny: wesołe, smutne..., a lustro je naśladuje. Następnie dzieci zamieniają się rolami.

Spacer ulicami – wręczanie napotkanym na ulicy ludziom serca (wykonane w ranku) i obdarowywanie uśmiechem.

II. Temat: Cztery pory roku otulone chustą animacyjną – zabawy muzyczno – ruchowe z chustą animacyjną do muzyki „Cztery pory roku” A. Vivaldiego.

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – słuchowo – ruchowej,
- Rozwijanie płynności ruchów całego ciała.
- Doskonalenie sprawności manualnych.

Pomoce:

płyta cd z muzyką „Cztery pory roku” A. Vivaldiego, chusta animacyjna, kolorowy papier.

Przebieg:

„Zabawa wiosenna” – dzieci wrywają kształt liścia z zielonego papieru, układają na zielonych częściach chusty animacyjnej. Nauczyciel włącza muzykę „Wiosna” A. Vivaldiego. Dzieci fałują chustą z listkami, podnoszą do góry chustę i kładą na podłodze. Jeżeli listek nie spadnie na zieloną część chusty, to dziecko stojące na wprost odpada z zabawy. Zabawa trwa do czasu, aż zostanie tylko troje dzieci.

„Zabawa letnia” – dzieci wrywają kółko – słońce, z żółtego papieru, kładą na żółtej części chusty animacyjnej, falują, machają do rytmu z muzyki „Lato” A. Vivaldiego.

Dzieci falują chustą z kółkami, podnoszą do góry chustę i kładą na podłodze. Jeżeli kółko nie spadnie na żółtą część chusty, to dziecko stojące na wprost odpada z zabawy. Zabawa trwa do czasu, aż zostanie tylko troje dzieci.

Dzieci mogą dołożyć zielone liście i wtedy po położeniu chusty na podłodze, z zabawy odpada dziecko, przed którym liść zielony nie upadł na zielony kolor, a żółte kółko nie upadło na żółtą część chusty.

„Zabawa jesienna” - dzieci wrywają kształt liścia z czerwonego papieru, układają na czerwonych częściach chusty animacyjnej. Nauczyciel włącza muzykę „Jesień” A. Vivaldiego. Dzieci falują chustą z listkami, podnoszą do góry chustę i kładą na podłodze. Jeżeli listek nie spadnie na czerwoną część chusty, to dziecko stojące na wprost odpada z zabawy. Zabawa trwa do czasu, aż zostanie tylko troje dzieci.

Zabawę można poprowadzić w wersji z liśćmi zielonymi, czerwonymi i żółtymi kółkami.

„Zabawa zimowa” – dzieci otrzymują białe kartki papieru, formują z nich kule i wrzucają na chustę animacyjną. Nauczyciel włącza muzykę „Zima” A. Vivaldiego, dzieci falują chustą, tak aby wszystkie kule papierowe – śniegowe wypadły na podłogę.

Następnie każde dziecko bierze kule, rozkłada papier i wrywa z niego gwiazdki śniegowe. Wyrwane gwiazdki dzieci wrzucają na chustę animacyjną. Przy muzyce dzieci falują chustą tak, aby gwiazdki nie wypadły na podłogę.

POPOŁUDNIE

„Jak się czujesz gdy” – zabawa dramowa.

Dzieci siedzą w kole, dostają od nauczyciela buźki– radość, smutek, strach, złość. Zadaniem dzieci jest podnieść daną buźkę, jako odpowiedź na pytanie nauczyciela, np.; jak się czujesz gdy:

- rodzice cię chwalą
- ktoś sprawi ci przykrość
- jesteś głodny
- dostaniesz prezent

- boli cię ząb
- boisz się dużego psa
- jak czujesz się teraz i inne.
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Wylosowana emocja” zabawa plastyczna, emocjonalna.

Dzieci losują karteczki z wyrazami - nazwą emocji, odczytuje ją samodzielnie, albo przy pomocy nauczyciela, a następnie rysuje na kartce z naszkicowanym owalem twarzy.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Muzyczna kostka” – zabawa ruchowa przy muzyce z użyciem „kostki uczuciowej” (na ściankach kostki przedstawione zostały różne twarze: wesoła, smutna, zdziwiona, zagniewana, zadowolona, zakłopotana). Dzieci biegają w rytm muzyki po sali, gdy muzyka cichnie, jedno z dzieci rzuca kostką, następnie wszyscy sprawdzają wynik i ilustrują ruchem i mimiką wylosowane uczucie.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie motoryki.

Dzień 5

Temat dnia: MOJA RADOŚĆ, SZCZĘŚCIE, MIŁOŚĆ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I „Uczuciowa kostka” – zabawa emocjonalna.

„Wyraz i buzia” – zabawa dydaktyczna, słowna.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

II Moja radość, szczęście, miłość” – przedstawienie emocji za pomocą różnych materiałów plastycznych, do wyboru przez dzieci.

„Moja kraina, radości, życzliwości, szczęścia i miłości” – zabawa ruchowa przy muzyce.

Rozmowy z każdym dzieckiem – jaką emocję przedstawiło na swojej pracy.

Wystawa prac dziecięcych.

Zajęcia ruchowe – zestaw 24.

Ćwiczenia kształtujące zwinność.

III „Jak się dzisiaj czuje?” – zabawa słowna.

„Moja mina w lusterku” – zabawa mimiczna z lusterkami.

„Dzieci wesołe i dzieci smutne” – zabawa ruchowa naśladowcza.

RANEK

„Uczuciowa kostka” – zabawa emocjonalna.

Dzieci rzucają kostką sześcienną., której ściany oklejone są buziami - emocjami, wyrażającymi nastrój np. smutek, złość, radość, gniew, strach, zdziwienie. Dziecko, które rzuca kostką wyraża za pomocą mimiki nastrój wylosowany na kostce.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Wyraz i buzia” – zabawa dydaktyczna, słowna.

Dzieci dokonują przyporządkowania nazw emocji (wyraz) do obrazka

twarzy (obrazek buzi) za pomocą rzeczowników radość, złość, smutek, zdziwienie, obraz, strach.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie analizy wzrokowej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 24.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka
2. Zajęcia ruchowe

I. Temat: „Moja radość, szczęście, miłość”
– przedstawienie emocji za pomocą różnych materiałów plastycznych, do wyboru przez dzieci.

- Wzbogacanie słownika dzieci o pojęcia związane z emocjami,
- Uświadomienie dzieciom sposobów wyrażania swoich emocji technikami plastycznymi.
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

Pomoce:

do wyboru przez dzieci: kartki papieru o dowolnej wielkości, farby, kredki, papier kolorowy, klej nożyczki, resztki tekstylne, wełna kolorowa, plastelina.

Przebieg:

„Moja kraina, radości, życzliwości, szczęścia i miłości” – zabawa ruchowa przy muzyce.

Dzieci poruszają się dowolnie po sali w takt muzyki klasycznej A. Vivaldi „Cztery Pory Roku” lub innej dowolnej klasycznej. Gdy muzyka cichnie, nauczyciel mówi, do jakiej krainy dotarliśmy:

- radości- uśmiechnięci, zadowoleni, skaczą, tańczą...
- życzliwości – witają się z sobą, są mili, pomocni, serdeczni ...
- szczęścia -uśmiechnięci, zadowoleni, skaczą, tańczą
- miłości - uśmiechnięci, zadowoleni, skaczą, tańczą, przytulają się, głaskają

Instrukcja do pracy indywidualnej – dzieci samodzielnie wybierają i decydują, jakie użyją materiały plastyczne.

Praca dzieci.

Rozmowy z każdym dzieckiem – jaką emocję przedstawiło na swojej pracy.

Wystawa prac dziecięcych.**II. Zajęcia ruchowe – zestaw 24.**

Temat: Ćwiczenia kształtujące zwinność.

POPOŁUDNIE**„Jak się dzisiaj czuje?” – zabawa słowna.**

Dzieci siedzą w kręgu i rozmawiają ze sobą. Zastanawiają się jakie wydarzenia w dniu dzisiejszym były dla nich przyjemne, a jakie nieprzyjemne. Dzieci mówią o swoich pozytywnych bądź negatywnych emocjach w ciągu całego dnia w przedszkolu.

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.
- Doskonalenie umiejętności mówienia o sobie.

„Moja mina w lusterku” – zabawa mimiczna z lusterkami.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, każde z nich trzyma w rękach lusterko. Nauczycielka wypowiada zdania a dzieci mają zrobić odpowiednią „minę” do lusterka, wyrażającą ich uczucia, oglądają swoje miny w lusterku, np.

„Zobaczyłem groźnego, dużego psa” itp.

„Ania dostała prezent od mamy”

„Kajtek zgubił swoją ulubioną koparkę”

„Za oknem pada czerwony deszcz”

- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

„Dzieci wesole i dzieci smutne” – zabawa ruchowa naśladowcza.

Nauczyciel mówi „dzieci wesole” wtedy dzieci naśladowują swoje zachowania, co robią, gdy są wesole. na hasło nauczyciela „dzieci smutne” dzieci kładą się na dywanie, zakrywają twarz dłońmi, mają smutne miny.

- Rozwijanie aktywności ruchowej.
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

